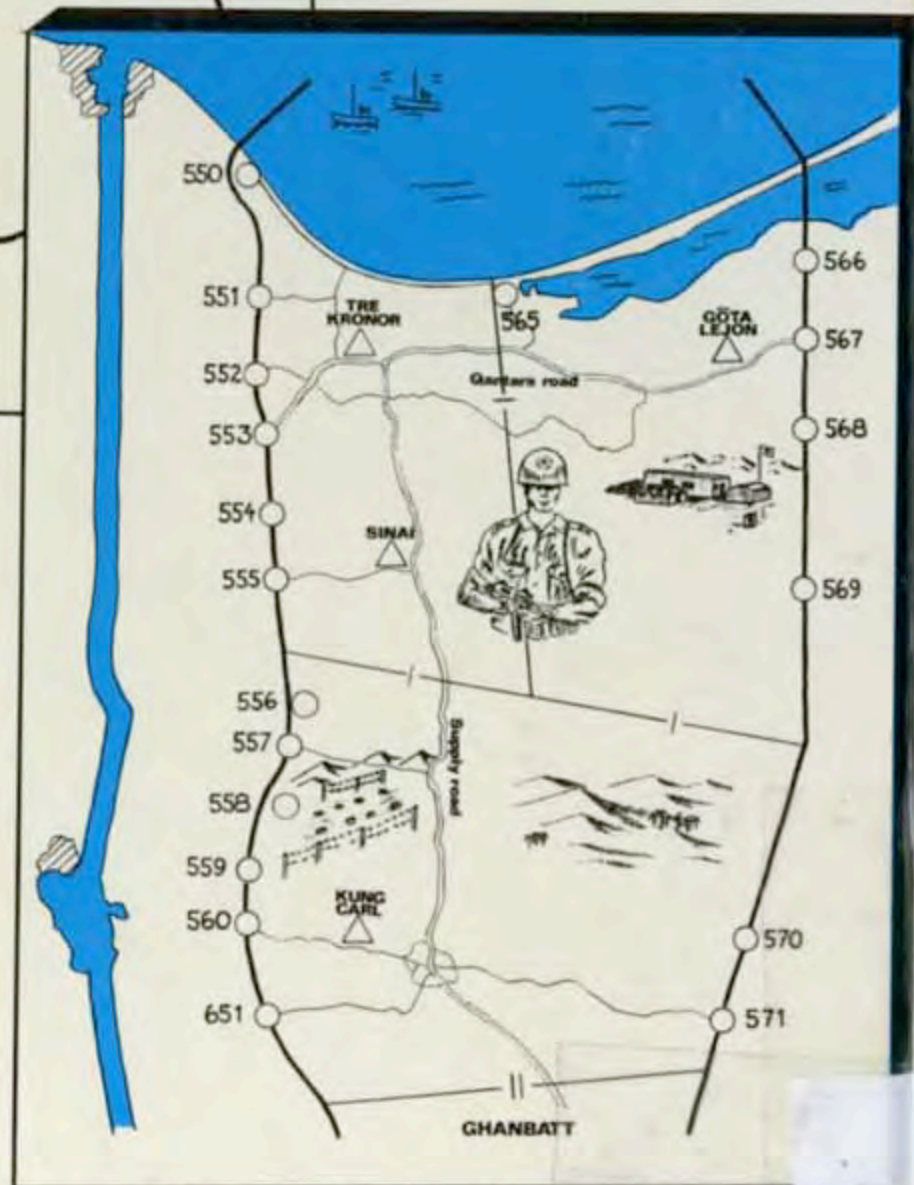

Svenska
68 M
FN-bataljonen

ASP

FN-BAT 68M

ASP
341. (485)

SANDPAPPRET
Nr 1-6 MINNESUTGÅVA 1978

FN-BATALJON 68 M

Asp, Janne

KUNGL. MILITÄRHÖGSKOLAN

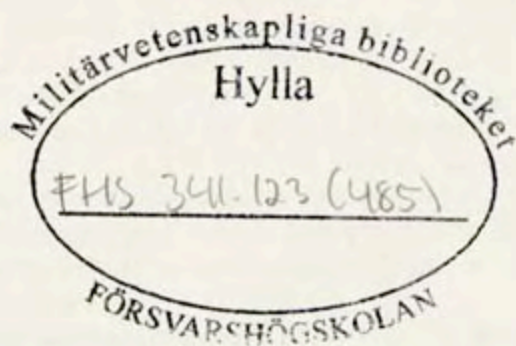
Biblioteket

Litteraturavd.

341.123

SANDPAPPRET

FN-bat 68 M

Sandpappret är månadstidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellersta Östern. Denna minnesbok innehåller en samlad utgåva av numrena 1-6.

TEXT: Janne Asp

FOTO: Bosse Dennemo

TRYCK: Keter Press Jerusalem

+13301/78

*—Tack,
för lojalt
arbete och
gott humör
trots att
vi gjorde
två jobb!*

Strax före vår inryckning till Södertälje höll den egyptiske presidenten Sadat sitt uppmärksammade tal i Knesset. Vi undrade vad som skulle komma ut av det. Skulle det bli någon flyttning av zonen? Men tiden gick och vi levde vidare i de rutiner vi snart kom in i. Läget i Sinai förblev lugnt.

Så kom då den händelse som gav bat 68 M sin särprägel. Det blev den bataljon som fick lösa två uppgifter. En del fick åka till Libanon, en del stanna kvar i Sinai och fullgöra uppgiften här. Libanonstyrkan fick vara med om något nytt, tidvis spännande och ofta jobbiga dagar. De hemmavarande fick åtskilligt mer att göra. Underbemannade positioner och camper medförde långa vaktpass. För alla blev det omlagda planer, leave, resor etc.

Först efter nära två månader återsamlades bataljonen. De gamla gängen återförenades efter en skilsmässa som blev dubbelt så lång som vi räknat med. Dock— en kamrat är för alltid borta; Karl-Oskar Johansson som avled i minolyckan vid Khardalabron. Denna bok kommer därmed att innehålla både glada och smärtsamma minnen.

Jag tackar Er alla för lojalt arbete och för gott humör. Med den positiva anda som rätt har det varit en stor glädje att ha varit chef över denna bataljon.

Tack!

Jonas Lindgren

Jonas Lindgren
Bataljonchef

SANDPAPPRET

No.1

FN-BAT 68M

1978

Vi får inte glömma säkerheten!

Strax före vår ankomst hit gjorde Sadat sitt besök i Knesset och inledde därmed en febril politisk aktivitet rörande bl a de förhållanden som har direkt anknytning till vår uppgift i BZ.

Förhoppningarna är stora om en snabb utveckling mot en varaktig fred. Samtidigt som förhandlingsviljan är stark och uppriktig upprätthåller parterna beredskapen på ömse sidor. Man garderar sig mot en oförutsedd och hastig omsvängning.

Av representanter i såväl Egypten som Israel kan man förstå att stort avseende fästs vid att lugnet bevaras i gränsområdet mellan parterna. Bataljonens uppgift är alltså fortfarande viktig och måste lösas grannlaga.

Det har varit glädjande att se med vilken arbetsvilja man på alla håll tagit itu med uppgifterna och klarat ut det mesta av de oklarheter, som oundvikligen uppstår vid en rotation. Bat 68M har startat fint och har alla möjligheter att lösa uppgiften väl.

Det mest angelägna jag nu inledningsvis vill lägga alla på hjärtat är, att beakta säkerheten. Minfaran är betydande, blindgångare påträffas och måste anmälas. Trafikförhållandena är säregna och riskfyllda. Risken för

Nu är vår tur att axla ansvaret för norra delen av buffertzonen! Överste Jonas Lindgren tar hand om FN-flagan medan Ole Maasing står beredd att ta emot. Överste Johan Palmgren från 66 M hälsar på den fana hans bataljon tjänat de föregående sex månaderna.

en oväntad utveckling av det politiska läget gör att skyddet måste förbättras.

Målet för den närmaste tiden är att skapa fasta rutiner, säkerhet samt naturligtvis också nå större säkerhet och kunskaper i att lösa uppgiften.

Jonas Lindgren
bataljonchef

Jonas Lindgren

Sandpappret du just läser är Din tidning. Den är till för att visa just Din vardag i öknen. Inte bara chefernas som det så lätt kan bli.

Det hör till traditionen att svenska FN-förband har en egen tidning. Det började i Gaza med Kamelposten, fortsatte i Kongo med Djungeltrumman, Cyprussen på Cypren och slutligen Sandpappret i Sinaiöknen. Vad annars? Vi har en tradition att föra vidare.

Men långt viktigare är att Du känner att det just är Din tidning. Det är vår främsta målsättning.

Och vi som jobbar med Sandpappret är Janne Asp från Helsingborgs Dagblad och Bosse Dennemo från Eskilstuna-Kuriren.

Nej än har vi inte gått ner för räkning. Vi bara pustar ut lite efter vårt första Sandpapper.

SANDPAPPRET

SANDPAPPRET är tidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellersta Östern.

Text: Janne Asp

Foto: Bosse Dennemo

Korrektur: Lennart André

Tryck: Keter Press, Jerusalem

Omslagsbilden: En ensam soldat Roger Magnusson på väg till ett pass i posttornet—en vardagsbild från öknen vid pos 556.

Sista sidan: Julglädjen smittar av sig—i spetsen för jullekarna på annandagen vår chef överste Jonas Lindgren och ADC Torsten Burman.

Blir det något av med vår bataljon? Redan under inryckningsdagen surrade ryktena om att vi inte alls skulle fara ner till öknen. Anledningen var naturligtvis Sadats historiska resa till Israel.

Men vår chef överste Jonas Lindgren kom snabbt med ett lugnande besked: tänkbart är det att vi förflyttas, men sannolikt är det inte, så han första kvällen vi möttes. Och redan från början kände vi oss välkomna i gänget—FN-bataljon 68 M.

Fast nog lades många pannor i veck och en och annan suck hördes då stabschefen Urban Gjerulf trädde fram och förklarade att någon "hejsan-svejsan-bataljon" skulle det inte bli! Ordning och reda! Det fick vi höra mer än en gång.

Och ordning blev det ju så småningom också. Även om det tog lite tid för oss att öva in FN-exercisen på en glashal och snöfylld kaserngård.

Av långhåriga, skäggiga, omskakade, frusna och oroliga ynglingar blev det i alla fall en svensk Mellanösternbataljon.

Även om de flesta av oss gick och var lite tveksamma ifall vi överhuvudtaget skulle få se någon öken alls. För radio, TV och tidningarna var fulla av spekulationer kring en nära förestående fred i Mellanöstern.

*Erusna, omtumlade
och förvirrade...*

Nog kändes det lite underligt att lära sig FN-exercis mellan snödrivorna på kaserngården i Södertälje. Inte precis ökenlikt.

Vad ska vi med alla grejerna till! Medan de svarta plastsäckarna fylldes till brädden ökade spänningen i ledet inför nerresan.

Så skå det se ut! En belåten sportoff Kent Werner tar sig an delar av staben som lär sig hälsa korrekt.

Hoppas! Hala ökenkängor går inte särskilt bra ihop med packad snö...

Nästan som ökensanden—åtminstone på bilden. Men det är faktiskt snö och inte sand.

Till en ny värld över en natt . . .

Över en enda natt hamnade vi i en helt ny och främmande värld. Fem timmar i luften, så en snabb glimt från flygplatsen, och ytterligare sex timmar i en skramlande buss.

Plötsligt stod vi ute i sanden. Med ögonlock tunga som granatgevärsskott. Nyklippta, sömniga och förvånade mötte vi äntligen öknen. Vårt nya hem de närmaste sex månaderna.

Men, visst var det skönt att få byta ut snövallarna mot ett än så färglöst landskap. Som att stiga ut på en ny främmande planet.

Äntligen frukost. Men lång, lång är kön till korven och potatismoset . . .

. . . Sarje Lindberg Stockholm, Kalle Högström Iggesund, Lars-Göran Lindström Västerås och Björn Blomqvist Upplands Väsby njuter.

Takfast ljuder inmarschen då fjärde flight anländer till Camp Tre Kronor under den ljusnande morgonhimlen.

Direkt ut på post i ökensanden blev det redan första dagen för Göran Jönsson från Dalby.

Den märkliga förvandlingen

— Det kan bara inte vara sant! Många sorgsna blickar mötte sin nyskalade hjässa i spegelbilden denna jämmerliga dag.

På någon timma förvandlades vi från skäggiga och långhåriga ynglingar till nyrakade och välputsade FN-soldater.

Lika snabbt försvann emellertid de sura minerna, då någon sa att flickorna i Tel Aviv och Cairo inte tittade så mycket på håret. Ljust skinn och blå ögon räcker nämligen mer än väl: Då gick solen upp igen . . .

Vadå långt! . . . men visst är det stiltigt, tycker Ingvar Nyström . . .

. . . ingen pardon här inte, säger Hjärdis Gärtze och tar till saxen . . .

. . . tummen upp. Nu är jag riktig FN-soldat!

Objudna gäster på Camp Tre Kronor

— Nää hördu . . . här får Du inte vara. Bertil Eriksson har upptäckt en objuden gäst på Camp Tre Kronor. Det blir dock inte fullt så enkelt att avhysa nykomlingen. För innanför taggtråden är ju buskarna mycket smakligare än de avbetade tvörorna utanför. Men det hjälps inte . . . Till slut får Bertil iväg kamelen från campen, Hans Andersson kan bara skyldra sitt gevär.

Tjuven är avslöjad! Rättsvärdetäljen med Nils-Åke Jonsson Legal adviser och sheriffen i öknen Tord Nyström säkrar bevisen för buskstöld.

I arresten står de gripna kamelerna ingärdade av vass taggtråd, medan deras ägare väntar på att få sina kameler frisläppta.

Kenneth Holm och Per Binder kånkar på julgröten.

Senap på skinkan ska det vara tycker Lage Englund, Sven Rolandsson, Örjan Zetterström och Peter Ohlsson.

—Här kommer skinkan, och Peter Ohlsson.

Utan kökspojkar skulle vi inte bli gamla i öknen

Granathål i spisen, rättor i skafferiet och en kock som nästan skurit fingrarna av sig—det är vårt kök på Camp Tre Kronor. Men, mat kan pojkarna laga!

Kökschefen Ingvar Smedberg från Karlskrona basar över elva kockar. Fast det är bara en av dom som är kock "på riktigt". Pär Tedeby—den ende hittills (peppar, peppar...) i köket som skurit sig i fingrarna!

Under julhelgen genomled huvudköket sitt stora eldprov. Det smordes senap på skin-korna, bakades på nätterna och stektes, rördes i grytorna—och resultatet: ett makalöst julbord som varade till långt in på nyåret.

Eller vad sägs om 17 julsinkor, 40 kg köttbullar, 400 ägg, 65 liter kroppkakor och sill i parti och minut, sallader, rostbiff, olika slags käl, omeletter och leverpastejer hyll-metersvis. Och ändå var tre av kockarna på julresa i Jerusalem!

Mellan 8.000 och 10.000 kr extra i veckan köper vi in mat för. Det är goda påläggskorvar, fläskkötletter och annat som ligger bättre i svenska munnar än UNEF:s näringsberäknade ransoner. Vem kan leva på salt korv, plummon-marmelader, fläskberg av konstiga fruktsåser och konservburkar med okänt innehåll? Nej, då skulle vi inte bli gamla i öknen.

Välkomna till julbordet hälsar Dan Andersson, Örjan Zetterström, Pär Tedeby, Peter Ohlsson, Hans Pettersson Lage Englund och Ingvar Smedberg.

Honingsgratinerade revben—inte illa tycker kökschefen Ingvar Smedberg från Karlskrona. Två stygn blev det när Pär Tedeby Linköping hade för bråttom med kniven.

En lycklig badare är Mikael Tjörnemo från Hässleholm just förärad Delfin Diplomet.

Ett riktigt juldopp!

Det är många prövningar vi blir utsatta för i öknen—sandstormar, hållregn, ormar, möss och skorpioner. Men en del av oss nöjer sig inte ens med det—utan föredrar att genomgå fler mandomsprov.

Ett av dem är vinterbadandet. Under jul- och nyårshelgerna prövade vi på att doppa oss i Medelhavets salta böljor. Kallt var det men med ett stilt diplom som morot, och en mugg värmande glögg som plåster på såren, lyckades

vi genomgå eldprovet. Belöningen: fullvärdig medlem i Middle East Winter Swim Club.

Men, så hade ju STR-kompanichefen Hans Ellervik först minröjt badstranden grundligt. För säkerhets skull.

Efter juldoppet—inte i grytan utan i Medelhavet förebygger de tappra badarna frossan med en mugg rykande glögg.

Lönen för mödan delar batass Arne Prenell ut i form av midvinterbadarnas exklusiva diplom.

Det var här vi började förstå varför det behövs FN-soldater i Sinaiöknen!

På post vid bussarna står Stefan Erlin från Linköping. Flickan vilar sig efter den långa resan. Trots irriterade människor som har svårt att förstå allt tar sin tid gäller det att kunna behålla lugnet, som Kjell Arvidsson från Stockholm. Hit men inte längre får beduinerna komma. Med radions hjälp håller Mats Högfeldt ordning.

Gränser har ofta en förmåga att splittra människorna. Ett streck på en karta blir så lätt förvandlat till ett vasst taggtrådsstängsel.

Inte minst gäller det här i Sinaiöknen, där en smal landremsa omgiven av vitmålad plåttunnor och taggtråd som ringlar bort över sanddynerna, effektivt skiljer inte bara de två väloljade ökenarmeenas åt—utan lika mycket de människor som hamnat på "fel" sida om stängslet.

Sedan sexdagarskriget 1967 har Röda Korset successivt byggt upp sin verksamhet kallad Family Reunion—det vi kallar att transitera folk genom buffertzonen. I klartext har man skapat möjligheten för människorna på ömse sidor om zonen att få träffa sin släkt och sina anhöriga. Ofta är det också studenter från Gaza som måste söka sig till Cairo för att kunna skaffa sig högre utbildning.

Allt fler och fler har de senaste åren kunnat passera genom taggtrådsstängslen i Sinai. Enbart under 1977 kunde minst 14.000 människor på det här sättet förenas.

Det är alltid en stor, mödosam men framförallt en ansvarsfull uppgift när vi svenskar ska hjälpa till med transiteringarna. Vi vaktar, eskorterar kolonnerna av bussar genom zonen och upprätthåller lugnet och ordningen. Vi får uppleva en vardag som är så främmande för oss bortskämda nordbor. Föga kan vi ana vilka mänskliga tragedier och öden som har utspelat sig innan de här människorna fick träffa varann igen—kanske efter årtals väntan.

Kanske är det först när vi själva får uppleva de gråtande människorna som kramar om varandra av lycka utanför bussarna, som vi på riktigt förstår en av anledningarna till varför det behövs FN-soldater i Sinaiöknen.

Rolf Berghund, Leksand vaktar vid taggtråden.

medan Per Bäckehag hjälper den gamla arabkvinnan med bagaget.

Inte en snöflinga— men Jul blev det!

Åke Keijonen, Kiruna lyser upp med fotogenlampan när chefen idkar högläsning på pos 571. Ensam på post vid julgranen i Rabah står Dan Ståhl från Storuman.

Inte en snöflinga, inte ett julpyntat skyltfönster, inte ens Kalle Anka och hans vänner att trösta sig med i teverutan! Men julgranar, dopp i grytan och skinka hade vi. Så inte blev vi julglädjen förutan.

Å andra sidan var det väl heller ingen som längtade till julklappsstressen och bjällerklang-musiken i affärerna. Julen i öknen blev för oss istället ett minne för livet.

Alltifrån kamraterna som dansade runt sin ensam gran vid pos 557 till oss som smorde kråset vid de dignande julborden på kompani-camperna.

Inte ens tomten hade dragit sig för att uppsöka oss nere i öknen. I ensamt majestät vaggade han in på uteteatern på Camp Tre Kronor.

Christer Andersson Halmstad, Mats Lindberg Piteå, Benny Åkesson Borås, Stefan Nordeén Karlstad, och Thomas Leth Jönköping dansar på juldagen kring granen vid pos 557.

Lars Molin Örebro får kamelmärket ur barchefens hand—ett julklappsminne för livet. Samlade i skyttevärnnet får kamraterna på pos 571 lyssna till pastor Göran Sagen och till jul-evangeliet.

—Men det var svettigt, avslöjar vår Tomte för Sandpappret efter sitt scenframträdande. Rocken ville liksom inte räkka till över magen. Och under skägget rann svett dropparna ner i ögonen. Och säcken den var så tung, så tung.

—Men roligt var det, förklarar tomten. Det tyckte nog kamelen jag red på också. Fast vi till en början inte visste vem av oss som blev mest förvånad då vi möttes bakom matsalen.

—Till en början vägrade han att bära den blå FN-baskern. Men, det blev genast bättre när jag knäppte på bandspelaren som hängde vid ena sadelväskan. Allah vet om han inte gick i takt till musiken också. För det var väl det publiken hade så roligt åt? Jultomten hade de ju sett förut...

Inte ens de stora barnen blev utan julklappar—Johan Rydén Växjö blir ägare till gottepåsen som tomtens ströcker fram. De stolta kockarna på 3. kompaniet pustar ut efter julstökets... medan frosseriet pågår för fullt i stora matsalen. Över 20 läcka rätter och dricka ärtill—vilken julafton!

GOD JUL på er alla hälsar Camp Tre Kronors egen tomte från kamelryggen medan kassettbandspelaren flödade av arabisk musik ur ena sadelväskan. Att vara tomte i öknen förpliktigar. Åhej—då kliver jag väl ombord då—bara kamelen vill ligga stilla. Bäst att ta till båda händerna...

Ensamma med varann känner de det nya året födas i öknen

Vid det ensamma postornet på krönet av den jättelika sanddynen sitter en liten grupp svenskar samlade. Med plastmuggar med hemlagad saftbål i nyporna lyssnar de tysta till nyårsklockorna från Camp Tre Kronor. Ett annorlunda sätt vaka in det nya året.

Men grabbarna på position 556 lät sig inte avskräckas av vare sig alkoholförbud, ödsligheten eller de halvtomma skafferierna eller kylskåpen. Efter en enkel men välsmakande nyårssupé vandrade de sakta upp för den jättelika sanddynen för att möta det nya året.

Och visst gjorde det sitt till att den bleka halvmånen kastade långa skuggor över sandhavet. Och att den sammetslena arabiska natthimlen gnistrade av sin stjärnmosaik — nästan lika förtrollande vacker som de flämtande ljusen från båtarna i Suezkanalen.

Då kändes det på riktigt att ett nytt år höll på att födas mellan de väldiga sanddynerna i Sinaiöknen.

Eller som en av kamraterna på positionen spontant utbrast i kökstålet vid nattmackan:

Lång är vägen från positionen upp till postornet på toppen av en jättelik sanddyn tycker Roger Magnusson, Göteborg. Inte undra på att grabbarna kallar 556 Devils Hill.

Längst upp på sanddynens rand inväntar grabbarna på position 556 det nya året medan nyårsdikten ljuder från transistorradios direktända nyårsvaka från Radio Malish.

—Det här var den roligaste nyårsafton jag har varit med om. Imorgon minns man ju till och med att det har hunnit bli ett nytt år...

Positionens maskot—en sandorm som Karl-Anders, Håkan och Sten Molin stolt visar upp.

En liten festmåltid i matsalstället inför det nya året firar Bengt Larsson Åkersberga, Sven Molin Stehag, Lars Karlsson Göteborg, Håkan Lundström Luleå, Karl-Anders Axelsson Falkenberg och Jim Erixon Örnsköldsvik.

Karl-Anders Axelsson och Bengt Larsson knådar till pepparkakorna efter mammas recept.

Stjärna för en dag

Försök inte smita, det säger jag bara. Fast Du gärna skulle vilja. Men mig kommer Du inte undan!

Förresten konstiga människor som bor på Camp Sinai. Inte trodde jag eller Fight, eller Action eller Ebbex—mina kamrater i hundgården—att det skulle komma så mycket folk till den här lilla uppvisningen på julafton. Men det är klart—oss leker man ju inte med precis...

... Vad var det jag sa...! Inte ens försöka daga. För då biter jag mig bara fast i ärmen på Dig. Nej, nu kommer husse—då kan jag släppa Dig en stund. Men, försök inte igen. Vi ökenhundar är inte att leka med!

... Och nu kommer visst uppvakningen. Åja, förresten lite applåder tycker jag att jag har förtjänat. Men det var värst vad dom fotograferar. Inte visste jag att man kunde bli stjärna över en julafton... Förresten, varför får vi inga UN-medaljer!

I en skur av fotoblixtar tassar hon på lätta fötter in i matsalen på Camp Tre Kronor. Klockan är kvart i sju och mörkret sveper ännu in huvudcampen.

Med sin spröda röst och ljusen flämtande i håret väcker hon på allvar julkänslorna hos oss. Den 13:e december är ju för oss svenskar en lite speciell dag. Särskilt när den inträffar nere i öknen.

På tassande lätta steg kom Kerstin och därmed julglädjen till oss alla

Och inte blev den sämre av att Lucia—Kerstin Annoual—eskorteras av två rosiga jultomtar och en handfull stjärngossar (den magre bakom lucia är batass Arne Prenell).

Visst kände vi oss som hemma trots den ovana miljön. För vi fick ju kaffe, och pepparkakor och lussekatter med saffran. Och så förstas den vackra sången—den sjöng dom riktigt rörande.

Inte undra på att några av kamraterna gav vår vackra Lucia en extra puss på kinden efter framträdandet.

De glada lussefirarna är Thomas Jauring Frösön och Jan Thunström Hästeholm.

—Tack pojkar,
men det här
klarar jag själv

Timmar av väntan i en trång transiteringsbuss—inte undra på att det kan börja tränga på. Den gamle gentlemannen bönade och bad att få "lufta sig" en stund. Till slut vagnade de vaktande soldaterna inför hans enträgna vädjanden.

Med ett soligt leende vinkar han avvärande mot sin eskort... lugn grabbar jag klarar nog det här alldeles själv.

Nersjunken på sanden får vår nödige vän ämtligen utlopp för sina plågor—och de vaktande soldaterna en vink om hur man ordnar sin toalett utan vattenklosett eller klorkalk i närheten.

Första weekendresan

Lyckliga de som kom iväg på första weekendresan till Jerusalem är Rolf Johansson Ankarström, Johannes Johansson Björkö, Christer Stjernqvist Stockholm, Lasse Ericsson Nässjö och Peter Moberg Linköping.

Första plutonsfesten

Den första plutonsfesten på Private-mässen på Camp Tre Kronor. Mats Engfors Gällivare fyller 29 år. Dagen till ära bjuder han kamraterna på en drink—Per Bengtsson, Torsten Olofsson, Thomas Berglund, Bo Bergman, Gunnar Österlund och Mikael Ramland.

Rättarna är en plåga på position 553. Ernie Axelsson Katrineholm och Ove Carlbrandt försöker decimera plågoandarna.

Granater, jändror, ammunition—det är vad fältarbetsofficeren Ole Maasing samlat ihop.

Nej, det är inte Habbelibab! Björn Carlsson Nässjö, visar några nyfikna beduiner hur det går till att lägga in en riktig prilla. Men, smaka själva—det ville dom konstigt nog inte.

Stopp i avloppet igen—på Julafton t.o.m. Johnny Martinsson Kalmar försöker reparera köksavloppet på Camp Sinai. Julen blev fylld av problem. Först elkablarna, sedan toaletterna och till sist stopp i avloppet också. Vilken Jul!

Förbrödring innan den hårda matchen blev det mellan beduinerna i Tensta och campvakten på Tre Kronor, som vann med 8-3.

Inte finns det något vatten här—inte konstaterar Jan Kowalski från Pollog i vattentanken på pos 552.

Drar för kamraterna i campgruppen på 2.komp gör Ulf Rydström Ytterhogda, Tommy Nirs Fahon och Rainer Nordberg Halmstad.

Position 556 blev först med eget radioprogram. Karl-Anders Axelsson sjunger medan Bengt Larsson sköter mikrofonen. Håkan Lundström tittar på.

Åhejdå—nu ska det onda i ryggen bort! MTO Åke Berg på sträckbäcken i Bahza.

Vad kan dölja sig under sanden—ett skyttevärn männe! Det är stabsplutonen som öser sand.

SANDPAPPRET

No. 2

FN-BAT 68M

1978

Oändligt försiktigt bringas minorna i dagen. Visserligen bara övning—men det kan ju bli allvar när som helst. Göran Darell, Anders Hedenby och Birger Carlsson är det som pikar.

ÖKNENS FÖRBANNELSE— minorna som finns överallt!

På linje norr om Kissinger road letar de egyptiska soldaterna efter gamla minor. Det är bara det att vi svenskar har en helt annan uppfattning om hur tätt man bör sticka ner minpikarna.

Ett talande exempel på hur pass minfarlig Sinaiöknen kan vara. Den här kamelen förrirade sig in bland trampminorna vid pos 565. Den kom heller aldrig därifrån...

SANDPAPPRET

Månadstidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellersta Östern
TEXT: Janne Asp
FOTO: Bosse Dennemo
Korrektur: Lennart André
Tryck: Keter Press Jerusalemsalem
OMSLAGET:
Första sidan: Vår beduinofficer Jan Thunström,

Hässleholm, är en väl sedd gäst hos beduinerna. Här gästar han en familj i Rabah.
Sista sidan: Position 569 är en av våra mesta ökenpositioner. Bo Johansson och Johny Johansson just i färd med vaktbytet. En vardagsbild från vårt jobb i öknen.

De miljontals minor av skiftande slag som gömmer sig under ökensanden är vårt ett särskilt kapitel egentligen. Varje dag drabbas många av oss på ett eller annat sätt av den ständiga minfaran. Det kan vara vägar som blir ofarbara. Det kan vara sandstormar som flyttar ut minor i patrullspåret. Det kan vara samma storm som blottlägger minor på platser där vi tidigare var nästan bergsäkra att det inga minor fanns! Och allt pratet om de farliga minorna har ju också gjort att vi trubbats av lite. Men emellanåt får vi äck så påtagliga bevis för att det inte är tomt prat bakom ordet minafara!

Det räcker med att beskåda den stackars kamelen som förrirade sig in bland trampminorna vid pos 565. Med två avslitna ben utgör den ett oemotsägligt skäl för att vi måste se efter ordentlig var vi sätter ner fötterna.

Den förmår lika bra att motivera de övningar i minpikning som förekommer då och då. För, vem vet en dag kanske just Du står någonstans i sanden med minorna runt fötterna. Då kan det vara bra att veta hur man pikar sig fram eller bort från öknen förbannelse—som en av de beduiner Sandpappret träffade kallade de små kapsylliknande grejorna som det är så gott om på sina håll.

När Jan kommer stiger stämningen i beduinhyddorna

Reden i beduinbyns utkant har han en rejäl skock brunögda ungar runt fötterna. Alla vill trycka hans hand eller åtminstone få en kort glimt av den vite mannen med det eviga leendet.

Jan Thunström är en väl sedd gäst hos öknen urbefolkning. Jan är kontaktytan mellan oss svenskar och de 8.000-9.000 beduinerna som bebod norra delen av buffertzonen. Att stå på god fot med våra ökenvårdare betyder inte bara massor av rött sött tee, apelsinklyftor, vattenmeloner eller grillat fårkött. De fasta handslagen, de tindrade barnaögonen och det allmänna gemytet hör lika mycket till vardagen.

—En plåtskodd mage, oömma händer och oändligt med tålmod är några av förutsättningarna för att klara det här jobbet, förklarar Jan när vi besöker en av Rabahs shejker.

Språket är ett svårt hinder i kontakten med beduinerna.

—Jag gjorde misstaget att fråga efter Mohammed—efter en stund hade jag 20 olika Mohammed i närheten, berättar den 35-åriga pansarofficern från Hässleholm. I öknen har han anförtröts jobbet som chef för informationstjänsten vid bataljonen. Beduinofficerssysslan försöker han klämma in på fritiden i görligaste mån.

Med en aktiv beduinofficer slipper vi kanske också att se bataljonens telefonkabelförädd som tvättlinor mellan palmbladshyddorna. Så det kanske finns någon baktanke bakom att låta chefen Info dessutom sköta de goda relationerna med våra ökenvårdare?

Upp genom luften åker en av beduinflickorna i Rabah när Jan Thunström hälsar på tillsammans med pastor Göran Sagen.

I goda vänners lag trivs han med tillvaron pansarläraren från Hässleholm. Det är en av beduinfamiljerna i Rabah som samlats kring den tjushyade svensken.

Sheikh Salem Sadi al-Hersch visar sin present, som beduinofficern kunnat över.

Jatack, en kopp rykande sött tee tackar man ju inte nej till.

En typisk vardagsbild minuterna efter det att huvudmarkan öppnats. Ibland vill kön inte tryta alls, tycker Mikael Tjörnemo.

—Va... inte ska Du ha allt det där själv! Nyfikna stannat kamraterna upp när Bo Berghud med fannan full tassar upp för trappan till huvudmarkan. Det är till kompisarna i Rabah Bo har handlat.

Markanvinsten blir en bra affär för oss alla

Välkommen hit, hälsar markanchefen själv Göran Larsson.

I den här affären kommer Du att spendera en sisådär 4.000 kr innan bataljonen roterar hem. 650 man som handlar för 4.000 kr var gör drygt 2,5 miljoner! Av den summan är ca 10 proc vinst. Det fina med vår marka är också att vinsten inte hamnar i andras fickor. Den behåller vi ju själva.

Kompaniaftnar, nya kassetter till Radio Malish, nya skivstänger, filmer till biokvällarna — för att inte tala om Sandpappret. Det är hit överskottet från markan går. Ju mera vi handlar för, desto mera vinst att göra våra sex månader ännu trevligare för.

—Det är chockladen, cigarrerterna och läs-

ken som går bäst, berättar våra handelsmän. För att inte tala om smuset. En försenad leverans från Sverige — och bataljonen sviktar i knäveckan!

Fram mot sommaren är det inte ovanligt om vi sätter i oss en tiotusen liter mineralvatten i månaden. Andra populära drycker är naturligtvis de destillerade. Och en titt i prislistan kan få den mest energiske hembrännare att köpa över disk istället. Ja, vad skulle vi ta oss till utan vårt snabbköp i öknen? Det vet vi inte. Men en liten vink får man när man ser kön ringla ut på gården dagen efter markan haft heldagsstängt.

Svenska tidningar står högt i kurs konstaterar Bertil Dahl, Mikael Tjörnemo och Inge-Mar Lyxell — våra markankillar på Camp Tre Kronor.

Även filialmarkorna på kompanicamperna är en fin affär. Jan Nyberg Piteå sköter butiken på 3 kompaniet.

Slickar igen kuvertet gör Jan Strömberg, Sundsvall.

Det är lite jultomt över våra postkällar, när Scacyp-posten anländer. Fr v Sigge Collin, Kent Magnusson och Mats Peterson.

De här kamraterna är lika välkomna överallt

Utan posten skulle vi inte bli gamla här nere i öknen! Det är nog en sanning utan modifikation. För så länge Sverige haft bataljoner i fredens tjänst har alltid ett brev betytt

Bo Larsson, Uppsala och Martin Winberg Lysekil hoppas få snar lön för mödan.

så mycket. Mycket mera än där hemma. Det märks så väl de dagar posten av någon anledning uteblir. Då sjunker humöret genast.

Det är fyra man som serverar oss. Inte bara med brevöversändelser. Lika viktigt är nog att vi kan ta ut pengar, skicka iväg paket eller ordna med hyresbetalningen.

Varje kompanicamp samt en del positioner får dessutom besök en gång varje vecka. I Mellanöstern finns också ett 40-tal svenska observatörer som ska ha service. Då åker posten ut, ända till Damascus, Jerusalem, Cairo, Ismailia eller Tiberias.

Några siffror talar sitt eget språk. Under januari fick vi 1,1 ton brev till bataljonen. 260 kg skickade vi själva iväg plus 4.000 freemail.

Samtidigt kom 865 kg paket. I retur skickade vi över 3 ton!

Lätt fixar vi det, säger Kent Magnusson och räcker över postsparbanksboken. Sune Bengtsson och Jan Wennström är kunder idag. Många fack att hålla reda på har Karl-Erik Dahlgren. Missar i sorteringen är inte särskilt uppskattade. Äntligen kom Mats och därmed ökenposten. Kamraterna på 2 komp köar redan. I spetsen Nils-Åke Zachrisson.

31.200 steg genom öknen

Två och två knallade dom iväg från varsin håll. Från pos 571 med näsan mot kompanicampen Kung Karl. Och från Kung Karl mot 571. Det var första plutonen som skulle rotera. Men varför åka bil, när man kan gå själv...? Ja, det frågade sig bl a plutonchefen själv Åke Kejonen. Och så blev det en jägarmarsch på 25 km istället.

För att det inte skulle bli för enkelt eller omilitäriskt blev det stridspackning och vapen också. Och så bar det iväg på asfalten.

Några timmar senare möttes de båda grupperna ungefär halvvägs. På plats fanns sjukvårdare och kockar. Båda behövdes. Ömma var fötterna—vilket reparerades med ett stycke "jägarhud", ett slags steriliserat plåster. Istället för att låta kängorna skava direkt på huden. Med lite jägarhud mellan skinnen och kängornas insida gick fortsättningen betydligt lättare.

Dessutom hade kompaniets egna bagare blandat till en utsökt sockerkaka, pepparkakor och läskande saft. Gott att dryga ut den egna ransonen om kola, lemonad, sardiner eller kex med.

Så återstod bara halva sträckan för de 24. Drygt 15.000 steg till att traska alltså, enligt våra beräkningar. Totalt 31.000 steg på den hårda asfalten!

Hej då—nu kilar vi vidare till pos 571. Hälsar grabbarna från 1. plutonen på 2. kompaniet Kent Jansson och Terho Ilkko väntar farväl.

...aj, vad det zvider under fotsulorna, konstaterar Lars Molin Örebro. Han får hjälp med ny "jägarhud" av Karl-Oscar Johansson Kiruna.

... Lite fotsalt mellan skinkorna kan väl inte skada menar Lars Moberg Mullsjö. Kamraterna Rolf Isaksson Östersund och Kjell Wallinder Uppsala har klarat sig bättre.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

... äntligen halvetidsvila. Jan Cederholm, Tomelilla är först på plats.

Härliga sardiner piggar upp tycker Kent Jansson Eskilstuna.

Nu är det nära! Knappa kilometern från målet på 1. kompaniet stiger humöret igen tycker Peter Nilsson Stockholm, Stig Wickman Gotland, Tony Lind Norrköping, Tord Wiström Stockholm och Mats Fridolfsson Tibro.

På väg till kompanicampen är det här gänget från 1 plutonen, 2. komp.

Nu gäller det att skjuta rätt med 30 km i benen. Det är Jan Moberg Kalmar som biter ihop tänderna.

Heja på grabbar, manar kamraterna från sjukambilen som eskorterar med plåster, saft och bullar. Rolf Isaksson och Sven Hedberg knallar på. 30 km på 4 tim och 7 min—inte undra på att Bosse Ohlsson och Sven-Erik Johansson är törstiga.

Nära, nära att rekordet bytt ägare!

30 km till fots genom sanden. Tjaa, mer än fyra timmar ska det inte behöva ta. Det menade tre kända herrar på första kompaniet. Kompanichefen själv Sven-Erik Johansson, gjorde sällskap med Jan Moberg och Bosse Ohlsson i försöket att slå det gamla rekordet på 4 timmar jämnt. Och så bar det iväg. Från pos 552, över 553 och 554, så snett över till Hemingway road och slutligen mot slutmålet vid skjutbanan några km väster om kompanicampen. Och fort gick trion, men blåsten den var svårt att stå emot. Sju minuter försenade anlände de tre till skjutbanan. Nära, nära... konstaterade tre mycket törstiga och svettiga mästerskapskandidater.

Betydligt lugnare gick det för de andra kamraterna från kompaniet. Huvudsaken var ju att komma i mål. Och helst på kortare tid än sju och en halv timma.

Vid åttatiden på morgonkvisten lufsade den första gruppen iväg. Fem minuter senare den andra och snart var alla 80 ute på spåret. Vid 554 var det dags för en stärkande lunch. Sedan vidare ut på asfaltvägen mot målet vid skjutbanan.

Kompaniets egen spanare Håkan Rapp mötte och förklarade att fienden fanns inom räckhåll. Dags för skjutmomentet alltså. Med fem skott punktvis eld. Men inte var det lätt att hålla geväret stilla med så många kilometer i benen. Pipan, den darrade betänkligt. Med en sista kraftansträngning slogs fienden äntligen ut. Och därhemma väntade den sköna duschen, hudsalvan och den mjuka sängen.

Ibland blir det lite körigt att stå post vid bommen på pos 567. Som här då åtta tunga canadensiska fordon rullar igenom. Pappren måste vara i ordning, annars blir det till att vända om igen.

Ljus i vårt hus, vill vi ha menar Tadeus Åkerström. Luleå på post i kuren vid 553.

Vid bommen på 567 poserar kamraterna framför Mohammeds kamera.

—Du har Dina papper i ordning ser jag... då går det bra att passera in i buffertzonen. Bengt Andersson kontrollerar om uppgifterna på ID-kortet och passerbrevet stämmer.

—Bra! Du har pappren i ordning... —Passera!

—Okay, Du har pappren i ordning så det är bara att knalla vidare... Det är ett förfärligt bladdrande i katalogerna (ID-kortet) och Kurta (passersedlarna) vid våra checkpoint-er utmed Kantaravägen. Mest vid pos 553 där trafiken är som tätast. Strömmen av bilar med småfåglar i navkapslarna—ja det låter faktiskt så, de nya bromsarna—kamelryttare, tunga FN-lastbilar eller vuxna och barn till fots är strid. Trots att positionen är överbefolkad blir det inte mycket av frid mellan postpassagen. Först 2 timmar i torpet, sedan 2 till som postvärd vid bommen och ytterligare två timmar som posttrea. Det är vardagen vid 553 och 567.

—Det blir lite E 4-motell över det här jobbet, berättar en kamrat från 553. Det är ett evigt fikande i matsalstället här ute. Så det är inte alltid så lätt att hålla putsen uppe i alla vinklar och vrår, hälsar kamraterna från Kantaravägen.

Kenneth Hansen tar fram gitarren. Lyssnar gör Per Bergengren, Christer Granath, Roland Persson, Ove Carlbrandt, Ernie Axelsson, Michael Larsson, Thomas Karlsson och Bo Thornberg.

Allt tycks vara i ordning i bilen, konstaterar Bengt Andersson och Anders Jacobsson vid bommen på 553. Nyfikna beduinungdomar tittar på pappersexercisen.

Jaha, då går det bra att passera då... Bo Lantho lyfter bommen vid checkpointen 567. Kamelryttarna är nästan lika vanliga som de mera moderna fortkäffningsmedlen, bilar och lastbilar.

Trots alla vrak—en idyll ute i öknen

Ju mera öken, ju längre bort från alla moderna bekvämligheter—desto gladare soldater och desto bättre sammanhållning, tycker man vid 2. kompaniet.

Inte en palm så lång ögat kan nå. Bara sand, små torra buskar och så allt skrot förstås.

Det märks att några av ökenkrigens allra värsta strider utkämpats just här nere.

Strax intill kompanicampen på 2. komp ligger El Taza med canadesiska och polska förband. I väster glimmar ljuset från trafiken på Suezkanalen. I öster breder öknen ut sig med full kraft.

Det är 6 positioner och 2 checkpointer som chefen Gunnar Ekman basar över. En checkpoint på Jerusalem road—pos 560—är livligt trafikerad av Ismailia-resenärer.

Lite längre ner i öknen är utsikten över Great Bitter Lake hisnande. För den som har en god portion fantasi räcker det med att blunda för att höra general Arik Sharons pansarbrigad slå sig över kanalen i den omtalade kniptågsmanövern 1973. För kompanicampen är just den plats där pansargeneralen höll sin stabsplats. Sedermera kom vi svenskar på plats istället. Och nu är Kung Karl en prydd idyll ute i de sterila ökenvidderna.

Trägen vinner även om styltorna är höga tycker Pelle Alm Visby. Här påbejod av Bosse Johansson, Christer Stjernqvist, Rolf Larsson, Krister Granheimer och Tommy Ringvall. Duktiga grabbar tycker kommandanten kapten Jan Ravheden om vakthytet på Camp Kung Karl.

Så här ska det gå till! Jari Skoglund Göteborg instrueras av kamraten Anders Thelin Lekeryd.

Spänstig i steget är Kent Jansson Eskilstuna, tycker kamraten Tomas Hellgren, Kinna.

Som ett tyst monument över kriget står den utbrända T 55:an. Kompanichefen Gunnar Ekman och drivern Kaj Forsén stulerar ett av de många krigsvraket inom kompaniet. En härlig milkshake ordnar vi lätt på mässen menar Anders Thelin, Ekeryd, Per Ekelund och Leif Johannesson båda Göteborg.

Ett toppenjobb när vår radio fick ny antenn

—Nu är antennen fixad! Belåtna är våra signalmekaniker Lars Björn och Lars Thysell. Nya antennen till Radio Malish är på plats ett 60-tal meter upp på huvudmasten på Camp Tre Kronor. Och glada kan vi andra vara också—för nu hörs Radio Malish igen.

Här blev det stopp!

Det hände vid El Nagila. Plötsligt satt den stora six-by-sixen fast i sanden. Omöjlig att rubba syntes det... Vi provar med att lufta däck en aning, föreslog någon. Men inte hjälpte det! Så kom nästa snilleblix: Vi måste skjuta på! Sten Sandahl, Filipstad och Lars Berghund, Älvdalen tog idékärnaren på ordan och gick ner i färdigställning. Ja, jobbigt var det ju... men faktiskt med lite humor ordnade det sig till slut. Utan att kamraterna behövde skjuta på.

Här ute finns bara sandens och tystnaden

Här ser vi hela position 569 församlad framför fotografens kamera.

Ett hårt jobb att hålla sanden borta tycker fr v Håkan Wiljén, Lars-Inge Larsson, Bo Johansson och Matti Huhtala.

Inte en knäpp hörs över sandhavet. Inte en endaste palm i sikte. Bara några torra buskar och de mjuka konturerna av sanddynor i fjärran. Man kunde tro att man hamnat på en främmande och okänd planet. Så steril och annorlunda kan öknen te sig. Position 569 på J-linjen är en av de mera otillgängliga inom bataljonen, en dryg timmes resa bort över sanden.

Trots det isolerade läget är stämningen

Ingen i sikte konstaterar Göran Jönsson. Pos. chefen Lars-Inge Larsson och Bo Johansson överlägger.

på toppen. Grabbarna trivs med ensamheten.

Någon gång om dagen brukar förbipasserande observatörer titta in och fika. Annars syns i regel inte en själ till på 569.

Positionen är en av de yngsta. Den byggdes upp under hösten 1976 under bataljon 62 M. Idag har den prefabkåk och utbyggda servisfunktioner—dusch, matsalstält och förråd.

Och det skojiga är att man kan åka bergoch dalbana ut till Kantaravägen igen.

Nu byter vi jobb en stund vid postkuren. In kommer Bo, ut går Johny, båda Johanssoner.

Den här jeepen får verkligen vara med när Lars Isacson drar på i patrullspåret.

Här gäller det att ha is i magen

Inget patrullspår är så omtalat som "berg och dalbanan". Det löper från pos 569 fram till 568 utmed J-linjen. Det går bara att köra i nordlig riktning. Sandpappret som nåddes av ryktet om de hisnande backarna har provväkt det omtalande spåret.

Det tog inte lång stund förrän vi förstod att ryktet om backarna inte var överdrivet. Hängande i säkerhetsbältena med näsan pekande rätt ner i sanden började vi undra hur resan skulle sluta.

Så här efteråt är det stora problemet att i bild och text ge en rättvisande skildring av äventyret. Hur ska man i bild visa hur branta backarna i verkligheten är? För att inte tala om att hitta ord att beskriva hur det känns! Det blir till att använda liknelser.

Lee Baxter, den amerikanske observatören stationerad i Rabah brukar leda kurser i sandkörning just här. Han har själv svårt att förklara upplevelsen. Han nöjer sig med att konstatera att "det här är livet!"

Och visst håller vi med honom. För, att prata om Liseberg eller Gröna Lund eller Tivoli i Köpenhamn—det kan man inte göra på samma dag!

—Jag undrar just hur det här ska gå! Roger Karlsson och Håkan Lundström ser bekymrade ut...

...men Lee Baxter ger sig inte. Kör på bara, men bromsa för guds skull inte—det är livsfarligt. Bara låt bilen rulla själv med motorbroms. Det är knepet!

Är dom inte vackra! Jens Melander på pos 567 visar upp sina skyddslingar. Odöpte kameleonten samt sköldpaddan Albert som funnit sig väl tillrätta på Jens' huvudbonad. En puss kan Du vara värd som satt så smått när fotografen kom, tycker Husse.

På beachen i Tel Aviv hittade Sandpappret fem glada leaveresenärer. Det är Paul Lindberg, Rolf Cronberg, Ernie Larsson, Larsa Dahlgren, och Mats Strand som roar sig.

Här är segermålet. Tomas Widing, Kungsör gör 1-1 i kompanimästerskapet på 1. komp. Därmed blev 1. plut slutsegrare i mötet med kamraterna från 3. plut. Jerry Astren Kristianstad hinner inte med. Lars Ohlsson, Smedstorp kramar om segerskytten.

Snyggt utanför personalavdelningen på Camp Tre Kronor blev det en solig dag i januari. Det var chefen själv Gunnar Fegreus som ordnade till den saken.

Ett annorlunda sätt att leta minor demonstrerar Bo-Åke Nilsson, Malmberget. Just det—metoden kommer från ett grannland i väster.

Flitiga bilmekare på Göta Lejon är Andreas Eriksson i v. och Anders Rudolffsson.

Smått såväl som stort blev rent på pos 557 då Conny Pettersson, Vinnerby ställde till stortvätt under helgen.

Pumpar förtvivlat vid brandövningen gör Peter Ohlsson i v. och Lennart Holm.

Här är det vaktgruppen på Rabah som håller igång med volleyboll i solskenet. Tommy Linder, Storuman, och Mats Hassbring, Torshälla, smaschar.

Skrapat invändigt blir vattentornet på huvudcampen genom Lars Popper Malmö och Bosse Hjalmarsson Växjö. Ett drygt jobb att skrapa bort alla gamla avlagringar—men fint blev det.

Vattenläcka igen! Plötsligt "brast" vattenledningen utanför Camp Tre Kronor, Per Forne ständigt på språng med håret på ända Thomas Ehnström, Ralph Håkansson, Thomas Westberg och Mats Engfors hjälper kasernoff Björn Johansson.

En liten trevlig krabat tycker Stefan Lönnvik Norrköping om sköldpaddan Albert.

Ja, behövs det någon närmare förklaring egentligen...? Våra MP i Tel Aviv Lars Nilsson, tv och Ingemar Attemar visar Sandpappret runt i Tel Aviv. På permis hittade vi bl a Gunnar Nilsson, Kenneth Nilsson och Hasse Karlsson med kvinnligt sällskap.

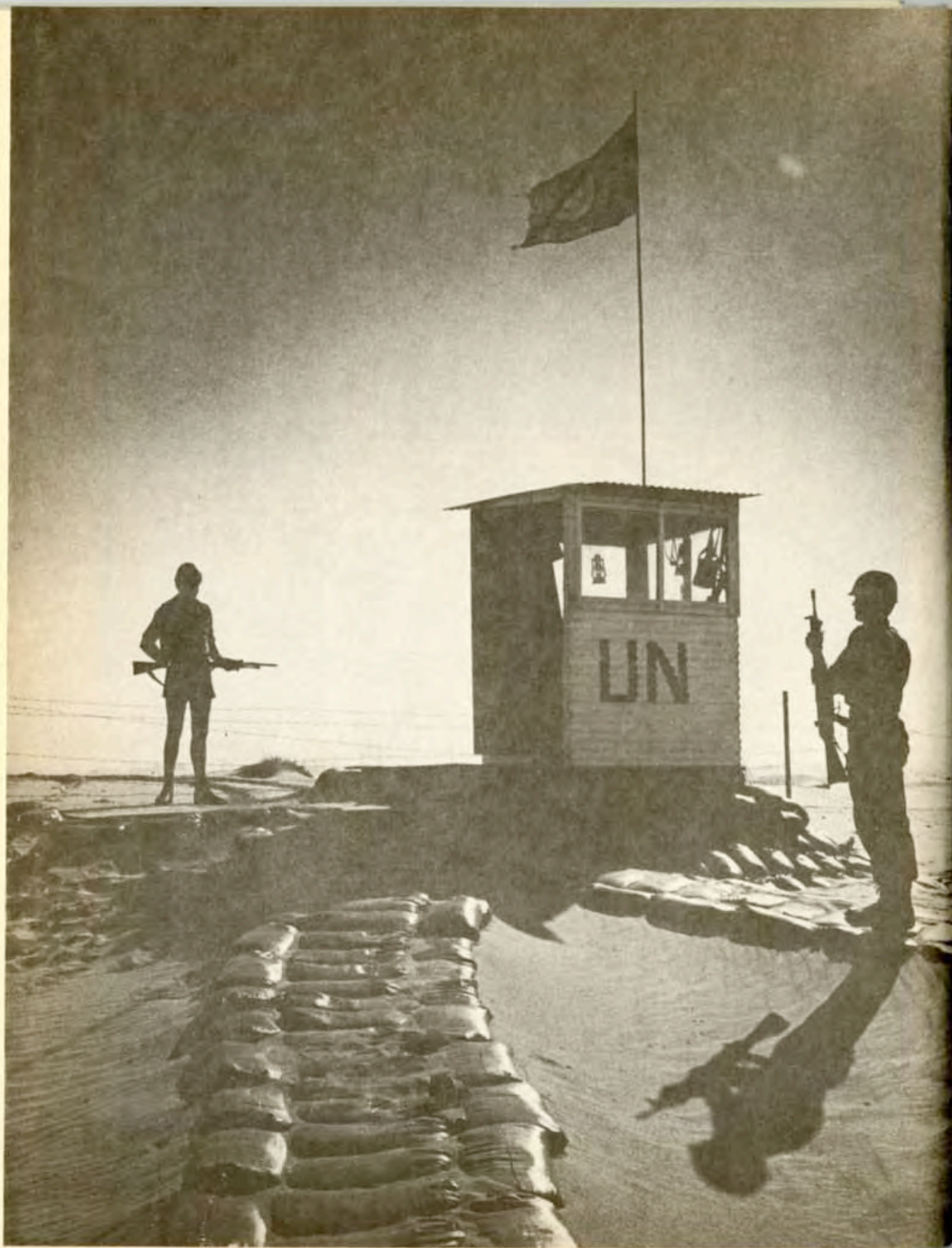
Mitt i småblåsten på pos 553 kämpar Michael Norén, Lars Petersson och Roland Jostrup, mot öknens omhylliga humör.

Dags att lasta ombord Scacypposten. De flitiga är Christer Hjalmarstedt, Nils Ekstedt, Mikko Ahvenainen, Göran Löwemo, Weine Wahlberg och Sven-Erik Törnström.

Du håller väl rätt nu, undrar vår mässsuppassare Rolf Swahn när kollegan Leif Carlsson spänner bågen.

SANDPAPPRET

No. 3

FN-BAT 68M

1978

Var rädd om den goda andan!

När detta skrivs är det drygt två månader sedan vi övertog ansvaret för vår del av buffertzonen. Den snabba inledningen av fredsförhandlingarna om varaktigt fredstillstånd i området har övergått till utdragna samtal.

Trots att rösterna höjs då och då finns anledning att tro att en lösning skall kunna nås. Så länge samtal pågår finns det hopp.

Vi är nu väl etablerade och kan våra uppgifter bra, att döma av uttalanden från besökande gäster. Just nu pågår en strid ström av gästbesök, eftersom intresset naturligtvis är stort för detta område i dessa dagar.

Arbetet med att snygga till camper och positioner är genomfört. Vi har nog emellertid alla märkt att förslitningen är stor. Vinden och den växlande temperaturen tär hårt på materiel och byggnader och sandstormar är i annalkande. Det gäller att hålla igång och låta förbättringsarbeten pågå oförtrutet.

Stämning och humör utsätts också för påfrestningar. Den fina andan som skapats är en förutsättning för ett lyckat arbete.

VÄR RÄDD OM DEN!

Jonas Lindgren
Bataljonschef

Jonas Lindgren

Stolt visar överste Jonas Lindgren upp Camp Tre Kronor för Force Commander general Rais Abin som besökte oss i mitten av februari.

Staffan Bremander och Jens Egertun berättar om sitt arbete vid UH-expeditionen. Maj Okrah stf batchef vid Ghanhatt lyssnar liksom Force Commander.

—Så här har vi planerat bataljonens leaveutttag, förklarar Dan Bengtsson vid Pers-expeditionen. Generalen beundrar de vackra kurvorna i statistiken tillsammans med major Yudo, säkerhetsofficer vid UNEF HQ.

Den norske FN-ambassadören gjorde en kort visit hos oss. Stf batchefen överstelöjtnant Urban Gjerulf visade vår gäst runt. Peter Warringer höjer FN-fanan.

SANDPAPPRET

Text: Janne Asp

Foto: Bosse Dennemo

Korrektur: Lennart André

Tryck: Keter Press Jerusalem

Omslagsbilden: Infogrupperna vid 1, kompaniet på nattpatrull. Bert Karlsson och Erling Jernberg undersöker misstänkta spår i sanden framför taggtrådsstängslet.

Sista Sidan: Sakta rullar sandjeepen över den ödliga terrängen. Det är infogrupperna på 3.kompaniet som kör patrullrundan strax innan solen går ner bakom sanddynerna.

Tack vare tankbilen blomstrar den gamla stationen upp igen. . .

Camp Göta Lejon är kanske den mest behagliga kompanicampen på vår bataljon. Här nära till i stort sett allting med det utmärkta läget vid Kantaravägen. På väg till leaven i Israel slipper kamraterna på 3.komp långa besvärliga resor genom öknen. Och ingen behöver bo i tält. Campens 65 manningar inryms i El Nagilas f d järnvägsstation. Klimatet nära havet är rätt behagligt med omväxlande friska vindar och lagom med sol. Stenhusen håller både värmen och på sommaren svalkan bra.

Men det finns baksidor också. Campen saknar eget vatten. Två tankbilar kör i skytteltrafik mellan Camp Tre Kronor och positionerna och huvudcampen. Det blir ganska påfrestande i längden. Dessutom saknas vattenklosetter. Men man tar det onda med det goda.

Jobbet blir sällan enformigt. Ofta sker transiteringar vid El Kirba och då går större delen av camppersonalen åt. Den ena dagen blir sällan den andra lik.

Att Göta Lejon dessutom skaffat sig en jättetrevlig mäs stärker kamratskapen. För att inte tala om de rika möjligheterna att skaffa vänner bland beduinerna som bor ett stenkast från campen.

Dennie Harrysson markerar med flaggan helikopterns landningsplats. Det drar rejält om öronen när jättefågeln landar.

Nu ska eventuella tjuvar hållas utanför! Hans Lundh, Kjell Johansson, Thomas Eskilsson och Bertil Andersson förstärker stängslet.

Fyra stygn blev det när Jan Lindgren skar sig på en tältspik Gunnar Carlbom syr och Bengt-Eric Arnesson assisterar.

Det dagliga nyhetsbladet svarar INFO för Roger Estefors, Lennart Gustafsson och Lasse Alfon lyssnar på BBC.

"Taket" har blivit ett begrepp på 3.komp. Att solen tar här kan Rickard Dahlberg, Bosse Landström, Anders Karlsson (i förgrunden) samt Per-Ola Carlsson, Per Bäckström och Roger Estefors intyga.

Den här telefonhytten är alltid fullbelagd!

—Hej mamma, det är jag... Vad Vore vi utan dessa underbara minuter i radiohytten på Camp Tre Kronor. På tre minuter hinner man säga så mycket. Plötsligt är det som om de 400 milen hem till Sverige sopats undan av en jättehand. På ett ögonblick förvandlas isoleringen i öknen till en kort stund av närhet med de kära där hemma.

Det är kamraterna på Fasta Radion som står för den här servicen. Med sin 1.000 watts radiostation hjälper dom oss med sambandet till Sverige. Inte bara för privata telefonsamtal under helgerna, utan i första hand för att utväxla tjänstemeddelanden mellan vår bataljon och Sverige. Med sin moderna utrustning ser dom till att vi har ständig kontakt hem.

I radiohytten sitter Ingemar Andersson och väntar på svar hemma i Sverige. Thomas Jauring sköter alla konstiga rattar och reglage.

Oswald Nilsson ser till att antennkablarna är i ordning. Det är hans sjätte bataljon.

Inget är som väntans tider! Från väntar Allan Rönndahl, Kaj Forsén, Lars Irbe, Ralph Hökansson, Torbjörn Nyman, Jan Ravheden, Lennart Schalen och Stefan Lindblad på sin tur.

Radio Malish— vår röst i öknen

Rösten i öknen—Radio Malish blev snabbt den mest avlyssnade radiostationen på bataljonen. Trots frånvaron av professionella skivpratare och radioproducenter fylls etern dagligen av över åtta timmar med blandad musik, korta nyhetsglimtar, för att inte tala om de direktsända nyheterna från Sveriges Radio som kamraterna på Fasta Radion ombesörjer.

Det är ett fantastiskt jobb som våra frivilliga radiopratare lägger ner. Dom roar oss med önskeskivor och trevligt kringsnack på 96,5 MHz. Under helgerna rycker kompanierna in och gör heldagsprogram. Inte undra på att Jan Strömberg och Tomas Westerberg har fullt upp att göra som radiotekniker på heltid. Men visst är det kul med en egen röst i öknen!

Vardag i radiostudion på Camp Tre Kronor. Jan och Thomas gör klart för dagens sändningar. I studion trimmar dagens skivpratare in sitt körschema.

Här bär det iväg mot nya okända mål...

Några mil på en kamelrygg måste vara en verklig upplevelse. Så har många av oss resonerat mer än en gång. Agge Rosencrantz blev mannen som skred till verket. Han erinrade sig den gamla ruinstaden Gassar Whitt några mil söder om Rabah. Den kunde ju bli ett lämpligt mål för en heldagstur på kamelryggen, tyckte han och satte igång. Några veckor senare blev det premiär för de mycket populära kamelrittena. Naturligtvis har Sandpappret varit med och provridit. Uppe i vän är det Olle Landström och Martin Winberg som får hjälp med premiärritten av kamelernas ägare.

Uppe i höger. Vår doktor Olle Wihde gör honnör från kamelryggen medan Ingemar Lyxell har jämn gärning med att hålla sig fast. Mitt i vän. Walter Meijer sitter tryggt på sin kamel, liksom Martin Winberg som har funnit rätta stilen. Nere i vän. Bosse Landström blir ett tackamt fotomotiv för Mikael Tjörnemo. Nere i höger. Äntligen fikapaus. Det är Lars-Göran Tillander, Göran Kiltorp och Sigge Collin som njuter av kökets massäck.

Vi fixar allt!

Det här är grabbarna som kan fixa det mesta. Trasiga elverk, tysta radioapparater, kylskåp som ingen kyla ger, bilar som vägrar gå och mycket annat. 31 man samlade i populärt sagt Rep och driv. Plutonen består av fyra grupper. Var och en med sin specialitet: fordon, signalmateriel/kylskåp, pigrupp och drivmedelsgrupp.

Här finns en mängd yrkesmän gömda under uniformerna. Det märks på handlaget. Men problemen är stora. Utan reservdelar är det inte lätt åstadkomma något. Ibland blir det rena nödlösningarna. Kompressorn på en lastbil används till att pumpa upp lagade däck med till exempel.

Många resor blir det också ut till positionerna som inte klarar allt själva.

—Visst är det jobbigt, men kul ändå när vi kan hjälpa till, tycker kamraterna som ordnar allt från att fylla cigarettändare till helikoptrar, eller reparerar allt mellan transistorer och lastbilar. Allt enligt STR-kompaniets motto: Lätt fixar vi det . . . Det omöjliga tar lite längre tid!

Här är grabbarna som fixar det mesta från trasiga bilar till transistorapparater. MTO Åke Berg och Tore Andersson försöker få ordning på en lastbil.

Nu surrar motorn riktigt belåtet, tycker Rep och drivchefen Mats Karlsson. Martin Adolffson, Nils Jonsson, Thomas Enström och Lasse Berggren håller tummarna.

Martin Adolffson och Christer Danielsson ser till att helikoptern får rätt och tillräckligt med bränsle.

Har det här verkligen varit en cykel, undrar Christer Danielsson. Ett vardagsproblem på Rep och driv. Allting brukar ordna sig till slut.

—Det här sköter ni bra, pojkar!

Hejdå, och tack för den här gången. Anders Thunborg tar farväl av bataljon 68 M genom att tacka campvakten Per Backström. På kvällen blev det samling kring ambassadören i mässtältet. Då passade de nyfikna på att förhöra sig om läget i fredsförhandlingarna. Från v. Anders Thunborg, Helmut Saltsland, Kent Lundquist och Lennart Sandström.

—Blir det någon fred mellan Israel och Egypten?

—Är det aktuellt att flytta buffertzonen?

—Blir det någon bataljon i Rhodesia?

Det blev en mängd nyfikna frågor som mötte vår FN-ambassadör Anders Thunborg när han gästade bataljonen i början av februari. Många nyfikna kamrater på camper och positioner tog tillfället i akt och undrade.

På tredje kompaniet som inspekterades av FN-ambassadören på kvällskvisten blev det en nyfiken samling.

Sandpappret som tänkte fråga ut honom hade inget besvär med att ställa riktiga frågor. Det skötte de många nyfikna om som flockats kring ambassadören i mässtältet.

Nu kunde väl Thunborg egentligen inte ge oss så många nyheter. Däremot fick han en mängd synpunkter att ta med sig hem till Sverige och till FN-högkvarteret i New York från oss i öknerna.

Bland annat fick han reda på att många av oss trivs förträffligt här nere. Men han hade svårt att förstå att vi inte drabbades av lappsjuka när det händer så lite framför ögonen på kamraterna i posttornen.

—Visst kan det bli lite enformigt, erkände en kamrat på Camp Göta Lejon. Men å andra sidan kan vi ju följa den spännande händelseutvecklingen i fredssamtalen på nära håll istället.

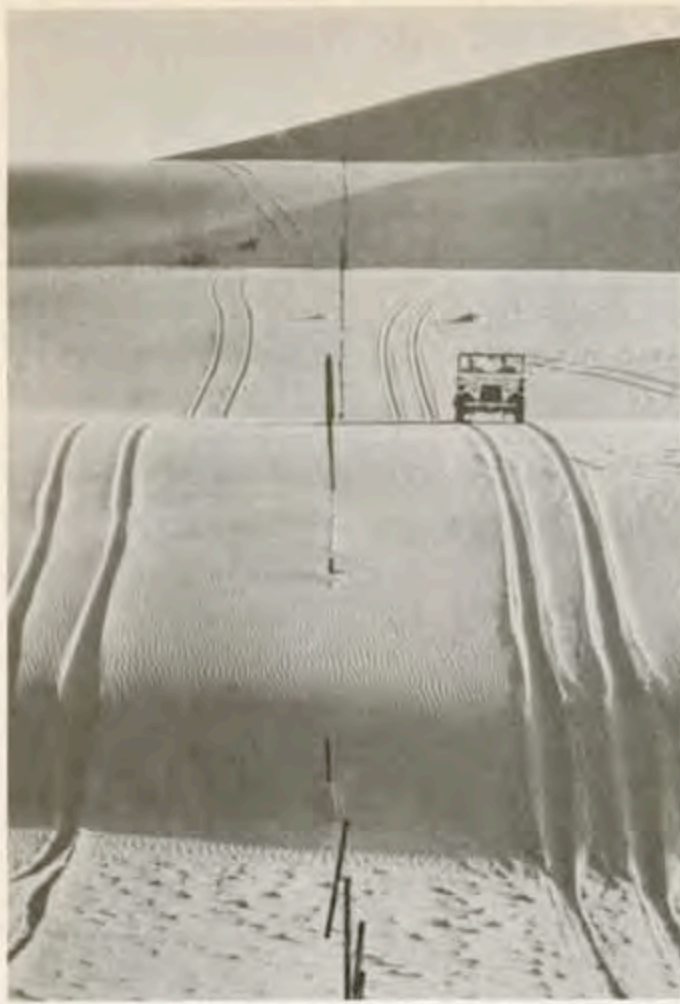
—Och tänk på att det kanske beror på att just ni befinner er här nere, som det inte händer någonting, flikade Thunborg in och syftade på den pågående vapenvilan. Visserligen har FN aldrig varit särskilt bra på att skapa fred, men vi är rätt duktiga på att bibehålla den som finns. Jag tycker att ni sköter ert jobb bra, sa Thunborg och for vidare i Mellanöstern.

Här ligger nästan en hel livslön. . .

Nej, det här är inte vår månadslön på kassan, försäkrar Kent Almkvist och Rolf Byström. Framför sig på bilden har dom radat upp den senaste penningransonen—1,7 miljoner kr i dollar, israeliska och egyptiska pund samt svenska kronor. Inte undra på att dom ser glada ut. Lars Nyström t.v. skriver ut portionsrättningen åt Håkan Holmstedt.

Sakta glider patrulljeepen utmed gränsen. Ibland skjuter den ordentlig fart för att klara uppförbackarna i den lösa sanden. På andra sidan stängslet löper det israeliska patrullspåret nästan parallellt med FN:s.

—Vem har korsat gränsen?

Här har infokällarna hittat farska spår i sanden. Vill är det Bert Karlsson, Erling Jernberg, Kjell Jansberger och hunden Trix som patrullerar spåret utmed linjen.

Panoramat över sanden när kvällsolens strålar spelar över sanddynerna är nästan kusligt vackert. Här är det Infogruppen på 3.kompaniet med Lasse Alfön och Jim Broberg vid spakarna. Lasse och Jim brukar också förse några vännar bland beduinerna med vatten.

Vid kartan på Camp Sinai visar Lars Nordström hur Infogruppen patrullerar utmed E-linjen. Ibland är hundgruppen med som förstärkning. På oregelbundna tider fräser jeepen iväg utmed patrullspåret.

När spåren granskats sopas de omsorgsfullt igen. Infoassistent Bert Karlsson vaktar medan gruppchefen själv Erling Jernberg sopar.

—Stopp, här är det. Det vinande ljuset från jeepmotorn tystnar. Ur kliver två män böjer sig ner över fotspåren i sanden och försvinner bort under taggträdsstängslet.

Halvtimmen tidigare ringde telefonen plögligt på Infogruppernas bord. En kamrat på närliggande position hade sett hur några människor tagit sig över gränsen. Sekunder efteråt fanns rapporten på Infogruppernas bord.

Det här är en vardagsbild från vårt jobb i Sinaiöknen. Under dygnets alla timmar spår ett 20-tal nyfikna ögonpar ut över det ringlat taggträdstaket. Gränsen mellan FN:s buffertzonen och den israeliska respektive egyptiska sidan. Taggtråd och vitmålad plåttunnor utmärker var gränsen går. Den gränsen får inget passera utan giltiga papper och på rätt ställe vid checkpointerna.

Men öknen innehåller inte bara arméförband utan också en mängd människor som letar utan taggträdsstaket sedan årtusenden tillbaka. Det är svårt att förklara för en beduin varför han inte får korsa taggträdsstängslet in i hans eget land. Så naturligtvis händer

det att FN:s zongräns ibland förblir ett streck på en karta—och fotspåren ringlar iväg under taggträden.

Det är vår uppgift att rapportera sådana överträdelser. Helst förhindra dem helt.

Det är våra infogrudder på kompanierna som ansvarar för att rapporterna sammanställs och skickas till striavdelningen. Det kan vara överträdelser av gränsen, överflygningar av zonen eller inrapporterad skottlossning.

Från utposterna på varje position flyter strömmen av uppgifter in till kompaniets infogrupp. Här smälts dom samman för att slutligen nå striavdelningen och bataljonsledningen. Uppgifterna hamnar sedan hos UNEF-högkvarteret. Ett fåtal når ända fram till FN-högkvarteret i New York.

Fotspåren i sanden förvandlas till siffror och bokstäver. Till information som bildar underlag för bedömning av stabiliteten och avspänningen mellan de två arméerna som sedan början av 1974 vaktar varandra i väntan på en bestående fred.

Positionen med egen gräsmatta

Position 557 på 2. kompaniet har blivit något av en servisposition för grannarna 558 och 556. Det beror på att kamraterna där sällan har en fungerande bil. Det blir alltså till att köra ut maten och andra fönödenheter. Hämta kamraterna till fotbollsmatcher, och dessutom laga mat till de tre som har bulldozervakten i närheten. Som tack för hjälpen slipper 557 att arbeta som campgrupp.

Med sina 10 man är 557 den minsta positionen på kompaniet. Man har också lyckats skaffa sig en så bra plutonchef att grabbarna t.o.m. lätt uppkalla sin position efter honom. Camp Harry är smeknamnet, som lätt för tankarna till en läskande dryck om man uttalar namnet fort nog.

—En jättefin position, tycker grabbarna som desutom har förmånen att bo invid vägen, Kissinger road. Frågan är också om inte 557 är ensamma om att ha en äkta svensk gräsmatta. Liten är den, men friskt grön och en liten oas som lätt för tankarna till hemlandet. Det är ju så lite som behövs egentligen för att man ska kunna trivas mitt bland sanddynerna.

Det gäller att vattna ordentligt om gräset ska ta sig. Thomas Leth håller i kannan och Benny Åkesson krattar.

Roland Sjögren fyller på mera vatten i pos 557:s taxi. Stefan Nordén hjälper honom.

Dags att byta nu tycker Christer Andersson på väg upp i posttornet. Mathias Ejker vill gärna bli avlöst.

Positionschefen Mats Lindberg stärker benen, medan kamraterna vilar i solskenet.

Det här är positionen som kallas "Vindarnas Tempel". Men det har man lite svårt att förstå vid ett besök på pos 568. Det är egentligen bara posttornet som det blåser om uppe på sanddynen. Den högsta punkten inom bataljons område förresten. Själva positionen ligger nere i en gryta omgiven av sand. På dagarna hinner det bli ordentligt hett mellan sanddynerna.

568 är trots karaktären av en riktig ökenposition inte alls isolerad. En kvarts jeepresa är det till kompanicampen. Dessutom har man ögonkontakt med både pos 569 och 566. Någon direkt lappsjuka finns alltså ingen större risk för.

Nästan mitt ute bland de små palmoaserna blir den dagliga kontakten med beduinerna också ett värdefullt inslag. Ofta hälsar småpojkar på för att spela volleyboll. En och annan kamelryttare brukar också stanna till för en pratstund.

Men det kanske bästa med 568 är den lugna och avstressande miljön.

—Dessutom slipper vi nästan allt spring från besökare, tycker en kamrat som stormtrivs med stillheten.

Utsikten från posttornet är fascinerande tycker Anders Mattson och Björn Green.

Nu skall det bli ordning på avloppet! Dan Andersson Skottar sand, Sten Sandahl och Ulf Wrågård är beredda att avlösa.

Trevlig kamel Du har Mohammed tycker Björn Green och Helmut Salstrand.

Den här positionen är toppen!

—Det här är toppen (!) konstaterar fr v Helmut Salstrand, Sten Sandahl, Dan Andersson, Ulf Wrågård och Lars Karlsson.

Visst går vårt sohar rätt! Claes Cederborg kollar klockan tillsammans med Björn Green och Sten Sturesson.

Hejdå, nu cyklar jag å badar. . .

Hejdå nu cyklar jag ner å badar, säger poschefen Lars-Erik Spaak till kamraterna. T h är det Taavo som klättrar upp i posttornet för att lösa av kamraten.

HILTON HILL

Ett konstigt namn på en position kanske—ingen vet var det kommer ifrån heller.

Lars Magnusson klämmer till med racketen, och Kenneth Alfredsson står beredd att slå igen.

Pos 565 kan man säga har ett centralt läge på vår bataljon. Det är nämligen den enda positionen som ligger nästan exakt mitt i buffertzonen—i väst-östlig riktning vill säga. Blott någon km till Medelhavet och knappa tio minuters resa ut till Kantaravägen. Av någon underlig anledning har pos 565 döpts till "Hilton Hill". Kanske är det något av ett värds hus över den. Åtminstone sommardag då många vill bada. Då får 565 ordna med livräddningshjälp och uppsyn över stranden.

Många stannar till för att läska sig i värmen. Närheten till havet märks mest om kvällarna då havsbris svalkar. Ibland blåser det rätt friskt. Men det är bara skönt tycker grabbarna som numera slipper att cykla 1,5 km ut till posttornet. Nu står tornet strax över gatan. Också lite längre bort från de otrevliga minfältet som omger den utrymda israeliska befästningen nere vid stranden. Och det kan ju vara skönt. Spännande blir det nog ändå.

Kamraterna beundrar sin lilla samling av ofarliga ameffekter och småckor. Fr v Lars-Erik Spaak, Gunnar Nilsson, Lars Magnusson, Kenneth Alfredsson och Peter Näppe.

Det här måste vara bataljonens verkliga blåshål! Det kan Sandpapprets utsända kontakter efter ett besök vid position 558. Här yr sanden kring tältduken mest var dag.

Å andra sidan är utsikten rent betagande. Ljusen från Ismailia lyser upp kvällshimlen liksom trafiken på Suezkanalen.

Tyvär är 558 ännu utan egen bastu. Men varmt blir det i alla fall när den riktiga sommarvärmen sätter in. Det här kamraterna från 66 M berättat.

Annars råder mest tystnaden här ute. Det är ca 2 km till E-linjen. Det ensliga läget gör också att besöken blir ganska få.

Kanske är det isoleringen och de ständiga sandstormarna som gör att grabbarna ironiskt nog döpt positionen till "New Bangkok"—paradiset på jorden . . .

Att köra ut supply hit i öppen bil är inget vidare menar Jan Hill och Klax Lindberg.

Här blåser det jämnt!

Ensam ut i sandstormen vandrar Bo Fransson. Luleå till posttornet.

Här gäller det att stoppa sanden som vill dränka kökstället tycker fr v Mikael Baer, Göran Lööf, Leif Pettersson, Tommy Johansson och Ronald Karlsson.

—Nej, det går ju inte att gräva i det här vådret. Nu går vi inomhus!

Per Bäckström på 3 kompaniet satsar allt för att få upp volleybollen i luften. Stig Granlund och Jösta Claesson avvaktar.

Det gäller att hålla tungan rätt i mun om bollen ska gå rätt. Håkan Andersson puttar medan fr v Urban Larsson, Lars Karlsson, Kjell Svensson och Thord Hanning väntar på sin tur.

Det är inte bara kamraterna på 1 kompaniet som är duktiga på att marschera. Från 567 till Göta Lejon gick grabbarna så fort att kompani- chefen Johan Rydén inte ens hann få på sig byxorna då han skulle hälsa välkommen.

Säkärja, nu är kängorna fina igen! Mats Ekehöv lägger sista handen vid fanvakten.

Ankan "Önken" är en av rekarna på camp Sinai. Kockarna ser till att hon trivs i öken. Ragnar Söderlund, Roy Hinner, Lennart Ohlsson, Pelle Hampus, Gunnar Johansson och Peter Lindgren sköter henne efter bästa förmåga.

Det gäller att hålla tungan rätt i mun. Anders Normark kastar medan Per Svensson och Yngve Karlsson kollar resultatet på tavlan.

Ett under att det här elskäpet fungerar. Trots de provisoriska kopplingarna blir det ström på campen ändå. Paul Lindberg och Johnny Martinsson reparerar.

Bulldozervakten vid Kissinger road. Björn Johansson, Lasse Brandt och Stefan Falk har bjudit in de egyptiska förarna Habdu och Abdu Mohammed. Lars Berglund slår i vinkeljärnet medan Gert Karlsson hjälper honom med balansen. Laddade med fräscha frottehanddukar kommer Göran Kiltorp och Ola Wikström. Här är det fanvakten ur TPC som poserar på Camp Tre Kronor. Fr v Per-Olof Olsson, Urban Erlin, Sten Bergström, Torkel Karlberg och Ingemar Andersson.

En störtad Mirage konstaterar fr v Fred Cederlund, Ulrich Lampe och Stig-Bertil Johansson som studerar resterna av flygplanet som hamnat inom 1. kompaniets område. På sina håll finns gott om bevis för krigets ohyggliga framfart.

SANDPAPPRET

No. 4

FN-BAT 68M

1978

Det var här bl a som freden körde fast

En prunkande liten idyll mitt ute i ökensanden. Det är den israeliska bosättningen Yamit i norra Sinaiöknen. Det var här bl a som fredsförhandlingarna körde fast i början av året.

Det är den här lilla ökenstaden bl a som satte en pinne i hjulet på fredsförhandlingarna mellan Israel och Egypten. Yamit i Rafaområdet i Sinaiökens norra spets.

Efter Sadats besök i Jerusalem då ljuset tändes på nytt, då folket glatt viftade med fredsbanderollerna upplysta av det ramplysa som världspresen riktade mot Mellanöstern igen. Det var då vi alla uppfylldes av den märkliga känslan—nu skulle det ske! Fred mellan Israel och Arabländerna.

Allt såg så lovande optimistiskt ut. Kommitteer skapades och delegater träffades medan världens ledande statsmän kommenterade händelseutvecklingen.

Men så började det köra ihop sig igen. Sakta började luften gå ur den uppblåsta fredsballongen. Två centrala frågor där parterna var oense började utkristallisera sig: frågan om en självständig palestinsk stat och de israeliska bosättningarna på ockuperad mark. Yamit blev en av de platser kring vilken debatten blossade upp.

På nära håll kunde vi följa den spännande händelseutvecklingen i förhandlingarna. Noterade varje detalj i maktspelet. Väntade bara nästa steg i utvecklingen.

När ska buffertzonen flyttas? Hur långt? Blir det under vår bataljon? Självklart diskuterades de här för oss angelägna frågorna och ryktena gick.

Och naturligtvis passade nyfikna på att med egna ögon se vad det var som bromsade freden. Bl a den lilla blomstrande ökenstaden Yamit. Naturligtvis har Sandpappret varit på plats och förevigat miljön till Dig som inte fick tillfälle att åka dit.

Här ska det bli en hel sportanläggning berättade en av de arbetare vi kom i kontakt med. Simhall, volleybollplan mm.

SANDPAPPRET

Månadstidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellersta Östern.

Omslaget: Kärlek vid gränsen. Bosse Dennemo lyckades fånga det romantiska ögonblicket vid pos 567. Det är Lennart Pettersson som kollar passersedlarna vid bommen.

Text: Janne Asp

Foto: Bosse Dennemo

Korrektur: Lennart André

Tryck: Keter Press Jerusalem

Sista sidan: Ensam på post ute i öknen. Ovan hänger fullmånen och kastar sina långa blekgula skuggor över sandhavet. En stämningsbild från Sinaiöknen när den är som vackrast.

Här är värdshuset i öknen

—Hejsan. Hjärtligt välkomna hit! Det är positionschefen själv Michael Agnvall som möter oss vid "grinden". Vi har hamnat vid Hemmingway Inn eller position 555 på 1. kompaniet. Det dröjer heller inte lång stund förrän vi förstår varför man döpt 555 till "Värdshuset vid Hemmingway road". Redan i farstun doftar det av nybakta bullar och kaffe.

—Vi har nästan besök jämnt, berättar kamraterna. Tur att vi har en egen köksmästare också. Det är Tom Håkansson som kan röra till det mesta. Kryddorna har han rekvirerat från Sverige, helt fängslad av kokkonsten.

555 är den minsta positionen på kompaniet. Saknar egen bil och får ta observatörsjeepen till hjälp för att klara patrullspåret ibland.

På kvällskvisten kan man se hur ljuset från Camp Tre Kronor glimmar i fjärran, liksom trafiken på Suezkanalen.

—Välkomna hit, hälsar positionschefen Michael Agnvall, kocken Tom Håkansson och Göran Magnusson. Nu huggar vi i med plåtänkarna. Det är fr v Jan Moberg, Lars Olsson och Lars Rydell som bär. Den golfintresserade Michael Agnvall klipper till. Sätta krydda på soppan kan Tom Håkansson. Mumsar gör fr v Lars Olsson, Ulrich Lampe, Jan Moberg, Lars Rydell, Michael Agnvall, Göran Magnusson och Sven Johansson.

De här grabbarna ser till att vi kommer dit vi vill och hem igen

Det är vi som ser till att Du kommer dit Du vill, och sedan hem igen. Med andra ord grabbarna på Transportavdelningen, TPC.

Att vara driver—är inte det bataljonens bästa jobb? Ja, en del tycker så. Drivern får ju åka omkring och se så mycket mera än de flesta av oss andra. Och köra bil kan ju inte vara så jobbigt eller...

Nä, medaljen har en baksida naturligtvis. Långa oerhört tröttnande resor på guppiga sönderkörda vägar. Bilar som ibland inte vill gå alls. Trassel med brotider och kanske kinkiga passagerare. 35 man samlade i vad vi kallar TPC. Delade i tre grupper—långfärder, zongrupp och en vårdgrupp.

De vanligaste rutinvägarna är SDS: en, öken-

pilen och Expressen. Men ibland blir det andra spännande långturer till Cairo, Damascus eller Jerusalem. De är naturligtvis eftertraktade.

Sällan behöver man neka någon transport. Efter lite pusslande med fordonen brukar det alltid finns något på hjul till hands.

Ja, vad skulle vi göra utan TPC. Förmodligen inget alls. För, det är ju våra drivare som ser till att vi får hit det vi behöver och att vi kommer härifrån och tillbaka igen. För att inte tala om hur skönt det låter när camphög-talaren basunerar ut: —Lystring. SDS:en har passerat 567...

Scacypbilen laddad med post, knäckebröd och nygamla bilar. Christer Thulin kör medan Thomas Forsberg knyter till pressningen.

Åke Edvinsson sprutar vatten, medan Jan Strandh borstar och Per-Olof Olsson sköter eftertorkningen. Lars Karlsson pumpar åt Bengt Bengtsson vid macken i Rahah.

Ett riktigt ökenkompani

Visst är I kompaniet det riktiga ökenkompaniet, tycker kamraterna på Camp Sinai. Här blir det till att sopa sand mest hela dagen. Eller vandra iväg mellan taggtrådsrullarna ut till postkuren vid Supply road.

Här är det mest sand i hela öknen. Så naturligtvis är vi det riktiga ökenkompaniet, hälsar oss kamraterna på Camp Sinai.

— Dessutom har vi det både varmest och kallast här nere. Så namnet Sinai passar ju perfekt, tycker man på I kompaniet.

Medelåldern är bara 23,8 år. Mest ungdomar.

— Det stämmer, plus fem gamla uvar, förklarar kvartermästaren själv Stig-Bertil Johansson.

Han berättar också att campen byggdes upp mitt ute i tomma öknen. Alla ledningar, småvägar, hus och tält har rest av svenskarna.

Förut fanns bara en tom "gryta" mellan sanddynerna.

I kompaniet har fem egna positioner samt ansvaret för campvakten vid HQ Swedbatt. Det betyder att en och en halv pluton alltid ligger i tält.

— Är det inte stopp i avloppet, så brukar elnätet bryta ihop. Och skulle trots allt båda fungera samtidigt, så brukar det å andra sidan blåsa upp fullt med sand i tälten... Flikar en kamrat in.

— Så nu kanske Du förstår varför campen kallas Sinai!

Mats Strand har gjort sig illa i benet. Här får han hjälp av Lars Wikström och Peter Nilsson på kompanisjukan.

Så var den pärsen över. Det är larmstyrkan som återvänder från en övning. Från Jerry Lundqvist, Steffe Karlsson, Stefan Brandt, Clas Rosdahl, Per Ivanovic och Per Gustavsson.

Det kryllar av märkliga skalbaggar och andra små kryp i pos 570:s egen djurpark. Priserna för inträdet är också humana, om man inte är bataljonschef! Pte: 1 peng, NCO: 3 pengar och CO: 5 dollar. Per Vilen visar några reptiler...

—Här måste man nog vara lite av en däre för att stå ut, tycker fr v Kaj Granlund, Tommy Hedman, Jan Ehde, Per Vilen och Mikael Tollertz. Inte undra på att man döpt positionen till Cuckoo Nest!

—Man måste nog vara lite av en däre för att bege sig hit ut, skrattar grabbarna när vi anländer. De syftar givetvis på det omtalade mentalsjukhuset i filmen Gökboet, dvs Cuckoo Nest.

570 är nog förresten den enda positionen med egen djurpark. I gropen surrar det av skalbaggar, midjestyrdä såväl som skarabéer. Dom kalas på fruktresten och annat i grönsaksväg som blir över från köket.

570 är kanske också den enda verkligt energisparande positionen. Duschen i es regleras med ett snöre som spar på de dyrba varmvattensdropparna.

Kanske är det därför som 570 lyckats spara energi nog för att orka med att bli etta resp två i 2. kompaniets sexkamp under jul- och nyårshelgerna. Titeln "Super Scorpius" bär kamraterna med heder.

Omelett à la 570 rör Mikael Tollertz och Tommy Hedman ihop. Ingredienserna är kubad potatis, ägg, snittat fläsk, matfett, lök och smörkyddor.

Bra karl redar sig själv, menar Jan Ehde. I varje fall med hjälp av lite dieselolja och en skvätt fotogen. Halvautomatisk ruttmaskin modell 570.

—Man måste nog ha lite pippi för att bosätta sig i Gökboet

Tunga, tunga är slipersen till bastubygget konstaterar Thomas Ehn och Tomas Hansson.

Den FN-blå färgen lyser en i ögonen flera kilometer från position 554. Allt som kan tänkas bli målat skiner av blått.

Eagles Nest har någon döpt 554 till. Ligger uppe på en kulle med en fantastisk utsikt nästan varvet runt. Camp Tre Kronor glimmar i fjärran liksom grannpositionerna 553 och 555. Dessutom syns både Kantara och Suezkanalen väl. Så isoleringen ute i sanden blir ändå inte speciellt påtaglig.

Ett stort problem är att det inte finns någon riktig väg ut till 554. Därför behövs sandstängslen mer än väl. Annars bara slirar bilarna.

När Sandpappret hälsade på var man just i färd med att bygga sig en egen bastu. Problemet var att skaffa fram nog med gamla slippers.

—Men vänta bara tills det blir mörkt. Då är det mycket lättare att skaffa fram bra byggnadsmaterial. skrattar en kamrat som varit med förr.

Här uppe ligger Örn-nästet

Det gäller att hålla vapnen i trim. Fr v Tomas Hansson, Lars-Erik Svensson, Lars-Erik Svensson, Håkan Imstedt och Thomas Widing är det som putsar stålet.

Häruppe är utsikten rent betagande. Men så kallas 554 också för Örn-nästet. Lars-Erik Svensson, Thomas Widing, Tomas Hansson, Håkan Imstedt, Max Hedberg, Thomas Ehn och Dag Lindström är det som sitter vid posttornet.

Det gäller att hålla vägen fri från sand. Dag Lindström och Max Hedberg drar medan Håkan Imstedt rattar joepen.

Ett brev då och då håller hemkington i styr. Men så gäller det ju att skriva också. Thomas Widing är det som författar till flickvännen.

Sex månader i en steril öken. 26 veckor bland sandormar, skorpioner, ödslighet. Med diarréer, plågande värme och långt, långt från alla moderna bekvämligheter. För att inte tala om kvinnor.

Vem vill ställa upp på sådana villkor kan man ju fråga sig? Jo, Du och jag och alla de andra drygt 650 kamraterna som skrev kontrakt med FN.

Var det av äventyrlusta? Eller för pengarnas skull? Eller för att göra en insats för fredens skull? Eller för att helt enkelt komma hemifrån ett tag?

Säkert hade vi var och en vår egen lilla förväntan på vårt jobb nere i Sinaiöknen. En av de första frågorna vi ställde oss var

Vad får en vanlig kille att ställa upp på det här?

En bit över 350 kort och brev hade Bengt Bengtsson från Hishult skrivit redan innan halva bataljonen var gången. Så får han naturligtvis en rejäl trave post nästan varje dag också. Och inte bara lön för mödan, utan kanske är det mera ett sätt att få tiden att gå under långa entoniga kvällar.

—Vad skulle jag här att göra...? Det var nog inte bara Sören Samuelsson från Linköping som ställde sig den frågan strax efter nerkomsten till Sinai. Över en natt förvandlades välfärdsverige till en till synes tom och främmande öken. Plötsligt stod vi där trötta och undrande inför hur vi skulle klara oss bland ormar och skorpioner i över 180 dagar.

Åhejdå! Det gäller att hålla sig i trim tycker Douglas Hellbom och värmer upp inför dusten med skivstångarna. I bakgrunden ser vi Jan-Erik Byström och Sten Bergström i löparlagen. Ett sätt förena nytta med nöje (?), fast nöjet kanske kommer lite efteråt. På badstranden i Tel Aviv kanske...

naturligtvis hur vi skulle lyckas anpassa oss till den främmande miljön. Hur skulle vår vardag utanför jobbet se ut? Hur ska jag fördriva tiden när jag gjort mitt pass i posttornet? Var och en fann vi väl så småningom vårt eget sätt att göra det bästa möjliga av de sex månaderna i det främmande landet. Sandpappret har pratat med massor av våra kamrater för att få svar på frågan: Hur har Du lyckats anpassa Dig till vardagen i öken?

—Jo, jag brukar plasta in skorpioner på kvällarna... och jag spelar gärna tennis

volleyboll... bion missar jag aldrig... ka vet jag kursen i arabiska. Det var ett litet axplock från de svar vi fick. Bosse Hennemo har vandrat runt och botaniserat bland våra vanligaste fritidssysselsättningar, själv har jag också försökt lista ut hur livet egentligen trivs.

—Förträffligt! Så kan man nog sammanfatta vad vi i allmänhet tycker om vår vardag. Trots hoppet från den trygga ombonade havaren hemma i Sverige. Drygt 400-500 l bort. Den natten då välfärds-Sverige

plötsligt förvandlades till en främmande sandöken.

Vad är det egentligen för något som lyckas få oss att trots allt trivas med all sanden, tystnaden, ödsligheten, värmen, vapenexercisen eller de långa timmarna i posttornet? Dag efter dag?

Ar det biokvällarna; helgresorna, maten, de billiga cigaretterna, kurserna, den eviga solen eller...?

Själv har jag inte hittat något uttömmande svar. Har Du...?

Peter Fällman (mitten) och Hans Palm tar till gitarren. Det är Per Linder som njuter.

—Wahid, ithnin, thälithä... 1, 2, 3... Ja, ack vad svårt det är med arabiskan, trots Mohammeds tappra försök att banka in kramelurerna i våra huvuden. Bilden är hämtad från kurspremiären på Camp Tre Kronor. Det är bataljonsstaben, STR och 3.komp som övar upp hals- och käckmusklerna.

Spännande, spännande blir det ibland i matsalen. På duken utspelar sig säkert något intressant, av åskådarnas ansiktsuttryck att döma. Med en bio går ju kvällen så fort. Även om ljudkvaliteten lämnar mycket övrigt att önska. Har man dessutom tur kanske man kan uppfatta ett och annat av handlingen mellan klippen i rutorna.

Pos 571 samlad vid bommen. Terho Ilkko, vaktar kamraterna fr v Stefan Falk, Christer Andersson, Pelle Alm, Kent Jansson, 2:a r Tommy Nirs, Roland Olsson, Tom Skoglund, Rainer Nordberg och Ulf Rydström.

Position 571 är en märklig blandning av företeelser. Den räknas som Checkpoint men ingen får passera för det. Bakom knuten står ett utbränt trosskompani som ett tyst vittne till de häftiga striderna i de senaste ökenkrigen.

571 har också en egen positionsorkester. En kvartett bestående av munspel, banjo, och två gitarrer.

Positionen har också en liten skjutbana för skeetskytte, där Åke Kejonen med jämna mellanrum skickar duvor i luften.

Blir det trots det lite långtråkigt brukar en

del av kamraterna springa ner till Ghanbatts gräns. Annars blir det gärna mest solbadande eller en tur på en av de två positionscyklarna. Av någon anledning har 571 döpts först till Silvia, och numera Queen Silvia.

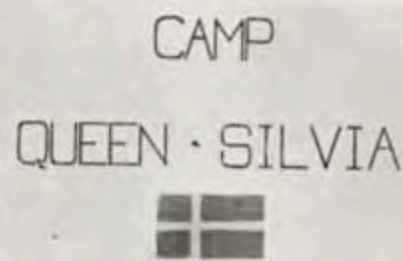
—Alla här brukar vänta på henne, skojar kamraterna som skickat skriftlig inbjudan till drottningen.

Annars är det en belåten samling på 571. Den enda positionen med eget rinnande kallt och varmt vatten, förresten. Skönt när den riktiga sommarvarmen sätter in.

Checkpointen där ingen passerar!

Nu ska han (Tom Skoglund) gå till väders. Det är Ulf Rydström, Pelle Alm och Christer Andersson som skojar med Tom och 12 cm granatkastaren.

Positionens egen orkester i speltagen. Fr v Ulf Rydström, Lars Wallin, Stefan Falk och Kent Jansson.

Nå, hur smakar det undrar Pelle Alm vid grytan. Tom Skoglund provsmakar.

Henrik Svensson är det som håller ett vaksamt öga från posttornet.

Vårt sydligaste paradiset

Visst kan vi försvara oss—och det med besked! Det är Bengt Carlsson, Lasse Olofsson, Lasse Strömberg, Bengt Karlsson och Claes-Göran Carlsson som besätter eldsällningarna.

Det gäller att hålla värmen i träm undan all sand. Här är det Henrik Svensson, Rolf Jansson, Harald Lindström och Boris Svensson som hivar sandsäckar.

Är det här bataljonens snyggaste P-kur? Det tycker i varje fall fr v Claes-Göran Carlsson, Bengt Karlsson, Rolf Jansson, Harald Lindström, Caj Holmgren, Lasse Strömberg, Lars Olofsson, Boris Svensson och Henrik Svensson.

Skönt att kunna svettas ökensanden av sig tycker fr v Lars Olofsson, Claes-Göran Carlsson, Lasse Strömberg och Bengt Karlsson.

—Vanudå . . . besökare? Förvånade ansikten tittar fram lite här och var när vår rullande Sandpappret-redaktion kör in på vår sydligaste position, 651.

Elva man bebor det här paradiset. Nej, det är ingen sarkasm. 651 kallas faktiskt så. Lugnt och skönt är det här ute. Kanske är det därför som uppfinningsrikedomen frodas.

Positionens egen uppfinnar-Jocke Ingemar Långström är numera specialist på allt mellan hundfällor till radioantenner. Fast mest stolta är kanske kamraterna för sin tjusiga lösning av en kur till P-röret. En f d vattentank har sågats upp till lämpligt format. En snygg funktionell skapelse i vitt.

Annars blir det ofta tid över till vapen-exercis. När man inte rensar sanden ur alla skyttevärnen, som har en märklig förmåga att alltid blåsa igen.

Annars är nog det stora problemet avståndet till huvudcampen, till alla servisfunktioner och till de omtyckta leavemålen.

Här är grabbarna som vet det mesta om vår bataljon. I stort sett allt som skrivs passerar nämligen stabsexpeditionen. De skrivkunniga är fr v Stefan Göransson och Jan-Erik Byström. Bakre raden Göran Durell, Anders Hedenby, Thomas Berghand och Peter Fällman...

...och här är grabbarna som vet allt (nästan) om vad som händer hos oss. DO eller på svenska vakthavande befälet. Fr v Björn Gunnarsson, Ulf Hemlin, Ole Mausing, Torsten Burman och Ole Billberg.

Ett mini-Sverige mitt ute i öknen

Yes, I fix everything (if not today, maybe tomorrow) förklarar vår skräddare Raft Hilmy Said för Göran Augustsson.

Ett surrande inferno, men ibland också spöklikt tyst. Ja, Camp Tre Kronor är verkligen kontrasternas camp.

Ibland knattras det intensivt på skrivmaskinerna medan pappersfloden växer i de dammiga pärmarna. Elverket surrar, ljuden från tennisbanan tränger fram, bilar som kör ut och in genom campvakten, högtalaren som skraller efter folk—kort sagt ett surrande getingbo av aktivitet.

Det lustiga är att nästan på pricken halv tolv är det som om någon bara vred om knappen. Plötsligt är det i stort sett bara motorolan som knastrar i strihuset ackompanjerad av elverkets dova brummande. Sjestan har svept in huvudcampen i sin törnrosa sömn. HQ Swedbatt ligger till synes öde.

Så sker det plötsliga uppvaknandet igen, vid halvtretiden. Folket strömmar fram ur baracker eller prefabkåkar, gjuter nytt liv i de kala stenhusen och så börjar de entoniga knattern från skrivmaskinerna igen.

Camp Tre Kronor servisoasen i öknen. Ja, vad är det vi saknar egentligen? Bio, TV, restaurang eller bar, bilar, hårfrisör, tvättinrättning, bastu... Nä, det är nog bara kvinnorna, förståss!

Här finns det mesta att hämta ut på bataljonen. De som inte får ut det de vill ha brukar å andra sidan kalla vårt huvudförråd för motståndsnästet. Fr. v. Uno Olsson, Roland Borg, Björn Blomqvist, Bertil Skoghund, Kenneth Magnusson och Torbjörn Lodén. Hassan Ryad är det som rukar Per Berginge, medan Ali Ahmed Mohammed just är klar med tvätten.

—ansiktet vi aldrig glömmet. Profilen

—Nej, inte nu igen...
—Vad pratar Du om...?
—Jo, jag hade glömt knäppa knappen, och så kom stabschefen...!

Ja, det här med knäppa knappar, med halsmyckena eller med hippiebanden på kamerorna kommer väl för alltid att vara förknippade med vår nitiske stabschef URBAN GJERULF. För, det blir ju så. Det kärva, ibland lite bryska glömmet man ju inte så lätt. Däremot allt det positiva, som inte märks direkt kanske, tanken bakom handlingen: Ordning och reda, en fungerande bataljon, konsekvensen och handfastheten som formade oss till en bataljon väl värd att visas upp utåt. Det är sådant som man däremot glömmet bort så lätt.

Men ansiktet och den anvisande handen hos vår stabschef, när glömmet vi bort dem...?

—ansiktet vi aldrig glömmet. Profilen

—Du, det är Staffan som kör ikväll.
—Vaddå kör...?

Jo, i Radio Malish så klart. Halv åtta. Över ökenvidderna fylls etern emellanåt med Staffan Bremanders uppoppade skivpratarröst. Från Camp Tre Kronor i det soliga Sinai... Mannen som dessutom, arbetstygnd av telegram, tog sig an jobbet som koordinator för vår radiostation.

Nä, honom glömmet vi nog inte i första taget! STAFFAN BREMANDER och Rösten från Öken.

—ansiktet vi aldrig glömmet. Profilen

—Du, vem är det som ryter där borta...?
—Ah, det ser Du väl. Mr Khalil så klart—number one. Nummer ett ja, KHALIL AHMED KHALIL. Med en röst som lätt sätter fart på de lokalanställdas ben. Pysslande, alltid vänlig, serviceminded. Med 20 år i FN:s tjänst en prövad man.

Fixar fram palmer till våra trädgårdar. Trollar fram de vackraste blommor ur den sterila ökensanden. Hälsar så vänligt. Kan dessutom spä väder.

En välkänd profil på Camp Tre Kronor. Khalil Ahmed Khalil—ett ansikte som lätt fastnar i minnet.

Plötsligt skar vårt elverk på Camp Tre Kronor. Men lätt fixar vi det så killarna på Rep och driv.

Hej du, trevligt att råkas igen tycker Gunnar Swärd vid pos 567.

Nejdå jag har inte glömt mitt blue card säger Stefan Brandt åt posten Sven-Åke Wigren vid camp Sinai.

Smaka på Du, bullarna är nybakta hälsar fildelsedagsbarnet Mats Ytterberg och bjuder vakt-posten Leif Wände.

Jobbigt det här att flytta från en position till en annan. Från Göta Lejon till 567 går färden för fr v Kjell och Mats Högfeldt, Per Sjögren, och Leif Wände.

Det är sällan som våra MP:n lyckas samla sig på ett och samma ställe. Men på Camp Tre Kronor träffades i alla fall fr v Martin Laestander, Göran Jansson, Mats Nilsson, Ingemar Attemar och Olle Öjerskog.

Postdags igen! Med välfyllda postsäckar kommer Lars-Eric Ellow och Björn Forsell med SDS:en.

Det måste ha varit en ruskig smäll! Det är Yngve Evaldsson, Mikko Ahvenainen och Per-Olof Olsson som begrundar det utbrända ammunitionstället i El Arish. Förmodligen ett av de mest besökta fotomotiven på bataljonen. Här kommer vi med färiska ägg, grönsaker och annat gott, säger Lars Wallin på supplybilen. Tommy Nirs tar emot medan Rolf Larsson sitter på flaket.

Med färiska kälhuvuden och paprika kommer Lars Rydell till pos 555. Jan Moberg, Sven Johansson och Tom Håkansson väntar på ny supply.

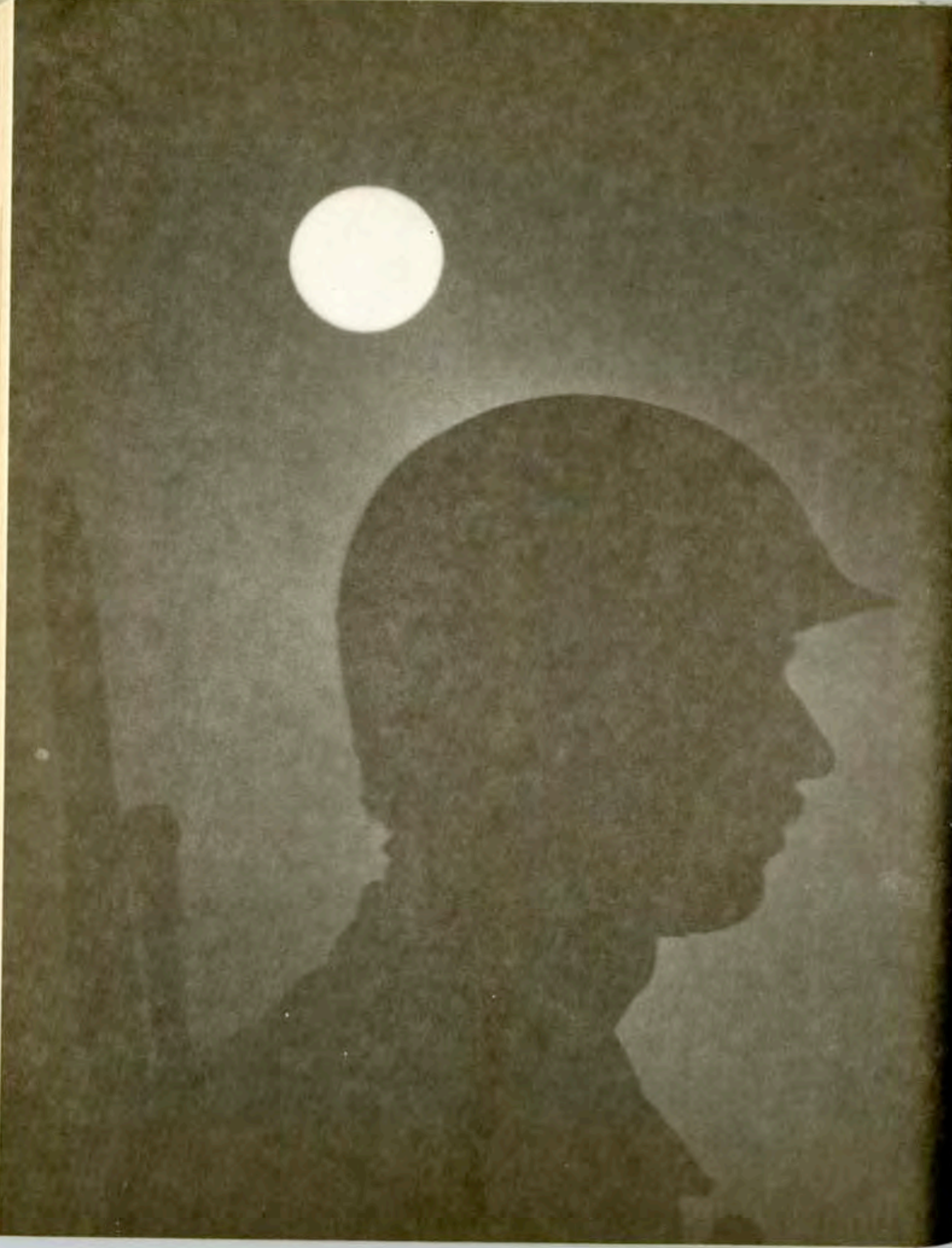

— Är Du med på duvan, undrar Åke Kejonen. Tommy Hedman håller i skeetgevåret, Jan Ehde tittar på liksom i bakgrunden Kaj Granlund.

Här var felet ja, konstaterar Stefan Cullin och Ulf Ludvigsson mellan pos 571 och 570.

SANDPAPPRET

No. 5

FN-BAT 68M

1978

Den långa fordonskolonnen på väg mot Libanon. Vid en kort rast i norra Israel "stormas" FN-svenskarna av amerikanska turister, nyfikna och ivrigt knäppande på kamerorna. Ett historiskt ögonblick.

Påfrestande för alla

Nu i slutet av april är Libanon-äventyret inne på femte veckan och vi avvaktar besked, när kamraterna däruppe ska komma åter. Om vad som hänt och händer där ska skildras i nästa nummer.

För bataljonen har insatsen av ett förstärkt kompani i Libanon medfört en stor påfrestning. Inte bara för dem som är med däruppe utan också för dem som fullföljer uppgiften här nere. Mycket jobb och lite ledighet.

Vi har verkligen gjort oss förtjänta av medaljen som vi fick den 19 april.

Under den tid som nu återstår här nere, ska vi återställa ordningen och trots den värme som råder, jobba för att efterkommande bataljon ska få ett fint mottagande. Bat 70 M kommer hit vid en tid då värmen är pressande. De behöver allas vårt stöd för en god start.

Jonas Lindgren
Bataljonchef

SANDPAPPRET

Månadstidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellersta Östern.
TEXT: Janne Asp FOTO: Bosse Dennemo
Korrektur: Lennart Andre Tryck: Keter Press Jerusalem
OMSLAGET:

Svenska FN-soldater hamnar för första gången i skottlinjen i södra Libanon. Vid det första försöket att nå Khardalabron vid Litanifloden tvingas bataljonschefen Jonas Lindgren ner i skydd undan kulregnet. Bakom honom ligger ADC Torsten Burman med FN-flaggan och observatören Bob Cooper. Lindgren stoppar en israelisk jeep på väg ner till bron.

SISTA SIDAN:

Bataljonchefen Jonas Lindgren medaljerar fanvakten ur tredje kompaniet. Det är Håkan Andersson som blir medaljerad vid medaljparaden den 19 april. Sten Sturesson t h och Claes Elvhammar flankerar.

Nytt äventyr för svensk FN-trupp...

Lördagen den 11 mars. Tolv palestinska terrorister kapar två israeliska bussar på vägen mellan Haifa och Tel Aviv. Strax söder om Herzliya stoppas bussarna och eldgivning mellan säkerhetspolis och terroristerna resulterar i att över 40 människor dödas och ett 80-tal skadas. Det var så det började. Upptakten till insatsen av svensk FN-trupp i södra Libanon. Då en dryg tredjedel av vår bataljon med kort varsel förflyttades till nyupprättade UNIFIL.

Först kom den väntade israeliska vederläggningen mot förmodade palestinska nästen söder om Litanifloden. I en dryg vecka hamrade israelerna med flyg, pansar och artilleri mot byar och baser. 100.000-tals människor flydde norrut. Tisdagen den 21 mars utlyste israelerna sitt eld upphör. Striderna avmattades och beslutet om insats av FN-förband togs i säkerhetsrådet. På skärtorsdagen den 23 mars rullade den svenska kolonnen mot Markaba i sydöstra Libanon. Ett nytt kapitel i Mellanösterns och svensk FN-trupps historia påbörjades. Begreppet FN-kompani 68 ML skapades.

Lång ringlar kön med frivilliga Libanon-soldater fram mot bordet och kontraktet som bl a säger att uppdraget är helt frivilligt och förenat med vissa risker.

Heja Mats, Superstar

Grattis Mats Superstar! De glada kämparna är fr v sportoff Kent Werner (tävlingsledare), Nils Jonsson, Kenneth Holm, Åke Berg, Torbjörn Lodén, Lars Nyström, Thomas Enström och Mats Eriksson. Tungt, tungt går det i backen för Mats, Nils, Mats och Torbjörn.

Nu dj-r ska skivstängan i vädret! Tv är det Kenneth som tar i... liksom nederst i v Nils och i h Mats. På "barren" kämpar Torbjörn en enris kamp mot mjölksyran.

Campen sover... endast resedetaljen är vaken!

—Nå, så här kan vi inte ha det, Jörgen. Vi får allt snygga upp den här resebyrå. Det var så det började. Det dröjde heller inte länge förrän de späckade reseprogrammen spreds över bataljonen. Ingemar Rostedt och Jörgen Tjörnvall fick 10500 leavdagar att inplanera.

Det betyder en verksamhet motsvarande en resebyrå som varje vecka skickar iväg 40 resenärer till Mallorca, året runt! Omsättning: ca 250.000 kr per månad. Per anställd betyder det att exempelvis Tjäreborg eller Spies är rena "småhandlarna" i jämförelse...

UNDAN! HÄR SKA DET BLI MEDALJPARAD...

Undan! För nu ska det bli medaljparad. Det är tredje kompaniet som stormar fram mot uppställningsplatsen vid flaggstängen på Camp Tre Kronor. Svetten dröp i värmen, kängorna irriterade och skjortan klubbade. Men, vad gör man väl inte för att det ska bli en snygg medaljparad..?

Såklara, nu låter det skapligt igen. Det är parad-speakern Ulf Hemlin som greppar om mikrofonen. Lars Thysell justerar in förstärkaren medan Robert Hanebrink kollar ledningarna. Mycket sladdar och knappar för att marschmusikern och hälsningstalen skulle gå fram över gårdsplanen.

Snyggt ska det bli vid talarstolen. Det är Jan Augustsson i v och Leif Karlsson som sätter färg på tröet. Måtte det bara inte börja regna..!

Tjusigt, va'?

Tjusigt va? Bengt Christoffersson i v och Magnus Gunnarsson är de glada medaljörerna. Beldén är även Ove Eek som lunchar tillsammans med fru Eivor.

Mums med läskande bål efter paraden. De törstiga är fr v Bosse Lindmark, Bo Sehlén, Bo Nilsson, Bertil Larsson, Stefan Gustafsson, Kjell Svensson och Mats Carlbon som serverar.

Varsågod, säger Hans Ellervik och medaljerar Kent Mänttä. Bakom står Roger Jonsson med den sammetsblå medaljbrickan. Force Commander gen Rais Abin inspekterar kamraterna på första kompaniet. Närmast kameran kaptan Per-Owe Sabel. Längst fram kompanichefen Sven-Erik Johansson och i bakgrunden fanvakten från tredje kompaniet. Den korta klämmiga ceremonin föll gästerna väl i smaken. Något att ta efter för bataljon 70 M kanske?

Det här är leavet för den isolerade ökensoldaten . . .

Klagomuren med Klippmoskén i bakgrunden är väl en av de mest besökta platserna i Jerusalem. På ena sidan de nickande svartklädda ortodoxa judarna. På andra sidan muren muslimernas tredje heligaste plats med två berömda moskéer. Jerusalem en av de stora tvistefrågorna i Mellanösterkonflikten, blev tidigt ett populärt utflyktsmål för leaveresenärerna.

På bilden under är det drivern Jan Strandh som förundrar sig över klagomuren. Längst ner i v glada leaveresenärer i Cairo. Fr v räknat är det Ulf Käberg, Tommy Persson och Ulrich Lampe som provar till huvudbonaden.

Länst ner i h överväger Thomas Berglund att köpa en leksakskamel i Cairos anrika basarer. Ola Sund i v och Nils Bengtsson hjälper till med goda prutråd.

Gizapyramiderna strax utanför Cairo räknas som ett av världens sju underverk. Och inte undra på det! Pyramiden längst i h tog 30 år att bygga, består av 3 miljoner stenblock om vardera tre ton. Byggs av 100.000-tals slavar, tror man. Bilden är tagen vid den fascinerande ljud-och bild-showen som spelas upp varje kväll. En fläkt från antiken återgiven med sjukanalsstereo och halogenlampor.

På bilden inunder är det en grupp leaveresenärer som gett sig den på att kättra upp till toppen 137 m över markytan. Dom lyckades!

—Tack Ingemar,
den här resan
kommer vi sent
att glömma!

Det gjorde Du bra Ingemar, tyckte de belåtna resenärerna och hivade upp resebyråchefen efter hemkomsten till Camp Tre Kronor.

Då blev det verkligen FESTYRA I ÖKNEN

... för Du är min soldat i öknen ... sjöng Kerstin "Hot Lips" Dahl från utescenen på Camp Tre Kronor ...

Högtryck i matsalen på Camp Tre Kronor. Marianne Hafström och Agneta Lindén varvar upp tillsammans med Bo Maniette och Peder Palmcrantz.

En underbar kväll på utomhusscenen på huvudcampen. Bland fältartisterna ser vi hur pastor Göran Sagen och ljudteknikern Agge Rosencrantz hjälper till att få fart på publiken. Från v: Peder Palmcrantz, Kenneth Olofsson, Marianne Hafström, Göran Sagen, Agneta Lindén, Agge Rosencrantz och Bo Maniette.

... lika mycket känsla var det i Anita "Feelings" Wöhrmann-Hills låt med samma nam. Vilken dag!

En skön stund på NCO-mässen på Camp Tre Kronor. Agneta Lindén njuter av Anders Hedenbys (t v) och Göran Kiltorps sällskap. En kväll att minnas: musik, sång nästan hela natten lång. Det är väl så fältartisterna ska vara, inte sant?

Var det rekordpublik då artistgruppen – den andra – framträdde på medaljparadlagen? Här är det Kerstin och Anita som showar.

Duktig på att sjunga var även Arne Ryskog vid mikrofonen. Trombonen liksom kupellmästeriet sköts av Olle Lind. Saxofonen av Berndt Eklund, gitarren av Bengt-Ake Andersson, trummorna av Janne Persson och elpiano av Lasse Larsson. Strongt att kära två shower dagen efter, den tröttnande Scacyp-resan, och trots att blåsten lekte sista paret ut med notbladen!

Vår mesta badposition

Inte kan väl någon trivas bland all den här taggtråden, kan man ju tycka. Men position 550 är faktiskt bland de mest eftertraktade. Knappt 50 meter till havet och böljorna.

Det tråkiga är att det vimlar av gamla minor i grannskapet. För att inte tala om allt skroteri som israelerna lämnade efter sig. Förr kallades 550 för Bulapest. Det legendariska fortet – det enda i Bar Lev-linjen som Egypten inte lyckades inta i oktoberkriget 1973.

Ensam på utetouletten sitter Janne Fredriksson och undrar: När får sanden övertaget? För nu är det nära, riktigt nära förresten...

Rena Sibirien!

Hasse Axelsson tar en lur på stranden medan Leif Axelsson och Lars Lindström drar iland båten.

— Njaa, det var väl inte så här precis vi hade tänkt oss båtpatrullerandet tycker Urban Larsson, Janne Fredriksson, Göran Bernerup, Janne Axelsson, Leif Wande och Per Sjögren. Ett riktigt strandlugg på pos 566, eller hur?

Se upp i backen, för här kommer Krister Olsson med Sven-Ake Olsen tätt i hällarna. Det går undan med sanden sprutande om skidorna. En av favoritsselsättningarna på position 558.

Det här går ju nästan som på räls, tycker Krister Olsson. Kamraterna i dragbilen är Sven-Ake Olsen, Sune Börjesson, Carl-Göran Gustafsson och Roger Karlsson.

Ur spår, grabbar!

Nej, det här kan aldrig gå väl. Roger Karlsson som har uppenbara besvär med balansen. Bättre går det för Sune Börjesson som kör med rätta stilen. Carl-Göran Gustafsson ger upp och stupar.

En fotbollsmatch är en av favoritssporterna vid pos 552. Här är det fr v Ove Carlbrandt, Roland Persson, Lasse Pettersson och Ronny Sjögren som fightax.

Skönt med en riktig genomkörare ibland tycker Roland Persson och Ronny Sjögren. Annars har de fullt sjö med att springa och jaga råttorna från köket.

Afrika nästa!

Det är ju inte var dag precis som man kan skryta med att ha rott över till Afrika. Men kamraterna vid position 560 har faktiskt den möjligheten. Med egen roddbåt och ca 20 minuters bilresa ner till kanalen kan den drömmen bli verklighet.

Nu är inte avsikten med båten att företa

småturen för skojs skull. Båten används helt enkelt till att hämta upp folk på andra sidan. Fast det händer rätt sällan förstås.

(Idag är det Tommy Hedman och vid årorna Kaj Granlund som fiskat upp Dan Bengtsson). 560 är förresten också en checkpoint med kanske 150 fordon som korsar gränsen varje

dygn. Mest är det supplytransporter från Pollog eller Canlog. Men också en hel del andra som vill över till Afrika—närmare bestämt Ismailia och Cairo. I praktiken är 560 också en "uppsynsposition" som många stannar till för att titta på och gärna fika vid.

En riktig Ökenlunch

Ja, vad gör man när kamraterna tagit med sig kökstället till Libanon? Dukar upp utomhus. När vädret är fint naturligtvis.

—Vi fick i varje fall behålla spisen berättar en glad kock Sven Hedman. Annars är det tämligen renrakat bland hushållsgeråden, vapenarsenalen m m. För att inte tala om folk. Fyra man hade Libanongänget lämnat kvar på pos 559, som samtidigt förvandlades från position till sk UN-presence.

Men inte blev det mindre att göra för det. Passen blir långa nog ändå, med sandskottning och annat pyssel.

Vid pannkaksbordet är det fr v Jan Cederholm, Sven Hedberg, Kjell Wallinder, Lars Ekberg och gästande Curt Sjöberg från 560 som huggar för sig av läckerheterna.

—ansiktet vi aldrig glömmet.
Profilen

—Heja Lars-Erik! Det är inte bara hos oss nere i öknen som det bejas på LARS-ERIK SPAAK. Minst lika mycket hemma på orienteringsbanorna. Och inte var han bortkommen här nere i Mellanöstern heller. Gick, nå förlåt sprang, och blev tvåa i ett orienteringsmästerskap i norra Israel.

Och inte nog med det: Sinais Klassiker tog han sparsamt andfädd hem med glans.

En toppenkille, tycker inte bara kamraterna ute vid de positioner han basat över, utan lika mycket vi andra som träffat på honom. T ex vid campvakten på Camp Tre Kronor.

Från småländska Eksjö tog han med sig det alltid lika uppsprickande leendet och entusiasmen. Sådana som Lars-Erik Spaak kan det inte bli för många av i öknen.

—ansiktet vi aldrig glömmet.
Profilen

—När jag har så lite att göra som möjligt—då går det bäst! Det var då en lat en, kan man ju tycka om ÅKE NILSSON på andra kompaniet. Men det är faktiskt sant det som Åke säger: När motorbefälet har minst att pyssla med, då rullar bilarna som bäst.

Från Gällö i Jämtland till Camp Kung Karl i Sinaiöknen. Med sig tog han sina praktiska erfarenheter av jobbet som lastbilschaufför. Det fick hela kompaniet nytta av. För, när Åke "tagit förarna i örat" brukar bilarna börja rulla riktigt bra igen.

Det är nämligen det som är knepet: Kör vettigt, så slipper vi reparera! Antingen det har gällt kompanichefen eller positionsföraren. Det har varit samma besked: Kör vettigt, karl! Och vem vågar väl säga emot 100 kg/191 cm FN-soldat nu inne på sin fjärde bataljon?

—ansiktet vi aldrig glömmet.
Profilen

—Du, vad är det för en som vislar och gestikulerar så förskräckligt ute på fotbollsplanen...?

—Det HÖR du väl—det är ju Stig som blåser av för frispark. Ja nog hörs det att han kommer från Skåne, STIG-BERTIL JOHANSSON nu kvartermästare på första kompaniet. Med anor från Uppåkra idrottsförening och de många bittra slagen i gårdsgårdsserien och uppåt kom han rutinerad med det svarta ombytet till oss i öknen.

Kanske ändå mest känd som den pysslige på Camp Sinai. Kanske lika mycket som reseorganisatör i Klubb 47 med chartrade prutresor till Ismailia. Självklar chef för Skånabatt om det funnits någon! För, rutin har han från kompaniexpeditionen hemma på F 10 i Ljungbyhed.

Inte blir dom så goda som mammas, men pannkakor blir det, rycker Sven Hedberg på pos 559. Och se sån stil han har också . . .

Pte-mässen här ordnat kebabparty. Räknet från vänster blir det Ingemar Lyxell, Gunnar Skog, Kent Berggren, Roger Lundström, Bo Olofsson och Sven Rolandsson som njuter.

Köpgalna är vi allihopa

Visst är Swedbatt också Fotobatt. Det råder det ingen tvekan om, menar våra PX-försäljare fr v Gunnar Österlund, Ole Billberg och Jörgen Tjörnvall. En omsättning på omkring 1,4 milj kr—det är mer per anställd än vad vilken fotofirma som helst kan prestera. Nyligen slutade man räkna prylarna per styck, och gick istället över till kubikmeter istället! 1,5 ton kameror hitills, 12 kubikmeter stereoprylar. Hur har vi egentligen råd med alla dessa förhastelser?

Nog ser det ut som riktig is alltid. Men, det är kristalliserat koksalt det rör sig om. Den märkliga platsen fann vi halvvägs till pos 550, ute i saltträsket. Det är fr v Lars Dahlgren, Yngve Karlsson, Göran Pettersson, Per Svensson och Sven Remle som roar sig.

Så här ska Du kúra för att komma till Ismailia förklarar Jerry Jarl för Ulf Bengtsson i bilen. Postväg är Curt Sjöberg.

Jaså, ni ska över till Ismailia. Den egyptiske officeren hjälper Tommy Hedman, Kaj Grahnlund vid årorna och Dan Bengtsson som kliver i, med sjösättningen i Suezkanalen.

Vi som inte fick vara med

Det var vi som inte fick vara med i något tidigare nummer. Men nu . . . Översta raden fr v Olof Karlsson, Stefan Fransson, Anders Ervik, Lars Karlsson, Stig Grahnlund, Kent Farman, Peter Lundholm, Rolf Andersson, Christer Hjulmarstedt och Bo Berglund. Mellersta raden fr v Per Fredman, Staffan Strandh, Tom Östergren, Peter Jansson, Kenneth Löschke, Christer Jakobsson och Carl-Gustafsson. Främsta raden fr v Johny Sandkvist, Stig Lindgren, Håkan Eriksson, Jonny Carlsson, Dan Persson, Tord Wiström och Ingemar Paulsson.

Vår ÖB general Stig Synnergren besökte oss i början av april. Han for runt inom vår zon och bekantade sig med kamraterna. På Camp Tre Kronor träffade han bl a Robert Hanebrink, Lars-Göran Tillander, Gunnar Fegraeus, Gunnar Ekman och Hans Palm.

— Här är det ett annat tempo än hemma, konstaterar våra MP i Cairo Martin Laestander, t v, och Mats Nilsson. Deras vita jeep väcker alltid lite uppmärksamhet i mångmiljonstaden. Annars är rutinjobben att eskortera välkomna, reda ut småstöder, eller få ut folk ur finkan. En omväxlande tillvaro!

Barndop i öknen

Det är inte var dag precis pastor Göran Sagen förrättar barndop i kyrkan på Camp Tre Kronor. Här är det i varje fall familjen Paulsson som får nyfödda Mats Anders Ivar djöpt. Pappa heter Lars-Åke, mamma Wenche och dottern Lotta tillsammans med kamraten Marie Ohlsson.

SANDPAPPRET

Nr 6 FN-bat 68 M 1978

Vi sätts in i Libanon

Svensk insats efter snabba beslut i FN

Kl 2045 kablades Försvaretsstabens kommuniké ut till nyhetsmedia.

Onsdagen den 22 mars kl 17 beger sig den åtta man starka rekognoseringsstyrkan under bataljonchefens ledning mot Libanon.

Samtidigt pågår intensiva förberedelser att göra det förstärkte kompaniet redo för avmarsch. Strax efter kl 0800 på torsdagsmorgonen rullar den långa fordonskolonnen ut från Camp Tre Kronor. En ny mission inom FN:s fredsbevarande styrkor har inletts.

Upptakten till insatsen i Libanon kom elva dagar tidigare. På förnatten, natten till söndagen den 11 mars, kom meddelandet från UNEF HQ att en grupp palestinska terrorister kapat två bussar strax norr om Tel Aviv på lördagskvällen. Över 40 människor dödades medan dubbelt så många skadades.

Under den kommande söndagen, den 12 mars, väntade världen på den israeliska vederläggningen. Den lät emellertid vänta på sig ytterligare två dygn, försenad av häftiga regnväder.

Vid midnatt natten till onsdagen den 15 mars korsade närmare 30.000 israeliska soldater gränsen mot Libanon. I tre spjutspetsar trängde pansarkolonnerna fram understödda av flyg och artilleri. Sydlibanesiska byar och städer utsattes för häftiga attacker i jakten på palestinska gerillamän. Efter sig lämnar israelerna rykande ruinhögar, medan mängder av flyktingar beger sig norrut över Litani-floden. I hamnstaden Tyr pågår oavbrutna strider mellan PLO och israelerna.

Den 19 mars antar FN:s säkerhetsråd med röstsiffrorna 12-0 två resolutioner. Den ena uppmanar Israel att omedelbart dra sig tillbaka ur Libanon. Den andra beslutar att en FN-styrka ska sättas in i fredsbevarande syfte i Libanon.

Den 21 mars utlyser Israel ett ensidigt eld upphör. Ryktena om en svensk insats i Libanon seglar upp. Svenska regeringen överväger FN:s begäran om att få låna en del av FN-bat 68 M. På förmiddagen den 22 mars ger regeringen klartecken. På eftermiddagen lämnar rekystyrkan Camp Tre Kronor.

SANDPAPPRET

Text: Janne Asp Foto: Bosse Dennemo
Teckningar: Peter Fällman
Korrektur: Lennart Andre
Tryck: Keter Press Jerusalem
Omslaget: Barnen i en libanesisk by välkomnar det svenska FN-kompaniet.

REGERINGEN BESLÖT I FÖRMIDDAGS ATT DELAR AV DEN SVENSKA FN-BATALJONEN I SINAI STÄLLS TILL FN:s FÖRFOGANDE SOM FREDSBEPARANDE STYRKA I SÖDRA LIBANON. DEN SVENSKA STYRKAN OM DRÖGT 200 MAN SKALL INGÅ I EN FÖRTRUPP TILLSAMMANS MED STYRKOR FRÅN BL A IPAN OCH FRANKRIKE VILKA REDAN FINNS I LIBANON. PERSONALEN I STYRKAN ÄR REKRYTERAD PÅ FRIVILLIG GRUND.

På vägen mellan Tel Aviv och Herzliya har någon samlat ihop några av resterna efter de kapade och förstörda israeliska bussarna. En liten blomsterkrans pryder minnesplatsen. På en pappskylt har någon textat: "Vi minns dem alla". På en enkel träklyka några meter bort hänger en annan textad skylt med orden: "Död åt terroristerna". Drivern Christer Thulin betraktar minnesplatsen, helt ovetande om att flera av hans kamrater drygt två veckor senare beger sig till Libanon på ett nytt uppdrag i FN:s tjänst.

Vid midnatt onsdagen den 15 mars inleder Israel sin massiva attack mot södra Libanon. Teckningen ur Newsweek visar var israelerna slog till.

247 MAN SKRIVER PÅ KONTRAKTET

—Härmed förklarar jag mig frivilligt acceptera att i enlighet med tidigare tecknat avtal om anställning i den svenska beredskapsstyrkan ingå i den del av FN-styrkan i Mellersta Östern som kommer att insättas i Libanon. Jag är medveten om att uppdraget kan vara förenat med personliga risker.

Sakta ringlar kön mot uppställningsplatsen inför avfärden. Från vattentornet passar några kamrater på att förevisa den historiska morgonen.

Lång ringlar kön av frivilliga som är beredda att skriva på pappret—inträdesbiljetten till FN-bat 68 ML. Strax efter det att bataljonen informerats om uppdraget i Libanon väller det fram frivilliga. Långt fler vill ingå i Libanonkompaniet än vad som kan beredas plats.

Kl 0400 på morgonen den 23 mars hälsar camphögtalaren libanonresenärerna god morgon. Till tonerna av "Opp Amaryllis" vacklar de sömniga gestalterna ut i mörkret. Det är förvånansvärt tyst på Camp Tre Kronor. För några blir det en stund av eftertanke. Efter hand anländer skytteplutonerna från kompanierna. Vid kl 0700 avlyssnar man spant BBC:s

På gårdsplanen på Camp Tre Kronor talar befälet till sitt kompani. Man går igenom den senaste händelseutvecklingen i Libanon, visiterar, kontrollerar, rättar till. I gryningsljuset står de drygt 240 kamraterna spant lyssnande på Mj Jan Thunströms ordergivning. I förgrunden stf kompanichefen Björn Gunnarsson och batass Arne Prenell.

nyhetsutsändning via camphögtalaren. Mj Jan Thunström talar till sitt kompani. Vid åttatiden rullar den i hast hopsamlade fordonskolonnen mot Naqoura i sydvästra Libanon. Samtidigt börjar ett tröttande jobb för den minimibesättning som blir kvar i Sinai-zonen.

Packat och klart. Fk Håkan Rapp (med kpisten på ryggen) pratar med kamraterna i sin pluton inför avfärden.

Fordonskolonnen har gjort halt för en kort paus i norra Israel. En grupp turister rusar nyfiket ut bussen, ivrigt knäppande för att få med sig de historiska bilderna hem till vningarna inför släkt och vänner. Ordergivning på vägen upp. Jan Thunström med tråpinnen förklarar för sina plutonchefer fr v Lasse Strömberg, Jan-Åke Asp, Lars Ramström, kvartmästaren Folke Carlsson och Åke Keijonen.

—Hänger ni med? En smält orolig underhållschef Hans Ellervik kollar om kolonnen är samlad någonstans inne i Libanon.

En sista hälsning hem inför det okända äventyret. Lars-Erik Svensson i v, Thomas Widing mitten och Bengt Andersson hälsar till mamma.

Första natten i utrymd kibbutz

Under torsdagen rullar den långa fordonskolonnen upp genom norra Israel. Passerar Gaza, Tel Aviv och Haifa. Vid kvällskvisten når kompaniet en israelisk kibbutz strax söder om gränsen till Libanon, några km öster om medelhavet.

I mörkret och ösregnet förläggs kompaniet i de utrymda lokalerna. Nästa morgon kör kompaniet in i Naqoura till UNIFILS nyupprättade högkvarter. Nya order meddelas och man vänder tillbaka samma väg för att ta sig till Metulla, söder om gränsen. Det har visat sig att vägarna genom södra Libanon inte är farbara med bussar. I ösregnet rullar fordonskolonnen genom Galliléen på slingrande bergvägar. På eftermiddagen når kompaniet Metulla, sista utposten innan Libanon.

Svenskarna möter det krigshärjade Libanon

På eftermiddagen den 25 mars rullar kompaniet in i Libanon, efter ett litet uppehåll i Metulla där bataljonchefen ger vidare order.

Skolan i Markaba—första grupperingsplatsen i Libanon. Skotthål i fasadputs, nerdammade golv fulla med glassplinter möter kompaniet. FN-flaggan hissas på skoltaket av Håkan Rapp. Per Berginge följer honom med blicken. I skymningen lastar man av lastbilarna på skolgården. Det är mest bråttom med köket givetvis. Många magar knorrar redan.

Klockan är halv fem på eftermiddagen när fordonskaravanen rullar genom den israeliska byn Metulla och in på libanesiskt område. De vitmålade bilarna är nerstänkta av brun gytta efter de ihärdiga regnskurarna på vägen från Naquora.

Strax innan skymningen rullar de sista lastbilarna in genom grinden till den övergivna skolan i byn Markaba, några km väst om gränsen. Den vitmålade byggnaden står tom och övergiven. Skottsvalvor har rivit bort sjok av putsen på väggarna. Hålen efter granatsplitter gapar svarta liksom de tomma fönsterbågarna. Golven i skolsalarna är täckta av glassplitter och ett tunt lager damm. Här och var ligger några skolböcker kringslängda. I övrigt är det tomt och tyst.

Efter att ha städad upp, lastat av en del utrustning, satt ut poster och bemannat skoltaket med granatgevär och kulprutor serverar kokgruppen kaffe och smörgåsar. Plötsligt brummar elverket igång ur mörkret. Vid midnatt får fasta radion kontakt med Sverige. Men då sover redan de flesta på sina luftmadrasser. Vakna är bara posterna och en handfull killar som arbetar vidare medan långfredagen förvandlas till påskafest som sakta gryr i fjärran.

Första kvällen på post innanför skolgrindarna i byn Markaba står Per-Olof Claesson t h och Lars Berghand.

Den långa fredagen i Markabas byskola

I skenet av sin ficklampa skummar Ulf Åhman nyfiket igenom de senaste svenska tidningarna. Hökan Imstedt kårar jordbötter medan kamraterna slumrar till på skolgolvet medan Långfredagen randas.

Äntligen kvällsmat. Nescafé och smörgås blir det i skymningen... innan det är dags att ordna nattkvarter. Luftmadrass och sovsäck direkt på stengolvet.

Per Sjögren tv och Lennert Pettersson provar till ställningen för granatgeväret på skolans tak. Några av barnen gör V-tecken.

Nyfikna och undrande samlas byborna när de första svenska FN-bilarna anländer. Här är en pluton på väg till byn Ebel ex Saqi. Lokalbefolkningen i södra Libanon som lidit under flera år av sporadiska småkrig och vedergällningsattacker är spända inför den nya truppstyrkans ankomst.

Spända ansikten följer svenskarna genom de sönderskjutna byarna

Sakta rullar första plutonen ner mot Khardalabron. Vid kulsprutan sitter Jari Skoglund medan Mikael Tollerz sköter radion. T v Christer Andersson.

Ur bataljonchefens minnesanteckningar:

"Uppgiften innebar att Khardalabron skulle tas. Redan kartstriderna visade att bron var synnerligen besvärlig att nå, helt behärskad av PLO från Chateau de Beaufort och av kristna styrkor. FN-truppen var helt utlämnad åt PLO:s goda vilja att inte försvara uppgiftens lösande. En sådan vilja hade inte visats fransmännen den 23 mars under första försöket att nå hamnstaden Tyr . . .

. . . Rekognosering genomförs den 25 mars. Vid Ebel es Saqi utsätts rekognosering för granateld med nerslag 300 m från fordonen . . . På påskdagens kväll diskuterar jag med den israeliske översten Yoram och major Haddad. Vi kommer överrens om att göra en förenad operation mot bron. Israeliskt minröjningslag går i täten, åtföljd av mig själv och min adjutant med FN-flagga samt med en skyttegrupp ur första plutonen. Öv Yoram är övertygad om att eld kommer att utgå från Chateau de Beaufort.

Men, försöka duger . . ."

Den israeliske översten Yoram t v och en av hans officerare vid sin jeep på vägen längre upp från bron.

ADC Torsten Burman håller i flaggan i samtal med den israeliske förbindelseofficeren Framför går minröjarna.

Khardala-BRON

Plötsligt viner kulkärvarna genom luften. Strax där hörs smattret av maskingevärseld. Öv Lindgren, adjutant Torsten Burman och de israeliska minröjarna är på huvudet ner vid sidan av vägen.

Klockan är 1152 på förmiddagen den 26 mars när PLO-fästet Chateau de Beaufort utgår plötsligt. Det snabbt besvaras av de kristna på andra sidan floden. Mellan ligger nu svenskar och israeler i skydd. Längre uppåt vägen väntar en grupp ur första plutonen.

Första försöket att nå Khardalabron möts av eld. Israelerna är övertygade om att PLO riktat elden mot dem. Den svenska styrkan hade elden nära inpå sig och det är att elden öppnades just som truppen försökte gå fram.

Den utlovade hjälpen med evakuering i israeliska stridsbilar uteblir. Efter en stund beslutar batchefen att man ska återgå. Själva går han sist tillbaks. I huvudet har nya planer på att ta bron. Liksom hur truppen ska skyddas ett tillräckligt skydd vid ett nytt försök. Uppgiften FN-ledningen står kvar - Bron måste tas.

Chateau de Beaufort på krönet av bergstoppen strax ovanför Khardalabron. Tre massiva artilleri- och flygattacker lyckades inte israelerna knäcka detta starka tillhåll för PLO, som grävt ner sig under de metertjocka stenlagren. Fortet ligger strax norr om Litanifloden och är strategiskt mycket viktigt för PLO.

Fortet:

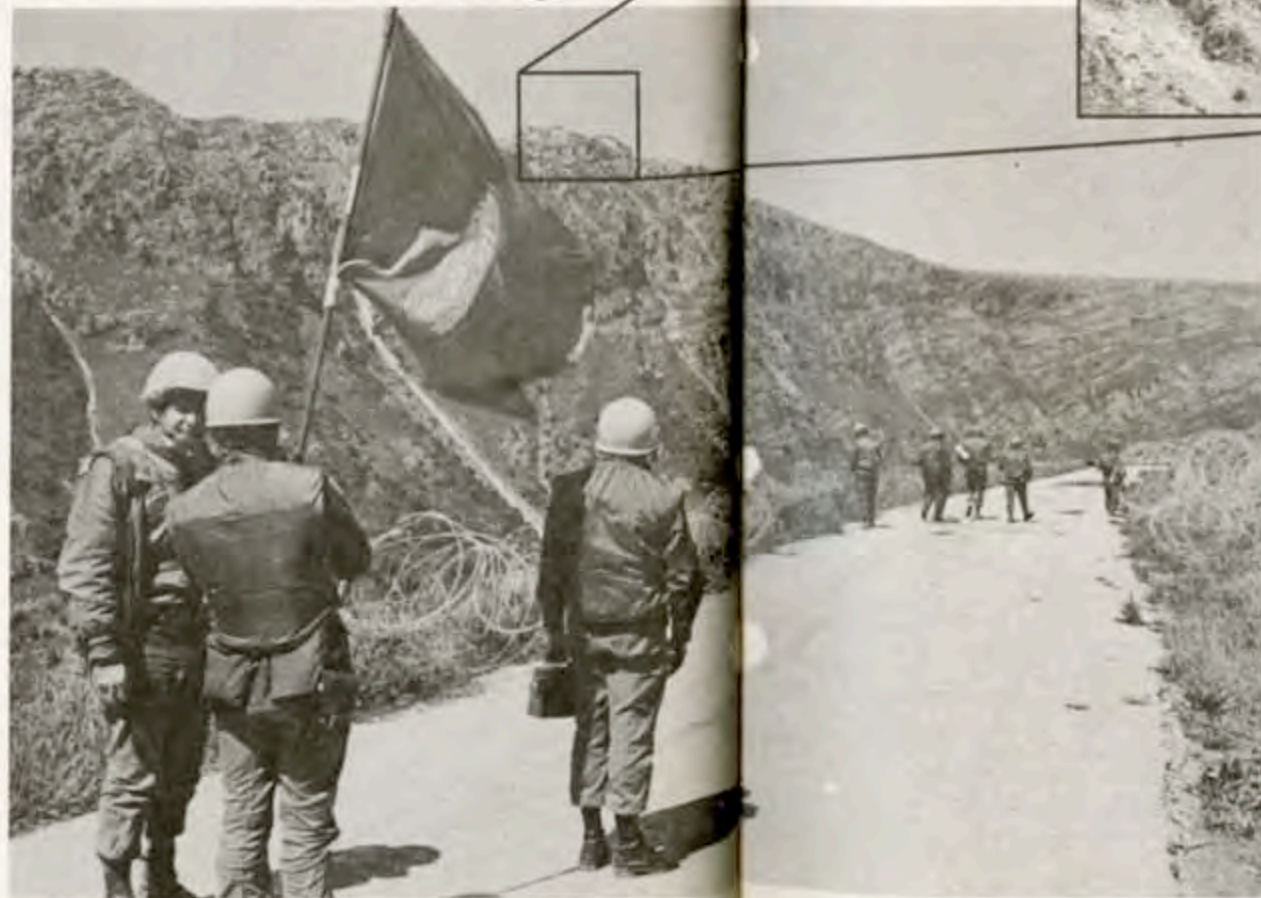

I spetsen för sin skyttegrupp går löjtnant Åke Kejonen. Gruppen går strax bakom öv Lindgrens följe. Längre ner mot bron minröjer israelerna framför svenskarna som saknar rätt utrustning.

När eldgivningen börjar från fortet Chateau de Beaufort kastar sig svenskarna och israelerna i skydd vid sidan av vägen. T v öv Lindgren. Jämte honom delar av minröjningsgruppen.

De israeliska minröjarna hittar två stridsvagnsminor nergrävda på vägen samt några trampminor med sin elektriska minsökare.

Svensk uppfinningsrikedom:

Splittersäkra bilar löser broproblemet

Ur bataljonchefens minnesanteckningar:

Fortsatt samverkan med israelerna, anser jag inte lämplig då den kan leda till ett brytande av eld upphör genom FN:s förvällande.

... jag anser att Khardalabron egentligen har liten betydelse från taktisk synpunkt med hänsyn till terrängen, men har högt symbolvärde...

... bestämmelserna för eldgivning är betydligt skarpare i UNIFIL än i våra tillämpningsbestämmelser i Sinai. Vi kommer att hålla inne elden i det längsta.

... under eftermiddagen utarbetades en ny plan för en operation mot bron. Israelerna skulle svara för minröjning. En pluton förberedde lastbilar med stålbågar och sandsäckar för att erhålla skydd mot finkalibrig eld och granatsplitter.

Uppe t v Torsten Burman med FN-flaggan. Uppe t h bataljonchefen stoppar den israeliska jeepen på väg ner mot bron. Återtaget efter eldgivningen vid bron. Längst ner: Öv Lindgren förklarar efteråt vad som skedde vid bron för Force Commander gen. Emmanuel Erskin, omgiven av stabsofficerare.

—Vad ska Du göra nu då?
Force Commander gen. Emmanuel Erskin landar strax efter brooperationen med sin helikopter i Markaba för att ta del av öv Lindgrens nya planer.

Problemet för oss är att hitta ett sätt att föra truppen till bron under största möjliga säkerhet. Inga pansarbandvagnar eller liknande står till förfogande. Att ta en ny risk med oskyddad trupp är riskabelt.

Lite svensk uppfinningsrikedom löser broproblemet. Sandsäckar och valvbågar på en six-by-six lastbil blir provisoriska "pansarbilar". Och så rullar truppen mot bron igen.

BRON TAGEN, KLART SLUT!

Dimman ligger tät i gryningen den 28 mars. På skolgården i Markaba står två lastbilar preparerade med splitterskydd. Personalen ur första

pluton glider som skuggestalter upp på flaken och in i personbilarna. Kl 0600 rullar karavanen iväg med bataljonchefens Wagoner i täten.

Kolonnen passerar i det grå gryningsljuset flera småbyar, som sakta vaknar till liv av motorernas brummanden. Strax före kl 0800, efter ett kort

uppehåll för att få besked om att israelerna är klara med minröjningen, rullar kolonnen sakta ner mot bron.

Under natten har de israeliska minröjarna utsatts för granateld från Chateau de Beaufort. En israelisk soldat blev lindrigt skadad! Silhuetten från fortet står mäktigt mot den ljusnande morgonhimlen när fordonen när fram. Med raska steg placerar bataljonchefen och ADC Torsten Burman den blå FN-flaggan mitt på bron.

Genast påbörjar första plutonen under löjtnant Åke Kejonens ledning att minpika sig fram i terrängen. Ståvärn tar form, liksom splitterskydd och skyddsrum. Brooperationen är genomförd. BILDEN nere: Lars Berglund på post vid bron där splitterskydden förlagts på vägen, bli för minfarans skull ute i terrängen.

—Varför siktar ni på oss?

—Det finns väl ingen anledning att sikta med kulsprutan på oss, förklarar Jan Thunström för den kristne ledaren major Haddads unga soldater.

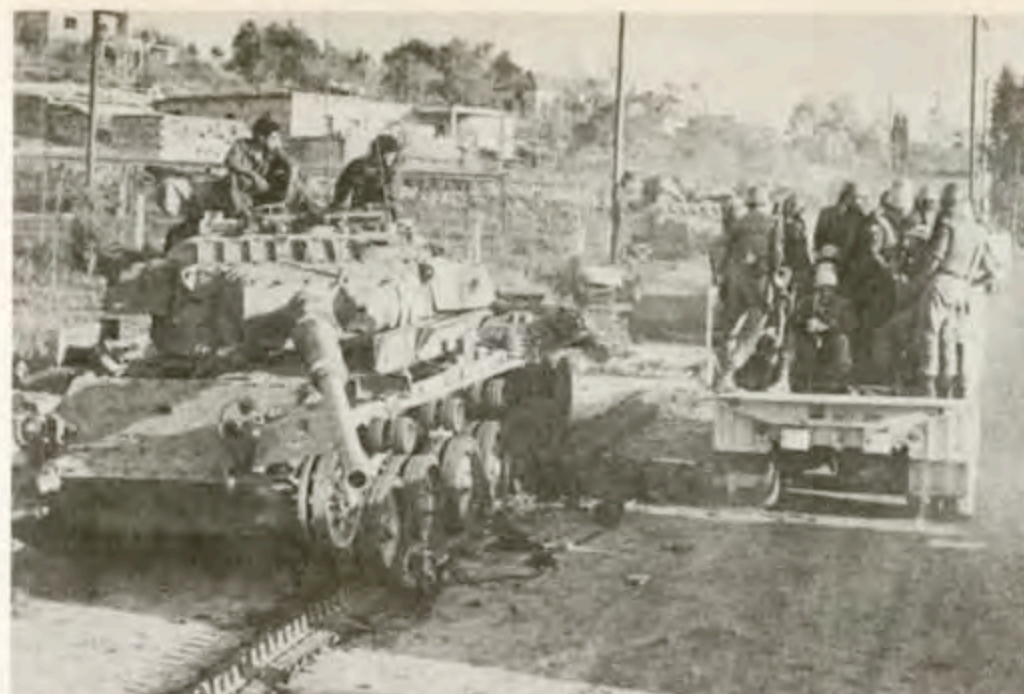
—Stopp, hit men inte längre! Plötsligt grinar mynningen på den tunga kulsprutan mot pojkarna på lastbilsflaket. Kulsprutan sitter monterad på den kristna enklavens PBV som nu blockerar vägen mot Ebel es Saqi. Männan på pansarfordonet ser bistra ut.

Resolut kliver kompanichefen Jan Thunström fram och hoppar upp jämte de sturska tonåringarna som stoppat fordonskolonnen.

En häftig diskussion följer. Tveksamt riktas kulsprutan bort från FN-karavanen. Jan fäktar ivrigt med armarna i förklarande gester. Utan

resultat. Thunström tvingas först söka de kristnas ledare mj Haddad, för att få klartecken för svenskarna att passera. Än en gång har de kristna styrkorna visat sitt ogillande mot att FN går in i Libanon. Men, mj Haddad, den kristne ledaren, får sakta ge vika.

Äntligen backar den kristna PBV:n undan från vägen så att svenskarna kan passera.

Övergivet PLO-näste blir den första svenskbyn

Tredje och fjärde plutonerna med stäben och trossen rullar in i den halv sönderskjutna byn Ebel es Saqi. Israelerna har fortfarande ett starkt fäste i byns framkant.

Klädrest, gammal möglig mat, krossat porslän, spräckta stenvägg, krossade möbler, avföring. En förfärlig bråte möter de första kamraterna ur tredje och fjärde plutonerna med stabs- och trossdelar när kolonnen rullar in i den övergivna byn Ebel es Saqi, på eftermiddagen den 25 mars.

Flera hus är krossade, granater har karvat djupa gropar i marken. Golven i husen är täckta av krossad inredning. Kulhål lyser vita ur fasadtegl. Och detta var för inte så

länge sedan en av sydlibanons vackraste byar! Pojkarna går försiktigt fram, varnade för försåtliga mineringar. Petar upp dörrarna med långa stänger. Släpar i linor försiktigt ut misstänkta föremål.

Men inget händer. PLO har lämnat byn i all hast. Bara hunnit skriva ner några propagafraser inne på kyrkväggarna.

Med kvastar, sägar, råfsor, spadar försöker kamraterna få rent i husen. Letar fram någorunda hela möbler, ordnar sovplatser.

Strax invid "torget" i byn lastar man av utrustningen. Tänk så mycket prylar det går åt för att hålla ett kompani igång. Köksutrustning, expeditiomateriel, tält, hygienutrustning, radioapparater, reservdelar, drivmedel m m.

Efter någon timma står den första duschen klar! Och när skymningen sveper in ruinstaden vajar den blå FN-flaggan från kyrktornet, elverket brummar medan kvällsmaten serveras på gårdsplanen.

Men kvällen blir lite orolig. Plötsligt öppnar israelerna eld med artilleri från sin grupperingsplats i byns andra ände. Först tre timmar senare blir det tyst igen och pojkarna faller till sömns utspridda på golven. Den första natten i Ebel es Saqi förblir lugn.

Jaha, här ska man bo då ett tag framöver, tycks Roland Ohlsson resonera då han bekantat sig med Ebel es Saqi.

Okay grabbar, då suger vi i. Det är sannolikt första gången de här kamraterna reser ett tält inne i en kyrka! Men i Ebel es Saqi hände det. Framför altaret kom två polska tält på plats, liksom kompanistaben.

Helmuth Salsland i h och Håkan Persson kånkar på vattentunnan till köket.

Dags för kvällsmat på "torget". I bakgrunden ligger kyrkan och kompanistaben.

Ur bråten växer en liten idyll fram . . .

—Det här är då första gången som jag övernattar inne i en kyrka, utbrister en kamrat spontant då de polska tälten kommer på plats framför altaret. Nog förefaller det lite underligt—men det gäller att vara praktisk.

På några dagar har den halvt söndermosade byn Ebel es Saqi städats upp. Förvandlats till en riktigt mysig plats, trots att kanonmullret då och då hörs fjärran.

Stabsplats på kyrkgolvet. Restaurang i skolsalen. Sjukhus i ett f d sommarpalats.

Ur bråten och ruinerna växer sovrum, soffhörnor, kaffebord och mycket annat fram. Och israelerna bara gapar åt FN-svenskarnas uppfinningsrikedom.

Ett riktigt funktionellt kök blev det i ett förrum till skollokalen. Här är det Lage Englund som skär upp skinkan, medan Örjan Zetterström assisterar. Per Tedeby skalar potatisen.

På post i solgasset mitt i det betagande landskapet

Det är inte var dag en vaktpost i Mellanöstern kan blicka ut över en vit bergstopp. Från taket i Ebel es Saqi skymtar Mount Hermons snödeckta topp i fjärran.

Håkan Gustafsson vaktar medan kompisarna fikar på gårdsplanen.

Lite trång för benen kanske, men annars sitter man riktigt bra i skolbänken igen. Ett kärt minne för många kanske. Anders Bergstedt i förgrunden tillsammans med Anders Hågg samt i bakgrunden Per-Olof Åhr t v och Göran Hagel.

Mikael Tollerz blickar ner från taket där en granat slitit upp ett rejält hål.

—Vad tänker ni
nu göra med min
förstörda by...?

Stf kompanichefen Björn Gunnarsson diskuterar med några israeler. Tyst, men nyfiken åskådare, en av byborna som inte flytt ur Rachaiya el Foukhar.

—Nää, nu flyr jag inte undan kriget längre, suckar den gamle mannen som möter FN-svenskarna i Rachiya el Foukhar. Det är jag för gammal för. Ska jag dö, kan jag lika gärna göra det här hemma!

Den gamle mannen stirrar nyfiket när andra plutonen rullar in i ruinstaden på bergsidan. Förstörelsen är ohygglig.

Karl-Anders Axelsson gör ett fynd—en HEL kruk i ett av de förstörda husen.

Thomas Nordh kånkar på sin utrustning.

Äntligen lite varmvatten. Skönt att bli av med resdammet.

Första kvällen i den nya byn och en liten kvällsbriefing vid fotogenlampan.

På onsdagens förmiddag, den 27 mars, tar svenskarna Rachaiya el Foukhar i besittning. Den helt förstörda lilla idyllen på bergssluttningen ligger inom den kristna enklavens område, drygt en mil nordost om Metulla. Den gamla byn som mosats sönder av israeliskt och kristet artilleri och flyg ligger i ruiner.

När Lasse Strömbergs plutonen när fram

möts de av en kraftigt beväpnad israelisk utpost med stridsvagnar och lättare pansarfordon. I byn gömmer sig ett tiotal libaneser, till en början skyggt.

Förödelser är ohygglig. Stenhusen gapar tomma, illa sargade av granatelden. Det förefaller nästan otroligt att byn för inte så länge sedan varit en liten idyll. Fruktträden har

blommat ut, gräset spirat och invånarna har kunnat njuta av eftermiddagssolen från luftiga terrasser. Men, det var innan kriget drog fram.

Ett hårt arbete väntar även här svenskarna. Liksom i Ebel es Saqi går det undan inför israelernas förvånade ansikten.

Trots att vägarna är sönderkörda och vattenfyllda. Husen krossade till stenbogar.

Igår en idyll—nu ett spöksamhälle!

Roger Eriksson har hittat en alldeles egen säng.

En sydlibanesisk idyll på bergssluttningen förvandlad till ruinstaden Rachaiya el Foukhar. Thomas Fischer med FN-flaggan och Tommy Baltzer.

Bertil Eriksson fäster FN-fanan i kyrktornet.

—Tack pojkar! och bra jobbat

—Jag är imponerad av ert sätt att sköta uppgiften. Tack ska ni ha pojkar! Inför staben och tredje och fjärde plutonerna tar bataljonchefen farväl av Libanon-styrkan för att återgå som chef till Sinaikontingenten.

I samma ögonblick överlämnar öv Lindgren befälet till major Jan Thunström med en vänlig klapp på axeln.

Ställföreträdande Force Commander i UN-EF Stig Nihlén hade dagen innan begärt att öv Lindgren skulle återta befälet i Sinai. Nu blev det inte så. Minolyckan kom emellan bl a.

Första offret i fredsstyrkans arbete

På morgonen den 29 mars krävs det första offret för FN:s mission i Libanon. Det är det svenska kompaniet som drabbas.

Kl 10 minuter i nio denna onsdag omkommer kamraten Karl-Oskar Johansson från Kiruna. Samtidigt skadas Mats Lindberg, dock inte livshotande.

Deras 903:a kör plötsligt på en strids-

vagnsmina som döljer sig vid den lilla vägen mellan Khardalabron och en gård några hundra meter bort. Marken skakas av den dova explosionen.

Det som många fruktat i sitt innersta har blivit verklighet. Trots att Karl-Oskar själv röjt vägen med mindetektor. Fruktan för en ny typ av mina, som inte går att upptäckta med vare sig pikning eller

metallsökare stiger.

Strax efter dödsolyckan beordrar bataljonchefen att de poster som befinner sig vid sidan av vägen ska dras in. Senare på kvällen kommer ordern att även trupp norr om bron ska dras in. Ett hemligt flygfoto har nämligen visat att terrängen SV om bron samt NV därom är kraftigt minerad!

Här slutade färden vid bron

Resterna av 903:an skymtar inom cirkeln på den ödesdigra stigen mellan Khardalabron och den lilla gården som skymtar i bakgrunden.

Fanvakten och öv Jonas Lindgren tar ett sista farväl av sin döde kamrat på Ben Gurion-flygplatsen utanför Tel Aviv.

Vår uppskattade kamrat
KARL-OSKAR JOHANSSON
Kiruna

avled den 29 mars 1978 i en minolycka vid Khardalabron.

Vi saknar Dig
Du har lämnat ett ljusst minne

Karl-Oskar Johansson, Kiruna, blir det första offret i FN-styrkan i Libanon.

Mats kom undan med skadat ben

—Först blev jag förvånad, sedan förbannad, berättar Mats Lindberg från Piteå. Han undkom minolyckan med ett illa sargat ben.

—Vi körde ju nästan samma spår. Så bara small det. Jag vaknade till på dörren till 903:an. Det brände som eld i benet. Sedan slocknade jag i helikoptern. Visst har jag ont ännu, men min tidigare förkylning är i varje fall som bortblåst . . .!

Mats Lindberg vålar efter olyckan på Batram-sjukhuset i Haifa.

Svenskarna— symbol för krigsslutet?

När tredje plutonen rullar in i byn Hebbariye 8 km ostnordost om Ebel es Saqi möter lokalbefolkningen med entusiastiska hyllningar. Den drusiska befolkningen ser tydligen i FN-svenskarna en slags trygghetsförsäkring. Eller uppfattar de dem som en symbol för att kriget definitivt är över?

Är du med? Micael Ryefalk skjutsar två sov-säcken mot Yngve Bredin.

Grabbarna i tredje plutonen på väg till nya byn Hebbariye.

Peter Warringer med flaggan och kamraterna Anders Ahnbom, Stefan Gustavsson och Olle Larsson på väg till sin dag-OP vid byn Hebbariye.

Men, glädjen blir inte särskilt långvarig. Vid förflyttning till och från byn Kaukaba råkar andra plutonen ut för eldgivning då man den 1 april flyttar från Rachaiya el Foukhar, 5 km nordnordost om Ebel es Saqi. De kristna har i det längsta vägrat att lämna över byn. Efter förhandlingar den 31 mars lovar emellertid israelerna och de kristna att FN får ta över terrängen.

Byn är svårövervakad, utspridd på skrå vid en stor höjd med full insyn uppifrån. Den har tidigare hamnat i PLO:s skottlinje.

Det är dock tveksamt om eldgivningen mot

Bertil Eriksson och Tommy Baltzer i h gläder sig åt dagens post. Är dom oroliga därhemma, männtro...?

vägskalet samt mot svenskarnas fordon var avsedd att skada. Personalen befann sig nämligen flera gånger helt oskyddade, utan att någon blev skadad.

Under tiden grupperingen pågår i byn utgår eld från höjden väster om byn.

Nästa gång blir det checkpointen i km söder om Kaukaba som utsätts för eldgivning. När den norska rekognoseringsstyrkan passerar kl 1319 utgår kraftig eldgivning igen. Bl a med automatvapen. Eldgivningen pågår under ca 45 minuter. Inte heller denna gång blir någon skadad.

I Srifā möter byborna med blommor

Varmt välkomnade blir kamraterna som just rullar in i Srifā av den gamla arabkvinnan. Svenskarnas ankomst budar gott i byn tydligen.

—Välkomna, välkomna. Byborna viftar glatt mot svenskarna som nu anländer till byn Srifā, 2 km sydost om Shhur. Den 3 april lämnar man den tidigare grupperingen i den norska styrkans händer för att bege sig till ett helt nytt område någon mil öster om kusten.

När huvudstyrkan flyttar in i den oskadade byskolan ställer byborna hjälpvilligt upp. Rusar fram för att hjälpa svenskarna med avlastning och bagaget.

Skolan har tidigare inhyst israeler, som nu lämnar över sin tidigare camp. På plats finns redan duschar och tvättställe.

Snart har kamraterna flyttat ut skolbänkarna

på gårdsplanen som serveringsbord. Inomhus lägger posten, markan, staben, fasta radion m fl beslag på utrymmen. Liksom de övriga som finner sovrum i de tomma skolrummen.

Ute hos posterna är det ett jämnt surr av nyfikna barn och ungdomar som vill ge svenskarna blommor. Nyfikna lite skygga närmar de sig männen med de blå ögonen och de ljusa kalufserna under de blå hjälmarna. Stämningen är förväntansfull.

Liknande scener utspelar sig även då andra plutonen tar över i byn Tayr Falsay. Första i Hallusiyat at Tahta och för fjärde i byn Shhur.

Hur är läget hemma i Sverige då, undrar fr v Jan Ehde, Björn Nyström och Lennart Schalen. Vid skrivmaskinen knackar Oswald Nilsson ner senaste nytt.

Skönt att få tvätta av sig. Utanför skolan och HQ Swedcoy i Srifā lögar sig bl a Roger Jonsson i förgrunden. Tvättstället och duschen hade israelerna lämnat efter sig.

Här får Janolov Hassfjörd hjälp med bagaget av villiga små händer.

Med spett, spadar och korpar växer observations- posterna fram

På väg ut till OP 21. Vägkanten fylls av många som vill hälsa FN-svenskarna välkomna.

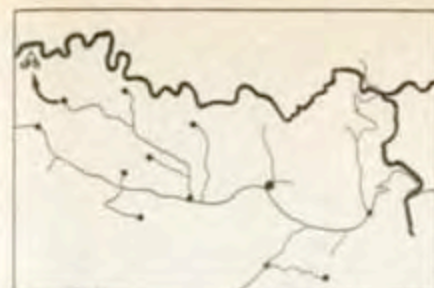
Glädjen över svenskarnas ankomst håller i sig även när kamraterna besätter de första observationsposterna – OP – strax söder om Litani-floden som markerar gränsen mellan PLO och FN-truppernas intresseområden. Men det blir ett hårt jobb för kamraterna som arbetar sig fram genom sten och lerjord.

Det första stävärnet tar form på grässluttningen. Här ska en av de första observationsposterna ligga – OP 21.

Kartan visar det nya grupperingsområdet en dryg mil öster om hamnstaden Tyr. I centrum byn Sriha som blir nytt högkvarter för svenska kompaniet.

Boris Svensson och kamraterna rullar ut från OP: n på väg till plutonsbasen.

Skyddsrummet tar form på OP 21. En försvarlig mängd sandsäckar och sten som hämtats från när och fjärran.

Med spett, spadar och korpar arbetar sig kamraterna fram genom den stenrika lerjorden. Sandsäckarna fylls, valvbågarna reses över de uppgrävda stävärnen och splitterskydden blir allt tjockare efter hand som timmarna förfluter den 5 april.

Under flera lager sandsäckar tittar Bo Fransson fram vid OP 22.

Bäst att skriva ut "UN" på tältet också – för säkerhets skull! Nils Mellander spanar i kikaren tillsammans med Björn Karlsson.

Först på plats är OP 21, 7,5 km ö om kusten, samt OP 22, 9,5 km ö om kusten. Andra plutonens kamrater arbetar febrilt med tälten och stävärnen. Solen steker emellanåt på bergsluttningen. Snett nedanför vandrar en färskock obekymrat omkring medan Litani-floden slingrar sig fram i mjuka vändningar nere i dalgången.

Tvåtidags för Seth Henriksson som kramar svetten ur skjortärmarna. Tomas Forsberg studerar fälttvätt-rättningen på stänkfritt avstånd.

En gammal vedspis och en gryta kan göra underverk med strumporna. Håkan Linné i tvättaretagen i byn Hebberrisvå.

En rakhyvel, en bit tvål och en spegelskärsa är ju egentligen allt som behövs för att göra kinderna lena igen. Ingemar Långström kan den konsten.

En hink med vatten, en någorlunda ostörd plätt och en hjälpsam kamrat och morgonduschen är fixad.

Göran Friberg får kaffe/öns omsedd av kamraten Palle Lindberg vid campriakten i Ebel es Saqi.

Äntligen markadags. Mikael Tjörnemo och Michael Hamner (sittande) serverar kamraterna vid Khardalabron.

Ränsår på underarmen fick Jonny Gummesson som här snickras ihop igen av Lasse Erikström i v och Kjell Fransson.

Brevdags för Anders Olén. Kamraten med fieldcapen och kamelmärket hänger med överallt. Även till Libanon.

Gomorra Husse... hur har natten varit? Leif "Ebex" Hedberg och Action vaknar på golvet i Ebel es Saqi. Leif till vänster på bilden...

Visst kan man ha det bra i fält!

Fältmässighet behöver inte vara liktydigt med primitiva förhållanden, umbäranden och otrevligheter. Med ganska så enkla medel kan man ordna det riktigt bra för sig. Vilket ju också måste vara syftet, även om man räkar vara FN-soldat i ett krigshärjat främmande land.

I Libanon ställdes verkligen uppfinningsrikedomen på sin spets. En spegelbit förvandlas till badrumspegel. En gryta till tvättmaskin. Några rörstumpar och en vattentunna till en svalkande dusch.

Markadags vid bron. Karl-Erik Dahlgren har ryckt ut med fältposten. Jari Skoghud är först i kön. Rainer Nordberg väntar sittande på värdet.

Här får
Thomas
hjälp med
underhåll
till sin
OP...

I den besvärliga terrängen ut till OP 26 får Thomas Johansson hjälp med underhållet av väpnade krafter.

Den 3 april lämnar fjärde plutonen basen i Shhur för att upprätta sina OP med nummer 25 och 26. 12,5 resp 14 km ö om kusten.

Tredje plutonen lämnar nästa dag Srifa för att upprätta sina OP 23 och 24-10,5 resp 11,5 km ö om kusten.

OP:na hamnar ca 200 m söder om floden högst uppe på bergsluttningarna. Tälten slås upp och spadarna karvar i marken. Längs hela området utmed floden rinner svetten i strida strömmar när sandsäckarna fylls, och stävärnen blir allt djupare. Läget är fortfarande lugnt och ingen skottlossning förekommer.

Med gemensamma krafter kommer sandsäckarna och valvbågarna ut till OP 25. Jan Nee längst fram och Mats Albinsson får hjälp av lokalbefolkningen.

Har man inte tillgång till egen åsna så varför inte en bår—det underlättar. Lars Hörsup i förgrunden, bakom honom i v Kenneth Alfredsson och Göran Jönsson samt med hjälmen på, Claes Johansson.

Här spejar Håkan
ner mot floden

Håkan Gustavsson spejar ut genom kikarglasen mot Litanifloden långt nere i dalgången.

Håkan Gustavsson spejar genom kikarglasen ner mot Litanifloden. Dygnet runt följer ögonparen vid OP:na så gott det nu går den ringlande grännsfloden.

Allt eftersom observationsposterna byggs ut med splitterskydd och goda skyddsrum växer kamraterna in i de nya rutinerna.

Men samtidigt börjar man fundera alltmer på hur länge verksamheten i Libanon ska pågå. Kompaniet börjar bli slitet av det hårda arbetet, utebliven fritid och rekreation. Dag efter dag i samma kläder tår på humöret. Dessutom

medför ovissheten om när missionen ska avslutas ett irritationsmoment. Många har flera leavdagar kvar att ta ut. Många har inte ens hunnit ta någon leave alls.

De ursprungliga 2-4 veckorna, som det lite svävande uttrycktes i missionens början, förflyter och snart talas det om mitten av maj. Men inte ens den tidpunkten förefaller vara säker. Fransmännen räkar i strid med palestinska grupper. Generalsekreteraren kräver fler soldater, och hoppet om en snar avlösning sjunker.

Samlade vid vardagsbordet på OP 26 är fr v Poo Johansson, Håkan Gustavsson, Nils-Erik Folkesson, Thomas Jalveus, Dennie Harrysson och Bo Johansson.

Mitt bland all stenen skymtar Bo Johansson under splitterskyddet.

—Så här rädd har jag aldrig varit förut!

—Så här rädd har jag aldrig varit förut! När granaterna slog ner 30 m från tälten, då förstod jag att det var allvar.

En av kamraterna vid OP 21 berättar om den otäcka beskjutningen natten till den 6 och 7 april.

Vid elvatiden på kvällen överraskas man av att ett tiotal man (tror man) öppnar eld från Litaniiflodens norra strand, på backslutningen.

Personalen kastar sig givetvis i skydd nere i stävärnen. Efter en stund avtar elden och kamraterna kan lite skakade kliva ur groparna igen. Natten förblir lugn, men oron gnager inombords.

Friden varar ett knappt dygn. 20 minuter i åtta den 7 april brakar det löst igen. 200–400 skott finkalibrig eld piskar upp små gruskaskader i marken i OP:ns omedelbara närhet. Flera raketgranater dundrar ner och får marken att skaka.

Omtumlade och rädda ligger personalen i sina gropar. Men samtidigt växer ilskan över att ligga passiva som måltavlor. De begär snabbt eldtillstånd för varningseld hos kompanichefen, som inte tvekar.

Sekunderna efteråt smattrar kulsprutan vid OP 21. Flera eldskurar riktas mot en punkt strax ovanför den där beskjutningen börjat. Nervösa och svettiga avvaktar kamraterna. Elden på motsatta sidan tystnar. Natten förblir lugn.

—Visst var det kusligt när granaterna slog ner bara 30 m bort, förklarar Jimmy Erixon för Sandpapprets nyfikne Janne Asp.

Det var här (från inringade partiet) som elden utgick på slutningen på andra sidan om Litaniifloden. I skydd av mörkret smög sig angräparna fram och riktade elden i OP:ns omedelbara närhet. Vilde dom bara skrämmas eller...?

Inga dåliga grejor det här, konstaterar stf kompanichefen Björn Gunnarsson t v och observatören Mj Mike Ferguson. I mitten plutonchefen Lasse Strömberg som ser fundersam ut.

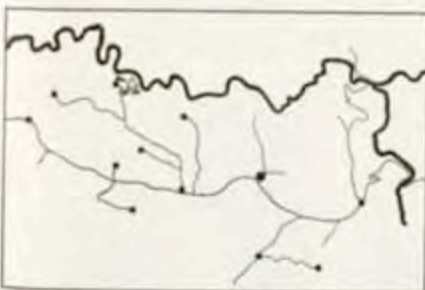
En OP tar form i leran på en sluttning

OP 23 i uppbyggnadsskedet.

Här bygger kamraterna upp sin plutonsbas i Shhur. På balkongen slår man upp tält.

Bertil Eriksson reser flaggan vid OP 24 medan Clas Rosdahl på radion meddelar att OP:n är upprättad.

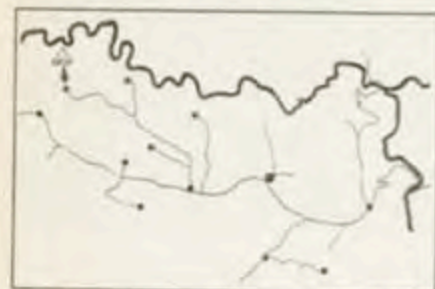

Ytterligare en plutonsbas installerar sig. I en utrymd bostad får pojkarna det bekvämt.

OP upprättad, klart slut!

Sten för sten
blir ett nytt
skyddsrum till

Sten för sten, sandsäck för sandsäck växer skyddsrummen och splitterskyddet vid OP 27. Enorma mängder sten har fraktats fram, instapade bakom tjocka nätmaskor.

Alla sätt är ju bra, utom de dåliga! Konsten att sätta fast en FN-flagga är många. Det konstaterade vår fotograf Bosse Dennemo under sina irrfärder bland OP:n, plutonsbaser och HQ:n i Libanon. Med sig hem i kameraväskan hade han bl a de här instruktiva bilderna. När han återvände till oss andra i öknen var han oerhört imponerad av det jobb kamraterna lagt ner på skyddsrum, befästningar m m.

—Jag fick nästan dåligt samvete av att bara gå och knäppa bilder, när andra slet som besatta runt omkring mig, berättade Bosse vid hemkomsten.

... fjättrad mot en avbalkning med hjälp av ett stenblock. Anders Olén är den uppföringsrike.

Bertil Eriksson antrar klockstapeln i Rachaiya el Foukhar.

... Janolov Hassfjärd har hittat ett annat sätt att fästa FN-fanan ...

En kraftledningsstolpe går ju också bra ...

Pressdetaljen, i bus 68 M bestående av stabsfotograf Bosse Dennemo och Stabsredaktör Janne Asp, ger här sin syn på massmedias bevakning av insatsen i Libanon.

—Nää, vad i hela ... Har Du sett vad dom skriver om oss ... ?

Känslorna var sannerligen blandade när vi tog del av pressens kritik och syn på vårt jobb i Libanon.

Ivrigt slet vi upp tidningsidorna i jakten på vad som skrivits och alltjämnt skrevs.

Några tidningar sa att vi var rädda och fega.

Nästa steg är FST/INFO:s kommunikörer till svenska och utländska massmedia. Häri från hämtar pressen en stor del av sin uppgifter.

Ibland hinner trots direktkontakten via Fasta Radion i ex TT före med en nyhet. Det ska helst inte ske.

I Libanon hände det. Och TT hade fel. Fick dementera timman senare. Tidspresen skapar felaktigheter.

HUR man bemöter massmedia spelar också en oerhört stor roll. Nyckelregel: Du kan aldrig stänga pressen ute! En negativ attityd färgas av på artikeln innehåll.

En kvällstidning bemöttes i mitt tycke väl bryskt till följd av UNIFIL:s direktiv att ej göra uttalanden till pressen. Resultat: felaktiga och nedsättande omdömen.

Det man inte får reda på pusslar man ihop av lösa ryktesbitar. Detta hände också i Libanon. När ingen talade rent ut spekulerade massmedia. Spekulationerna var ofta felaktiga.

Här ligger problematiken. Trots det tråkiga inledningskedet tycker jag personligen att vi fått vederhäftig och saklig kritik. I det stora hela. Merparten av vad som sas och skrevs var också riktigt. Turligt nog. Till syvende och sist blev det ju våra anhängare som fick lida. Blev uppskakade av rykten och felaktiga påståenden.

JANNE ASP
STABSREDAKTÖR

HAN OCH SPYDIGHETER FÖLJER SVENSKARNA

FN-soldaterna är fega, skriver de israeliska tidningarna

venska FN-soldater: - VI VILL INTE TILL STRIDSZONEN

Det var de israeliska. Andra berömde oss för vårt lugn. Speglade vår vardag i utmärkta reportage. Trots det var besvikelsen stor under första veckan. Det var när man medvetet (?) ljög.

Så här efteråt kan man fundera på VARFÖR det blev som det blev. VARFÖR ljuger tidningarna ibland? Hur kan så pass felaktiga påståenden överhuvudtaget spridas?

Som stabsredaktör funderar man mycket på de här fenomenen. Jag ska berätta kort om de mest uppenbara problemen med att serva press, Radio och TV i Libanon.

Min huvuduppgift är att förse Försvarsstabens Informationsavdelning FST/INFO med snabba, korrekta uppgifter. Hålla FST/INFO underrättad om läget.

—Vad skriver dom om oss nu då ... ? Nyfikna ansikten blåddrar ivrigt i tidningsbuntarna i Ebel es Saqi.

Startklar står Sherman-stridsvagnen liksom traktorn invid huvudvägen mellan Markaba och Ebel es Saqi. Sönt är livet (eller kanske var) för den kristne soldaten i sydöstra Libanon. Ena dagen plöjer han fälten. Nästa dag kliver han ner i tornet och skickar iväg spränggranater mot de palestinska soldaterna.

Banden river upp små moln av vägdamn när PVN:n dundrar fram. Plötsligt bromsar den in och stannar. Upp flyger tornluckan, liksom ett hjälmförsatt huvud. Klick, klick. Den unge israeliske pansarsoldaten har fått ännu en bit krigshistoria på färgfilmen. Lika plötsligt slår luckan igen medan PVN:n försvinner i samma dammoln.

Visst ser han respektgivande ut, den unge PLO-soldaten. Fullt med magasin runt midjan. I händerna ett maskingevär. Självt säger han att han fyllt 16. Ser snarare ut som 14-15. Fick en pistol i present av Yassir Arafat PLO-ledaren som uppskattade hans förtjänster i striderna med israelerna. Stolt ser han i de äldre kamraterna en förebild för den "eviga" kampen om sitt Palestina. Det som det råder så delade meningar om i världen.

ISRAELEN

Segervissa, glada men smutsiga och krigströtta står de israeliska soldaterna stolt på sina PBV:n. Slaget är just över. Med överlägsen militär slagkraft, just nyutbildade i rekryten har de fått sina första erfarenheter av riktig strid. Teorierna från skolbänkarna på hemma-regementet har nu omsatts i praktiken när pansarkolonerna korsade gränsen mot Libanon i jakten på palestinsk gerilla och zympattörer.

SOLDATERNA som vi såg dem . . .

Haddads soldater—de kristna—palestinierna och PLO. Inte visste vi mycket om dem när vi tog oss in i Libanon. Hur ser dom ut? Vad tänker dom? Varför kämpar dom? Naturliga frågor för den oinvigde. Den första tiden träffade vi de kristna soldaterna under mj Haddads befäl. De var unga, lite småtuffa, vana att bära vapen. Bar uniformer av samma gröna nyans som israelerna.

I och utanför hamnstaden Tyr träffade vi PLO-soldaterna. De var i regel ännu yngre. Bar kamuflagefärgade uniformer, gröna som israelernas eller i om inga alls. Skygga, ville inte gärna låta sig fotograferas. Blint övertygade om rätten i sin långsamma kamp för ett eget Palestina.

Israelerna lärde vi känna delvis i Sinai. Men här träffade vi mest unga rekrytsoldater. Trötta efter kriget, men glada och segervissa. Poserade gärna på stridsvagnarna när våra kameror dök upp. Ibland tuffa men ofta förstående för våra problem.

DEN KRISTNE

Med vånande motorer dyker pansarvärnsjeeparna fram ur de gröna buskagen. I sätena sitter några ynglingar i brokiga uniformer. En del bär hjälm. De andra "palestina-schalar" eller ingenting alls. Vi träffar dem strax utanför staden Tyr, i ett undanskymt läger. Till en början är de mycket negativa till att låta sig fotograferas. Rådka för den israeliska säkerhets- och underrättelsetjänsten. Men så veknar de inför propagandavärdet. Visar stolt upp sina fordon och vapen. Det mesta krigsbyte. Stolt förklarar de kampen mot "de israeliska ockupanterna" och tanken på sitt fria Palestina. Sedan försvinner de lika raskt bland buskagen igen.

Med maskingeväret spelande mot ett tänkt mål i terrängen framför, demonstrerar den kristne ynglingen stolt vad han brukar göra med palestinierna. Säger han. Under Mj Haddads befäl står hela den kristna enklavens privata armé strax sydöst om staden Marjayon nordväst om Metulla. Israel har varit en pålitlig allierad i kampen mot palestinsk gerilla i närheten. De har nästan samma uniformer, men bor på varsin sida om gränsen. Misstroende såg han FN-trupperna besätta området som dagen innan hållits av IDF.

PALESTINIERN

Med fullastade bilar, på åsneryggar eller i om med livets nödortigheter hopprafsade i resväskorna återvänder de många flyktingarna på om på. Efter att ha flytt undan den israeliska offensiven, över Litani-floden mot Beirut's utkanter i 100.000-tal börjar flyktingströmmen ändå tillbaka igen. Tillbaks till sina sönderbombade byar och städer. I bästa fall till oskadda hus och de i hast utrymda länganheterna. Vid återkomsten passerade många de israeliska kontrollpunkterna söder om Litani-floden. Israeliska MP:n kollar lasten.

Flyktingströmmen återvänder till ruinerna

När Israel korsade gränsen med sina pansarförband, och utsatte städerna Sidon, Tyr och Beirut för massiva flygattacker flydde mängder av människor från södra Libanon norrut över Litani-floden.

Längre än hit var det ingen som väntade sig israeliska anfall. En tyst överenskommelse mellan Syrien och Israel satte floden som gräns

Med förvånade ögon följer den gamle mannen avlastningen av svensk material. Självt har han bara en konservburk i handen.

Strax utanför staden Tyr har kriget farit hårt fram med husen. Flera är nästan helt igenrasade. Andra ligger söndermulade utmed bygatan. Trots det har flera familjer flyttat tillbaka igen.

Flyktingarna fick tränga ihop sig i byarna, städerna och i Beirut's utkanter. Med sig hade de bara det absolut nödvändigaste.

När de började återvända igen efter Israels eld upphör mötte många av dem spökstäder, söndermulade byar och förstörda hem.

Flera fick tält och monteringsfärdiga hus av israelerna som kompensation. Andra återvände

till halvt raserade byggnader.

Men någon direkt nöd såg vi inte till. Visserligen var elektriciteten avskuren, vattnet på sina håll sparsamt men människornas ansikten var ofta glada.

Var det för att de kunde återvända hem igen? Eller för att kriget var slut? Det är alltid svårt att veta.

—Smakar det med en karamell? Det är ju inte var dag man ser en israelisk soldat bjuka en libanes på sötsaker! Ögonblicket är fångat vid en checkpoint utanför Tyr.

Välkommen hem!

—Välkommen hem... hälsar löjtnant Jan-Åke Asp en av de många flyktingarna på väg tillbaka till södra Libanon efter israelernas eld upphör.

Livet måste gå vidare...

Det tog inte många dagar efter det att de sista granaterna dunsat ner förrän byfolket sågs ute på åkrarna igen.

Vi såg männen och kvinnorna böjda mot marken sida vid sida. Jordarna vändes av enkla plogar. Utsädet spreds och småplantorna stacks ner i myllan. Frenetiskt arbetade man så länge solen var uppe för att ta igen den förlorade tiden då kriget drog fram.

Livet måste ju trots allt gå vidare.

Livet måste trots allt gå vidare. Bara dagarna efter det att kanonerna tystnat tog den gamle mannen fram sin träplog och spände den bakom åsnorna igen. Det är hög tid att få grödan i marken.

—Ojdå, blomsterkrans igen. Det var värst . . .

—Smaka på Du av godisstången. Nils Mellander säger för den goda relationen med det unga libanesiska gardet.

—Ojdå, en blomsterkrans igen. Göran Löwemo blir utsatt för hybornas ohöjda glädje. Inte undra på att svenskarna så smängom kallades för "blomsterbataljonen".

Några nyplockade söta apelsiner säger man ju inte nej till. Det är Connie Stålebjörns och Anders Normark som uppvaktas av en okänd besändare.

Trots massiva artilleriattacker från marke och till sjöss lyckades tydligen inte israelerna knäcka flyktingarnas glädje. I flyktinglägret söder om Tyr mötte vi barnen som bland ruinhögarna visade det klassiska segrertecknet.

I flyktinglägret utanför Tyr:

Kampanan kvar trots granatregnet

Mor och dotter. Skilnaden är inte så stor antingen man bor i flyktinglägret eller fått sitt hus raserat i byn strax norr därom.

DET VAR VI SOM VAR FN-BAT 68M

Bataljonschef

Jonas Lindgren
Vintergatan 11
541 00 Skövde
0500-85172

Stabschef

Urban Gjerulf
Andvägen 6 Nybrostrand
270 22 Köpingsbro
0411-51174

Striavdelningen

Thorwald Alzén
Slätbaksv. 5
121 64 Johanneshov
08/914863

Kaj Lundström
Iliongränden P 184
223 71 Lund
046/130545

Staffan Strandh
Smultronbacken 25B
811 00 Sandviken

Jan Thunström
Ektigen 11
281 00 Hälsjöholm
0451-15801

Björn Gunnarsson
Frambo
460 50 Grästorp
0514-27136

Ulv Hemlin
Åkervägen 33
137 00 Västerhaninge
0750-28709

UH-avdelningen

Ole Billberg
Skepparegatan 24
s-413 18 Göteborg
031-12034

Ole Måsing
Pålvägen 32
260 40 Viken
042-236979

Torsten Burman
Sandby 23
270 52 Borby
0411/21050

Hans Pahlm
Bokvägen 7
961 00 Boden
0921-18659

Per Linder
Odlarevägen 49
240 21 Löddeköpinge
046-706320

Björn Johansson
Gränsvägen 31A
137 00 Västerhaninge
0750-28150

Åke Berg
Munksundsgatan 24
199 00 Enköping
0171/38897

Göran Larsson
Nygatan 36
640 34 Sparreholm
Staffan Bremander
Vegagatan 16
413 09 Göteborg

Jens Egertun
Allévågen 28B
311 00 Falkenberg
Roland Werleryd
Skruvvägen 12
831 00 Östersund
063-110439

Walter Meijer
Hamngatan 1B
149 00 Nynäshamn
0752-16570

Sigurd Collin
Pj 2024
520 24 Blidsberg
0321-31393

Karl-Erik Dahlgren
Dr Forselingsgatan 15
413 26 Göteborg
031-160189

Mats Pettersson
Furubergsvägen 19
852 49 Sundsvall
060-127893

Kent Magnusson
Strindbergsvägen 8
830 40 Krokum
0640-10137

Rolf Byström
Blomstervägen 8F
881 00 Sollefteå
0620-12441

Kent Almkvist
Skulltorp
461 00 Trollhättan
0520-22012

Olof Schylander
Drottninggatan 25
582 25 Linköping
013-147735

Håkan Holmstedt
Gunnelbogatan 16B
723 40 Västerås
021-118795

Persavdelningen

Gunnar Fegraeus
Gyllenflyktsvägen 21
663 00 Skoghäll
054-23232

Ove Eek
G-ra Edsvägen 23
660 01 Ed
0534-11375

Dan Bengtsson
Kilian Zollsgatan 1
217 56 Malmö
040/980627

Arne Prenell
Pj 1363
280 13 Vinslöv

Göran Sagen
Hjortmosssegatan 67
461 00 Trollhättan
0520-33190

Kent Werner
Karl Johansgatan 47F
414 55 Göteborg
031-120733

Nils-Åke Jonsson
Bygatan 31
171 55 Solna
08-828120

Tord Nyström
Pärongatan 11
130 12 Älta
08-7731295

Janne Asp
Sunnarväg 2K
222 26 Lund
046-115991

Bosse Dennemo
Y Storgatan 16B
633 42 Eskilstuna
016-116821

Ingemar Rostedt
Malmvägen 5
141 71 Huddinge
Jörgen Tjörnvall
Påläkervägen 55
217 64 Malmö
040-61065

Bertil Hallkvist
Götgatan 8D
761 00 Norrtälje
0176-13033

Leif Windmar
Nyponvägen 50
150 30 Mariefred
0159-11272

Robert Hanebrink
Sörgårdsgatan 14
582 39 Linköping
013-135925

Tage Sunnberg
Kaptensgatan 9A
114 57 Stockholm
08-633606

Lars Nyström
Strandvägen 8
4444 00 Stenungsund
0303-81855

HQ Ismailia

Stig Nihlén
Apelvägen 23
182 75 Stocksund
08-854144

Torbjörn Egerstad
Box 3650
816 00 Ockelbo

Kaj Gustavsson
Grangårdsvägen 10
281 00 Hälsjöholm
0451-15333

Janis Mieritis
Box 28

430 60 Landvetter
031-711254

Gösta Åkervall
Bjällerödsvägen 7
662 00 Ängelholm
0431-20619

Sven Eklund
Vinkelvägen 8
830 40 Krokum
0640-11336

Rolf Johansson
Hiertagatan 24A
452 00 Strömstad
0526-13830

Peter Olsson
Kronstigen 4
137 00 Västerhaninge
0750-30069

Peter Lundh
Baggsvägen 51B
691 00 Karlskoga
0586-55139

Lars Isacson
Albacken 1
605 90 Norrköping
011-35392

Bengt-Göran Bergstrand
Valla Torg 59
121 69 Johanneshov
08-911243

Bo Hedberg
Manetvägen 6
815 00 Tierp
0293-12689

Curt-Ove Carlsson
Blå vägen 231
163 74 Spånga
920 60 Storuman
0951-10629

Markko Lehtonen
Murbergsvägen 15
871 00 Härnösand
0611-18675

Lennart André
Vinberga
370 41 Ramdala
0455-41400

Bengt Tidblad
G Karlebyvägen 7
871 00 Härnösand

MP-personal

Larsåke Paulsson
Vasagatan 3

Hans Ellervik
Ektunavägen 5
582 60 Linköping
013/150052

Lars Tillander
Box 39
820 75 Harmånger
0652/30376

Stabsgruppen
Göran Augustsson

STR-KOMPANIET

Stora Bänarp
575 00 Eksjö
0652/30376

Han-Ola Wikström
c/o G. Wikström
Allfarv. 73D
781 00 Borlänge
0243/17015

Göran Kiltorp
Långgatan 74

822 00 Alfta
0271/10687

STABSPLUTON

Torbjörn Nyman
Grästensvägen 4
311 00 Falkenberg
0346/12829

Jesper Nielsen
Erikstorggatan 13B
217 54 Malmö
040/65067

Stabsexpeditionsgrupp
Peter Fällman
Hagavägen 34E
731 00 Köping
0221/16313

Anders Hedenby
Ängdalsvägen 35
217 47 Malmö
040/913604

Göran Darrell
Hantverkargatan 17
211 55 Malmö

Per Fredriksson
Tegelbruksvägen 12B
831 00 Östersund
063/100520

Stefan Göransson
Vikingagatan 65A
852 46 Sundsvall
060/122357

Thomas Berglund
Nackstavägen 50B
852 47 Sundsvall
060/159331

Mats Karlsson
Junkergården
540 30 Moholm
0506/20057

Jan-Erik Byström
Box 51
910 63 Hållaström
0941/21057

Radio specialgrupp
Oswald Nilsson
Malungsvägen 37A
191 71 Sollentuna
08-7541924

Tomas Jauring
Fröjavägen 11C
832 00 Frösön
063/113857

Agne Maltsson
Hasslegatan 17
542 00 Mariestad
0591/13022

Radio stationsgrupp
Anders Bergstedt
Jakob Ulfssonsväg 2C. 1
150 30 Mariefred
0159/11439

Anders Jakobsson
Galoppvägen 13
175 39 Järfälla
0758/32426

Karl-Johan Dunge
Snarås
570 93 Figeholm
0491/30051

Thomas Westberg
Granitvägen 1B
752 43 Uppsala
018/113818

Gunnar Österlund
Tornfalksgatan 103
703 49 Örebro
019/140910

Mats Engfors
Olofbergsvägen 4B
972 00 Gällivare
0970/13257

Sune Åkerlund
Rönngatan 24C
281 00 Hälsjöholm
0451/81111

Bo Larsson
Kvarnkammargatan 3
754 20 Uppsala
018/131259

Jan Strömberg
Oscarsgatan 30A
852 39 Sundsvall
060/129770

Bo Bergman
Målgårds Levide
620 12 Hemse
0498/83414

Torbjörn Hellqvist
Ålgstigen 8
590 30 Borensberg
0141/40106

Leif Karlsson
Gideonsbergsgatan 15B
722 25 Västerås
021/183276

Ralph Håkansson
Smältverksgatan 59
724 74 Västerås
021/395776

Staffan Holmer
Tomtbergsvägen 95
145 73 Norsborg
0753/75065

Roger Jonsson
Ekevägen 1
524 00 Herrljunga
0513/10813

Sven-Åke Wigren
Bjurbäcksvägen 16
560 41 Mullsjö
0392/11232

Trägrupp

Martin Winberg
Högålsvägen 2
453 00 Lysekil
0523/10982

Kent Määttä
Kengisgatan 20
981 00 Kiruna
0980/12776

Micael Ramlund
Box 73
950 90 Hedenäset
0927/30084

Sören Pettersson
Hjovägen 13
543 00 Tibro
0504/12139

TRANSPORTPLUTON

Torkel Karlberg
Pj 10590
521 00 Falköping

Ingemar Andersson
Fredentorpsgatan 12B
281 00 Hälsjöholm
0451/80967

1:a Trupp
Lars-Eric Ellow
Uddgatan 2
603 64 Norrköping
011/165985

Björn Forsell
Erik Dalbergsvägen 17
29200 Karlshamn
0454/12640

Christer Cederberg
Arvidsberg
464 00 Mellerud

Seth Henriksen
Storåsen 1101
830 60 Föllinge

Yngve Evaldsson
Olarpssvägen 105
290 10 Tollarp

Roger Lundström
Box 42
540 50 Moholm
0506/20076

Göran Nilsson
Furuviik
540 50 Moholm

Sten Bergström
Ringvägen 55
731 00 Köping
0221/17037

Per-Olof Olsson
Allégatan 64
510 32 Borås
033/124037

Jan-Olof Hässfjärd
Pj 2838
830 44 Nälden

Göran Gunnarsson
Skinnargatan 76
782 00 Malung

2:a Trupp

Veine Wahlberg
Tunngatan 19
582 36 Linköping

Jan Strandh
Brunngatan 26
172 31 Sundbyberg

Mikko Ahvenainen
Kungsvägen 112A
352 45 Växjö

Göran Lövemo
Björkliden
590 50 Vikingstad
013/84055

Christer Hjalmarstedt
Vita Liljansväg 80
127 34 Skärholmen
08-887050

Christer Thulin
Box 75
270 44 Brösarp
0414/73276

Sven-Erik Törnström
Backavägen 7
610 60 Tystberga

Nils Ekstedt
Mårtensvägen 5
270 35 Bientarp
0416/13369

Thomas Forsberg
Nurrvägen 30
902 31 Umeå
090/133464

Rolf Berggren
Bygatan 27
171 55 Solna
08/824097

Jan Westerberg
Box 118
310 44 Getinge
035/54214

Hans Sundberg
Borgaregatan 15B
611 00 Nyköping
0155/89185

3:e Trupp

Tomas Johansson
Pj 2098
512 00 Svenljunga
0325/21005

Stefan Lindblad
Pedellvägen 1
291 44 Kristianstad
044/114846

Christer Andersson
Varehögsvägen 9
260 83 Vejbystrand

Bengt Bengtsson
Nr 1
310 21 Hishult
0430/40100

Urban Ehrlin
Säfstaholmsvägen 9
643 00 Vingåker
0151/10094

Karl-Sören Samuelsson
Aspnäsväg 13
582 62 Linköping

Sven Nilsson
Luppjo 3174
950 94 Övertälne
0927/31037

Eric Persson
Sandlyckan 7A
422 50 Hisingsbacka
031/556203

Stefan Nilsson
Karlsundsgatan 12
654 65 Karlstad
054/150864

Bo Gäfert
Thulevägen 4
743 00 Hallstahammar
0220/12961

Åke Edvinsson
Änge 1599
830 21 Tandbyn
063/53059

REP O
DRIVMEDELSPLUTON
Mats Karlsson
Sjöviksgatan 3

881 00 Kristinehamn
0550/12782

Birger Carlsson
Unbyn 8627
961 00 Boden
0921/30121

1:a Reggrupp

Leif Bergstedt
Sleipnersgränd 2
961 00 Boden
0921/11966

Philip Ranglund
Damngatan
243 00 Höör
0413/23512

Nils Jonsson
Bråvallgatan 9B
602 23 Norrköping
011/100978

Tore Andersson
Multrågatan 94
162 28 Vällingby
08/374270

Gunnar Fernström
Tingvallavägen 7C
195 00 Märsta
0760/19730

Lars Berggren
Nymänegatan 37
415 08 Göteborg
031/481055

Anders Johansson
Mallnäs
930 70 Malå

Douglas Hellbom
Kransbacken 1
781 00 Borlänge
0243/10274

Peter Lundholm
Jonsbo
655 90 Karlstad
054/157154

Anders Åslund
Storgatan 128A
881 00 Sollefteå

Bo-Åke Nilsson
Gunillagatan 6
971 00 Malmberget
0970/20952

2:a Reggrupp

Agge Rosenkrantz
Bellmanngatan 72
754 28 Uppsala

Lars Björn
Hagaålsvägen 17
683 00 Hagfors
0159/11439

Lars Thysel
Frostagatan 24
242 00 Hörby
0415/13336

Christer Danielsson
Frekes väg 15
655 00 Kil

Bengt Eriksson
5:e Tvärgatan 17A
802 35 Gävle
026/116957

Hans-Olof Johansson
Bergsgatan 21B

—Är jag inte stilig, undrar treåriga Salim Hadi, som provar till Björn Carlssons stål hjälm vid postvärdnet utanför skolan i Srafa.

Karl-Erik Dahlgren—postmästare i Libanon—har inga problem att få vänner bland lokalbefolkningen. Här klappar han om sina nya vänner som undrar hur det kan komma sig att FN-soldaterna är så snälla.

—Varsågod, en gul ros tycker jag Du är värd. Göran Löwemo är det som är utsatt för lokalbefolkningens charmoffensiv i byn Shhur.

—Hej svenskar! Med ivrigt viftande små händer välkomnar byborna FN-kompaniet som rullar fram väster mot nya grupperingsplatsen en knapp mil öster om kusten.

—Hej på er,

och välkomna

FN-svenskar!

Åhejdå, nu kan Du se mycket bättre. Lars Höjrup demonstrerar sin fältkikare för sin nye kamrat—en ung libanes som tycker att svenskarna är toppen som m skjuter och är elaka.

—Gott tē Du lagar Mohammed. Hur bär Du dig åt? Hans Ellervik blir ompysslad av en vänlig libanesisk familj i byn Shhur.

En slurk vatten piggar upp på det stekande lastbilsflaket tycker Glenn Ögren som får törsten kurerad av en nytilkommen beundraren. Vatten är det ingen direkt brist på trots att granaterna gjort sitt bästa för att slita av vattenledningarna.

—Nä, vä stilig han är . . . Ljus kahfs, blå hjälm liksom ögon. Och snäll ser han ut att vara också . . . Lars Höjrup har fått nya okända beundrarrinnor. Till en början lite blyga inför främlingarnas ankomst. Men nyfikenheten kan åstadkomma underverk för att skapa kontakt mellan världarna.

852 36 Sundsvall
060/158528
Örjan Österberg
Färggränd 1
831 00 Östersund
063/112100
Peter Norgren
Högleden 9F
595 00 Mjölby
0142/17434

PI-grp

Jan Augustsson
Boberg
617 00 Skärblacka
0122/30086
Thomas Enström
Källvindsgatan 29
602 33 Norrköping
011/164485

Per Forne
Heimdalsgatan 25
261 62 Glömslöv
0418/70537
Anders Hägg
Västerviksgatan 8
199 00 Enköping
0171/31798

Lennart Stenberg
Malmvägen 23
812 00 Storvik
0290/10831

Tomas Gustafsson
Ekvägen 20
572 00 Oskarshamn
0499/16793

Christer Hedberg
Koltrastvägen 2
734 00 Hallstahammar
0220/10584
Max-Göran Tåkvisst
Hästhagsvägen 1
134 00 Gustafsberg
0766/31117

Björn Nyström
Lördagsvägen 24
860 21 Sundsbruk

Drivm-grp

Sören Johansson
Fuglesta 2221
820 30 Brunflo
063/36097

Martin Adolffson
Fridhemsvägen 12B
872 00 Kramfors
0612/14873

Förrådsgrp

Roland Borg
Nikadergatan 11A
152 00 Strängnäs
0152/10279

Torbjörn Lodén
Johannesbecksgatan 62B
754 33 Uppsala
018/257287

Kenneth Magnusson
Fridarpsvägen 12
180 62 Hanaskog
044/63298

Uno Olsson
Timmerbergvägen 2
451 00 Uddevalla
0522/38320
Bertil Skoglund
Ödegårdsgatan 16
58257 Linköping
013/112430
Björn Blomkvist
Båtmanvägen 101
194 00 Upplandsväsby
0760/32133

Sjukvårdst

Olle Widhe
620 10 Burgsvik
0498/97428
Stefan Ernstsson
Vasagatan 28
371 00 Karlskrona
Allan Rönndahl
Mjölmarstigen 4
150 21 Mjölbo
0158/60490

Bertil Andersson
Björken B
861 00 Timrå
060/575670
Lars Edeby
Glimmervägen 7B
752 48 Uppsala
018/149820

Bengt Johnsen
Majtunavägen 21 Grimtorp
570 20 Bodafors
0380/70152

Urban Häll
Stursund Fack 46
942 00 Älvsbyn
0929/70075

Dan Persson
Jaktstigen 77
222 52 Lund
046/306326
Lars Irbe
Sannagatan 56L
681 00 Kristinehamn
0550/81425

Nils Mellander
Birkagatan 83
252 60 Helsingborg
Leif Hjærtstrand
Falubo 193
382 01 Örsjö

Bo Hjalmarsson
Södertullsvägen 29
360 42 Braås
0474/30715

Lars Popper
Fågelbacksgatan 27A
217 48 Malmö
040/169819

FÖRPLÄGNADSPUTON

Lennart Schälén
Valbyvägen 23B
152 00 Strängnäs

Livmedelgrp

Ulf Eriksson
Sandteg

670 41 Koppom
0571/10470
Mikael Gustavsson
Stopvägen 108
161 43 Bromma
08/255831
Mats Eriksson
Gillmyra 1:2 Kvisslingby
184 00 Åkersberga
0764/654 04
Christer Eriksson
Tenstavägen 102
163 65 Spånga
08/3365796

Kenneth Holm
Linnegatan 17
533 00 Göteborg
0511/51192
Arne Lundborg
Slängervägen 5
831 00 Östersund
063/121246

Koktrupp
Ingvar Smedberg
Kungsmarksvägen 31A
371 00 Karlskrona
0455/21013
Dan Andersson
Östergatan 41
151 43 Södertälje
0755/17377

1:a Kokgrp
Per Binder
Järnåkravägen 17A
222 25 Lund
046/151536
Peter Olsson
V:a Ringvägen 1H
595 00 Mjölby
0142/15748

Lage Englund
Lilla Nygatan 3C
961 00 Boden
0921/51536
Örjan Zetterström
Odensalagatan 45A
831 00 Östersund

Jonny Sandkvist
Högervägen 18
552 75 Jönköping
036/76595

2:a Kokgrp
Hans Pettersson
Kollberg
814 00 Söderköping
0121/10494

Pär Tedebj
Lindesbergsgatan 1A
582 53 Linköping
013/104133

Lennart Holm
Vinerigatan 8A
252 28 Helsingborg
042/138830
Sven Rolandsson
Brunnsvägen 2C
290 70 Svängsta
0454/23223

Sven Rolandsson
Brunnsvägen 2C
290 70 Svängsta
0454/23223

Esbjörn Lundström
Gränsvägen 4
812 00 Storvik
0290/10995
Måstgrp
Leif Carlsson
Scharinavägen 1
902 39 Umeå
090/123107
Olle Lundström
Hjälmgatan 3
262 00 Ängelholm
0431/11374

Carl-Anders Högström
Box 5637
825 00 Iggesund
0560/20360
Lars Olsson
Lundmansgatan 7A
761 00 Norrtälje
0176/18365

Per Bengtsson
Vallgravsvägen 7
621 00 Visby
0498/86070
Lars-Göran Lindström
Rekylgatan 10
723 38 Västerås
021/140718

Sven-Erik Johansson
Järgatan 13
961 00 Boden
Per-Ove Sabel
Stocknäsavägen 19C
575 00 Eksjö

Stadspluton
Bosse Ohlsson
Svänggrungsgatan 55
421 35 Västra Frölunda
Johnny Persson
Kvarnbergsvägen 7B
791 00 Falun

Göran Friberg
Hedgatan 5F
781 00 Borlänge
Raul Wäher
Sätagatan 29B
642 00 Flen

Mats Nilsson
Landshövdingevägen 13A
262 00 Ängelholm
Ulrik Johansson
Skuntamåla
360 23 Älmehövd

Kent Petersen
Industrigatan 9A
781 00 Borlänge
Reinhold Wedin
Nygatan 90A
231 00 Trelleborg

Nils-Erik Bengtsson
Mansdaka Bygata 103-4
291 92 Kristianstad
Sven Mårtensson
Aselbygatan 15
781 00 Borlänge

Sven Mårtensson
Aselbygatan 15
781 00 Borlänge

Rolf Swahn
Lindöhallsvägen 35
60365 Norrköping
011/119088
Sarje Lindberg
Norr Mälmarstrand 16
112 20 Stockholm
08/508197
Torsten Olofsson
Offerdalsvägen 12C
830 40 Krokön
0640/10907

Ulf Negrendanck
Bränntorpgård
610 23 Kolmården
011/97073
Bertil Dahl
Gruvvägen 81
653 43 Karlstad
054/160584

Ingemar Lysell
Omvägen 5A
412 75 Göteborg
031/401332
Mikael Tjörnemo
Gärdesvägen 123
281 00 Hälsjöholm
0451/80682

Erling Jernberg
Mölnstegen, Sillerud
672 00 Ärzjäng
Anders Borg
Professorsvägen 11
104 05 Stockholm

Lars Nordström
Bondegatan 8
593 00 Västervik
Bert Karlsson
Domarevägen 18C
902 52 Umeå

Ingemar Paulsson
Havgård
230 23 Anderslöv
Leif Hedberg
Västmannagatan 46
113225 Stockholm

Torsten Nyström
Njura
280 60 Broby
Kent Berggren
Vapelvägen 15D
852 43 Sundsvall

Kjell Jansberger
Jansberg
530 63 Hällekis
Jan Olsson
Bergsgatan 35
464 00 Mellerud

Jörgen Svanberg
Bronsfyndsgatan 89
531 63 Västra Frölunda
Sög Lindgren
Västansjö
770 66 Fors

Sög Lindgren
Västansjö
770 66 Fors

1. SKPLUTON

Roland Jostrop
Norra Industrigatan 15E
271 00 Ystad
0411/17958

Jan Moberg
Tre Vänners väg 35
381 00 Kalmar

Bengt Karlsson
Åsya 1609
343 00 Älmhult

Mikael Norén
Ledningsplan 5
161 54 Bromma

Sven Axelsson
Rönngatan 3A
641 00 Katrineholm

Tom Håkansson
Passvägen 47
147 00 Tumba

Bo Thornberg
Höstgatan 35B
212 17 Malmö

Roland Persson
Tunnland vägen 25
612 00 Finnsång

Per Carlbrandt
Mörevägen 37
380 20 Ljungbyholm

Tadeusz Åkerström
Lingonstigen 193
951 55 Luleå

Lars Pettersson
Villavägen 7
592 00 Vadstena

Tord Sjögren
Åbylundsgatan 25
582 36 Linköping

Jan Agnvall
Villandsgatan 7
262 00 Ängelholm

Lars Rydell
Lindgatan 5
214 48 Malmö

Sven Johannesson
Hedgatan 5F
660 01 Ed

Göran Magnusson
Fabriksvägen 17
817 00 Norrsundet

Ulrich Lampe
Hjalmar Petris väg 12A
352 47 Växjö

Jan Pettersson
Hederstiarnasgatan 42
302 47 Halmstad

Lars Olsson
Box 5
270 43 Smedstorp

Mikael Lundqvist
PI 1094
760 31 Edsbro

Björn Carlsson
Skungelidsgatan 6
571 00 Nässjö

Kenneth Hansen
Norra Industrigatan 16
310 80 Hyltebruk

Hans Larsson
Lars Wivalliusväg 80
703 59 Örebro

Per Berginge
Skärnäs
670 30 Edane

Bengt-Olof Andersson
Lärkvägen 29
302 44 Halmstad

Lennart Jacobsson
Mellanort Godegård
591 00 Motala

Lars Karlsson
Södergatan 24
451 00 Uddevalla

Max Hedberg
Hedgatan 1A
781 00 Borlänge

Tomas Widing
Ångsvägen 28
736 00 Kungsör

Bengt Andersson
Villagatan 7
825 00 Iggesund

Dag Lindström
Gråbrödersgatan
211 21 Malmö

Thomas Ehn
Salebygatan 16
531 00 Lidköping

Ulf Hansson
Lars Lindström 16E
902 37 Umeå

Jan Imstedt
V Stillestorsgatan 19
417 13 Göteborg

Kent Ferdinandsson
Lagevägen
310 20 Knäred

Lars-Erik Svensson
Gråstensvägen 31
311 00 Falkenberg

Roger Söderberg
Vittjärn 7859
961 00 Boden

Håkan Rapp
Köpmangatan 48
702 25 Örebro

Ulf Åhlund
PI 576
930 53 Norrönträsk

Connie Ståleby
Jannebergsvägen 21
290 72 Asarum

Paul Lindberg
Fasangatan 32
582 37 Linköping

Kent Larsson
Markurellgatan 24
422 52 Hising Backa

Rolf Cronberg
Karlgårdsgatan 12
781 00 Borlänge

Karl Normark
Kung Öskars väg 8
812 00 Storvik

Yngve Karlsson
Box 107
560 13 Hök

Mats Strand
Furuvägen 14
731 00 Köping

Lars Dahlgren
Långgatan 27
686 00 Sunne

Sven Remle
Lingostigen 18
573 00 Tranås

Sven Fallgren
Bergslagsstorget 1
682 00 Filipstad

Kent Farman
Hampusvägen 3
170 15 Stenhamra

Leif Axelsson
Torsgatan 6
512 00 Svenjunga

Hans Axelsson
PI 2331
512 00 Svenjunga

Sven Johannesson
Tomhult
340 16 Rysby

Lars Lindström
Böögatan 19
781 00 Borlänge

Rolf Andersson
Marknadsgratan 5A
440 20 Värgråda

Mikael Kwarmark
Dalagatan 9
330 20 Anderstorp

Per Svensson
Aveslän
593 00 Västervik

Fred Cederlund
Mall-Vännes
930 70 Vännes

Håkan Eriksson
Hellstedtsgratan 20
633 50 Eskilstuna

Johnny Martinsson
Gustav Adolfsväg 2
533 50 Kalmar

Kjell Arvidsson
Aprikosgatan 84
162 36 Vällingby

Hans Sundberg
Mörbyvägen 45D
149 00 Nynäshamn

Jan Erlin
Ödegårdsgatan 13
582 57 Linköping

Per Ivanovic
Parallellgatan 27
576 00 Sävsjö

Clas Rosdahl
Malmö
Per Gustavsson
Parkvägen 7
611 00 Nyköping

Kenneth Olsson
Stora Brunneby
380 62 Mörbylånga

Jerry Lundqvist
Aprikosgatan 22
162 36 Vällingby

Jan Karlsson
Hyggesvägen 11
151 54 Södertälje

Bo Brandt
Zenithgatan 52
214 13 Malmö

3. SKPLUTON
Jan-Åke Asp
c/o Djurfors
Karlavägen 38
114 49 Stockholm

Peter Warringer
Valbomsvägen 1
381 00 Kalmar

Roger Nilsson
Arvik 690 50 Vredstorp
Anders Teising
Norra Tvärgatan 4A
233 00 Svedala

Erling Ekliss
Sofielund
311 00 Falkenberg

Olle Larsson
Gamla Prästgården
Vidökna
635 90 Eskilstuna

Leif Karlsson
Hasselgatan 56
194 00 Upplands Väsby

Per Aström
Maltvägen 33
291 64 Kristianstad

Hans Blom
Bollvägen 9B
811 00 Sandviken

Glenn Ögren
Bergsältravägen 6
151 49 Södertälje

Gunnar Lindqvist
PI 620 Lidaholm
570 10 Korsberga

Börje Berg
Lyddvägen 30
511 00 Kinna

Roger Löfstedt
Magistervägen 22
432 00 Varberg

Peter Nilsson
Mölnort
730 40 Kålbäck

Jonas Carlsson
Lilla Danskvägen 11
412 74 Göteborg

Tommy Eriksson
Gärdesvägen 3
137 00 V Haninge

Gunnar Nilsson
Liljewalcksgatan 41
151 45 Södertälje

Seth Cardell
Hjortsbergsvägen 4B
342 00 Avesta

Per Backström
Koldemo
3232
821 00 Avbrå

Mats Ekzhov
PI 3113
170 10 Fredriksberg

Leif Almborg
Eksundsvägen 1
605 90 Norrköping

Sten Eriksson
Lilla Ske
310 40 Harplinge

Hans Ryefalk
Norra Vägen 16
543 00 Tibro

Thomas Fischer
Emausgatan 21C
722 24 Västerås

Bengt Linné
Kyrkebyvägen 9
590 62 Linghem

Hans Andersson
Filarevägen 10C
683 00 Hagfors

Bo Nilsson
Radargatan 1D
271 00 Ystad

Per Klemmeden
Lilla Gyllinge
610 24 Vikbolandet

Tommy Baltzer
Jespergatan 3C
214 45 Malmö

Olof Rapp
Gim 353
840 13 Torpshammar

Leif Smedberg
Skulgaran 40
502 31 Borås

Claes Mörk
Mörkagården
530 20 Kvätum

Stefan Gustafsson
Sländgatan
451 00 Uddevalla

Erik Lindfors
Hällfors
PI 4224
952 00 Kalix

Kjell Hjort
Granån
PI 4328
952 00 Kalix

Anders Ahnborn
Storskogsvägen 8
161 39 Bromma

Yngve Bredin
Davidsboväg 21
778 00 Norberg

Bengt Nilsson
PI 16362
905 90 Umeå

1. SKKOMPANIET

Lassi Venäläinen
Rämsvägen 13
680 96 Lesjöfors

Trosstropp

Stig Johansson
Drabantvägen 10
281 00 Hålsjöholm
Sune Bengtsson
Villavägen 2
Strängsjö
641 00 Katrineholm
Lars Wikström
Spånvägen 12D
541 00 Skövde
Per Karlsson
S Hunnetorpsvägen 146
252 62 Helsingborg
Pelle Hampus
Box 1659A
782 00 Malmö
Peter Lidgren
Ängermanlandsgatan 16B
891 00 Örnsköldsvik
Lennart Ohlsson
Nygatan 8
911 02 Vännäsby

2. SKKOMPANIET

Gunnar Ekman
Sandhemsgatan 46B
115 28 Stockholm
Jan Ravheden
Ravlanda 76
270 57 Kivik
Stahgrpp
Magnus Gunnarsson
Storbögen 4450
830 30 Lit
0642/400 57
Per Ekelund
Vidkärrsgatan 16
416 72 Göteborg
031/214073
Ola Sund
Hemskogsvägen 78
840 20 Änge
0690/11342
Leif Johansson
Gåsagögen 8
422 48 Göteborg
031/581391
Lasse Ericsson
Rådhusgatan 62B
571 00 Nässjö
0380/14914
Bengt Kristoffersson
Humlegatan 9
267 00 Bjuv
042/70613
Dick Holmstrand
Box 54
820 42 Korsögen
0651/22190
Per Wernald
Ängsgatan 35
560 41 Mullsjö
0392/10747

Gunnar Johansson
Frejas väg 11
611 00 Nyköping
Roy Himmer
Sturegatan 30B
571 00 Nässjö
Ragnar Söderlund
Torlandsgatan 17A
831 00 Östersund
Stig Wickman
Rovide Eskelhem
621 00 Visby
Tord Wiström
Gösta Ekmansväg 5
126 54 Hägersten
Gerth-Ove Ferhm
Ö Ringgatan 9
231 00 Trelleborg
Peter Nilsson
Åsögatan 116
116 24 Stockholm
Håkan Olsson
Alreiksgatan 4
620 35 Norrköping
Mats Fridolfsson
Fältgatan 99
543 00 Tibro

Örjan Johansson
Stjärnvägen 16
872 00 Kramfors
0612/11919
Kaj Forsén
Aspnäsavägen 32X1
175 37 Järfälla
0758/31996
Infogrpp
Kristen Siverstål
Föreningsgatan 7e
260 70 Ljungbyhed
Anders Olén
Hospitalgatan 12B
223 53 Lund
Ulf Bengtsson
Värvädersgatan 6b:211
222 27 Lund
Peter Moberg
Ekholmsvägen 74C
582 61 Linköping

1. SKPLUTON

Åke Keyonen
Kyrkogatan 16B
981 00 Kiruna
Karl-Oskar Johansson
Duvvägen 4
981 00 Kiruna
Mikael Tollerz
Änggatan 20
590 30 Borensberg
Jan Ehde
Fredsgatan 4
241 00 Eslöv
Per Vilén
Hagavägen 31
713 00 Nora
Kaj Granlund
Bäckvägen 18
330 15 Bor

Sven Persson
Doktorsgatan 14
310 44 Getinge
Olof Carlsson
560 42 Sandhem
Tommy Hedman
Västergatan 4
825 00 Iggesund
Jerry Jarl
360 60 Vinsefjärd
Stefan Cullin
Hyllåkra
340 13 Hamneda
Ulf Ludvigsson
Fridhem
560 28 Lekeryd
Curt Sjöberg
Sjökumla
591 00 Motala
Terbo Ilkko
Biger Järsgatan 117
331 00 Värnamo
Lars Wallin
Märtensgatan 16C
595 00 Mjölby
Jari Sköglund
490 C Rödbo
442 00 Kungälv
Rolf Isaksson
Torlandsgatan 24B
831 00 Östersund
Lars Berglund
Box 29, Renudden
930 80 Arvidsjaur
Lars Moberg
Mellangatan 8
560 41 Mullsjö
Kent Jansson
Riktargatan 62A
644 00 Torshälla
Jan Cederholm
Gustafstorget 5
273 00 Tomelilla
Per Svensson
Kullalyckevägen 16
575 00 Eksjö
Kjell Wallinder
Kolbotten
740 33 Wattholm
Göran Hagel
Madängsvägen 5
302 53 Halmstad
Sven Hedberg
Vägbrosvägen 13
826 04 Norrala
Börje Rylander
Kinnavägen 12
511 00 Kinna
Lars-Gunnar Molin
Skolgatan 32A
703 64 Örebro
Lars Ekberg
Kroonatorpsgratan 29D
212 26 Malmö
Ulf Rydström
PI 533
820 90 Ytterhogdal
Stefan Falk
Box 56
610 23 Kolmården

Rainer Nordberg
Kornhillvägen 38
302 58 Halmstad
Tommy Nirs
Österbyn
790 23 Svärdsjö
Pelle Alm
Bogegatan 41
621 00 Visby
Roland Ohlsson
Götavägen 26
661 00 Säfte
Thomas Hallgren
Övrekammarbergsv. 26
511 00 Kinna
Christer Andersson
Kyrkgatan 4
831 00 Östersund

2. SKPLUTON

Lars Strömberg
Grevgatan 20
114 53 Stockholm
Sune Börjesson
Johannas 29
430 31 Åsa
Björn Häggström
Nordmannagatan 4F
442 00 Kungälv
Roger Karlsson
Hjalmar Bergmans väg 122
703 58 Örebro
Per Ekilind
Fack 32
790 82 Älvålen 2
Lennart Karlsson
Vångavägen 9
280 22 Vittsjö
Björn Johansson
Gävsta Rasbo
755 90 Uppsala
Sven-Åke Olsson
Box 112
920 14 Hällnäs
Caj Holmgren
Öringevägen 3
310 44 Getinge
Lars Olofsson
Isbergs väg 24
140 30 Uttran
Peter Jansson
Sommarvägen 15
542 00 Mariestad
Svante Jonsson
Officersgatan 2
981 00 Kiruna
Jörgen Löfstedt
PI 1500
860 13 Stöde
Håkan Bech
Skinnarvägen 1
633 57 Eskilstuna
Göran Gustafsson
Brages väg 4
440 90 Henån
Peter Sjögren
Johannesbergsvägen 7
595 00 Västeråker
Leif Sjöholm
Ängerydsgatan 32
591 00 Motala

3. SKPLUTON

Harry Hammarström
Krylbovägen 3
825 00 Iggesund
Sören Nilsson
PI 6385
833 00 Strömsund
Jan Hill
PI 103B Hillared
512 00 Svenljunga
Karl-Anders Axelsson
Rörbecksgatan 15A
311 00 Falkenberg
0346/16244

Thomas Sköld
Storgatan 37
577 00 Hultsfred
Bengt Larsson
Hackstavägen 12C
184 00 Åkersberga
Håkan Lundström
Malmuddsvägen 37
951 37 Luleå
Leif Nilsson
Bredbyplan 14
163 71 Spång
Thomas Nord
Ribbingsgatan 8
311 00 Falkenberg
Sven Molin
Klövhus
240 36 Stehag
Mats Lindberg
Kranngatan 25
941 00 Piteå
Christer Andersson
Pelle Kroks väg 6
302 41 Halmstad
Roland Sjögren
Flåken
370 34 Holmsjö
Benny Åkesson
Trandaredsgatan 43C
502 50 Borås
Stefan Nordén
Floaxgatan 10
653 45 Karlstad
054/164493
Lars-Gunnar Juuso
Österlångvägen 104
971 00 Malmberget
Jonny Gummeson
Stochebo Gyllebo
270 53 Gärsnäs
Åke Eriksson
Hara 2231
840 43 Hackås
Göran Lööv
Vegagatan 22
172 34 Sundbyberg
Klas Lindberg
Nygatan 7
233 00 Svedala
Tommy Johansson
Box 165
540 54 Älgarås
Roland Karlsson
Lönsbygd
360 10 Ryd
Per-Göran Eliasson
Braitby 4032
911 00 Vännäs
Leif Pettersson
Fotegården L 13
531 00 Lidköping
Björn Gotting
Köttkulla Grönahög
523 00 Ulricehamn
Lars Brandt
Djurgårdsvägen 13D
532 00 Skara
Bo Fransson
Genvägen 13
951 43 Luleå

Jim Erixon
890 49 Tjällsbyn
Hans Kjellberg
Tamburing 3
421 45 V.Frölunda
Thomas Leth
Södra Apollolvägen 34E
552 48 Jönköping
Lars Karlsson
Ostgatan 6
412 75 Göteborg
Michael Baer
Parkvägen 16B
773 00 Fagersta
Conny Pettersson
Storgatan 102A
598 00 Vimmerby
Roger Magnusson
Väderbodarna 4
417 39 Göteborg
Mathias Ejker
Bandhagsplan 2
124 02 Bandhagen
Gunnar Johansson
Rörås PI 1213
542 00 Mariestad

Trosstroppen

Folke Carlsson
Kyrkogatan 14B
981 00 Kiruna
Christer Stjernquist
Hagvägen 42
194 00 Uppi. Växjö
Kent Höglund
Spånvägen 12D
541 00 Skövde
Christer Jakobsson
Kungsgatan 31
212 13 Malmö
Nils-Åke Zakrisson
Osbruk
331 00 Värnamo
Tommy Ringvall
PI 1437
635 90 Eskilstuna
Kenneth Löschke
Hagvägen 4
665 00 Kil
Bo Johansson
Maratonvägen 28B
302 54 Halmstad
Björn Johnson
Vikingavägen 32
852 46 Sundsvall
Leif Stenbeck
Markörgatan 29A
593 00 Västervik
Peter Schelin
Folkungagatan 4
532 00 Skara
Göran Samuelsson
Postgögen 1A
433 00 Partille
Timo Pihijamaa
Tjärhovsgatan 13
953 00 Haparanda
Krister Granheimer
Granhem
280 60 Broby

Åke Nilsson
PI 2031
840 50 Gällö
Conny Stenberg
Offerdalsvägen 18C
830 40 Krokom
Rolf Larsson
Lundagårdsgatan 9C
961 00 Boden
Göran Ljungqvist
PI 8587
505 90 Borås

3. SKKOMPANIET

Johan Rydén
Valimovägen 7
360 40 Rottne
0470/91871
Stig Granlund
PI 397
902 56 Umeå
090/46244
Per-Ola Carlsson
Storgatan 6
599 00 Ödeshög
0144/10111
Arnold Wernersson
PI 353, Önnköping
242 00 Hörby
0415/60037
Johan Jungell
Engelbrektsgratan 37A
791 00 Falun
023/24152
Rickard Dahlberg
930 95 Jäckvik
0961/21021
Bo Landström
Drevkarlstigen 3
191 53 Sollentuna
08/358081
Anders Carlsson
Box 2657
776 00 Hedemora
0225/21017
Karl-Gustav Gustavsson
Kolmårdsvägen 49
181 64 Lidköping
Infogrpp
Lars-Olov Larsson
Björkö
590 34 Tjällmo
0141/60058
Lars Alfon
Myrstigen 13
582 63 Linköping
013/140554
Jim Broberg
c/o Sune Broberg
Karl Johans gatan 84
414 55 Göteborg
031/248610
Roger Stefors
Linnévägen 47
921 00 Lyckelevägen
0950/14056
Lennart Gustafsson
Spikahult
370 17 Eringsboda
0455/72049

Rolf Johansson
Gravvägen 11F
590 90 Ankarström
Johannes Johansson
PI 247
430 94 Bohus-Björkö
Anders Thelin
Signesbo
360 28 Lekeryd
Michael Hanner
Pilegården 3E
436 00 Askim

Stefan Dominique
Blidvädersvägen 6C
222 28 Lund
046/150705

1. SKPLUTON

Gunnar Svärd
Frödingsvägen 10
112 56 Stockholm
08/502463
Lars Bengtsson
Flöjtvägen 20B
223 68 Lund
046/133994
Bo Lantto
Porfyrvägen 14
981 00 Kiruna
0980/16237
Jens Mellander
Gullandersgatan 5B
252 43 Helsingborg
042/296950
Tommy Magnusson
Granitvägen 6
502 79 Frufällan
033/61264
Bo Nilsson
Bergsvägen 3H
214 59 Malmö
040/191108
Gunnar Andersson
Hallom
840 45 Kövra
0643/40134
Stefan Lindgren
Björkhem
520 15 Hökerum
033/74036
Lars-Olof Svensson
Unnesvägen 7
828 00 Edsbyn
0271/21576
Stefan Lönnvik
Urbergsgatan 21
603 56 Norrköping
011/104601
Anders Mattsson
Vassnäs PI. 2570
830 05 Järpen
0647/43041
Sten Sandahl
Nils Ferlinsväg 25A
682 00 Filipstad
0590/14106
Andreas Eriksson
Berga-Immata

731 00 Köping
0221/33146
Dan Andersson
PI 3179
512 00 Svenljunga
0325/28037
Lars Karlsson
Smörblomsvägen 8
594 00 Gamleby
0493/11396
Klas Cederberg
Skattegården 4
582 41 Linköping
013/174866
Helmut Salsland
Speldösegatan 4
421 46 Västra Frölunda
031/459196
Sten Sturesson
Hedäng Box 25
510 21 Sätila
0301/42584
Ulf Vrågård
Klockaregatan 13
311 00 Falkenberg
0346/13017
Björn Green
Håkan Sjögrensväg 5A
352 39 Växjö
0470/21207
Per-Olof Johansson
Strömsfors
512 00 Svenljunga
0325/27227
Gunnar Larsson
Box 45
665 02 Fagerås
0554/15032
Jan Sjöblom
Stavnsgratan 10
654 68 Karlstad
054/130342
Sören Nyström
Kreklingbo
620 17 Kattamsvik
0498/53128
Leif Johansson
Nygatan 12
57060 Österbymo
0381/60376
Holger Gregor
Ulvkälla, Sörgårdsgratan 14
829 00 Sveg
0680/10626
Wolfgang Blaschke
Carl Andräsvägen 14C
370 21 Lyckelevägen
0455/26451
Tommy Persson
PI 2034
970 34 Korpilombolo
0977/30073
Peter Collén
Foramsby PI. 8368
881 00 Sollefteå
0620/22106
Jon Lundgren
Kåseberga 48
270 20 Löderup
0411/27185

Jan Inghardt
Nobelvägen 26A
214 27 Malmö
040 962866
Lennart Sandström
Järnvägsgatan 28
920 60 Storuman
0951/11474

2. SKPLUTON

Lars Ramström
Grimstads, Högbo
665 00 Kå
0554/20368

Lars Isaksson
Sveavägen 13
96100 Boden
0921/12692

Mikael Hågg
Ålgatan 14A
781 00 Borlänge
0243/19561

Ulf Hansson
Johannesbacken 6
970 00 Malmberget
0970/21920

Håkan Persson
Pl. 4112A Öhn
902 54 Umeå
090/119825

Ulf Axelsson
Dressyrvägen 3
175 38 Järfälla
0758/33308

Kent Lundqvist
Lantmätarvägen 4
740 20 Brunna

Moddy Strömberg
Kolmilavägen 76
941 00 Piteå
0911/10539

Tommy Linder
Abortsberg
920 60 Storuman
0951/63043

Kenneth Jonsson
Åsarna
370 30 Rådeby
0455/40383

Göran Våglund
Renvägen 27
872 00 Kramfors
0612/12280

Lars Höjrup
Bonnarp 4717
262 00 Ängelholm
0431/27127

Ulf Johansson
Pl. 8585
685 00 Torsby
0560/50181

Göran Jönsson
Vallmövägen 16
240 10 Dalby
046/200583

Björn Carlsson
Erik Dahlbergsgatan 18
211 48 Malmö
040/36877

Kenneth Samuelsson
Fogdegatan 79

582 31 Linköping
013/174746
Mats Hassbring
Aliforsgatan 6B
644 00 Torsbälla
016/356365

Håkan Andersson
Ringsvägen 14
610 20 Kimstad
011/53144

Anders Ginal
Dalvägen 8
552 76 Jönköping
036/75952

Hans-Olof Karlsson
Hällonstigen 11
703 60 Örebro
019/132447

Gunnar Nilsson
Annese Fildé
620 10 Burgsvik
0498/82818

Thomas Johansson
Box 165
540 54 Älgårå
0506/40465

Stefan Fransson
Värendsgatan 13A
360 31 Lammhult
0472/60158

Thomas Jalveus
Nytorgsgatan 1A
694 00 Hallsberg
0582/11859

Kjell Carlsson
Södra Vänge
585 90 Linköping
013/79089

Dan Ståhl
Box 468
920 60 Storuman
0951/10647

Rune Abrahamsson
Lindblomsvägen 8
891 00 Örnsköldsvik
0660/42341

Bo Berglund
Box 2021
561 02 Husqvarna
036/132077

Lars-Erik Spaak
Ostorgsgatan 8D
575 00 Eksjö
0381/16003

Lars Magnusson
Mullskårgatan 4
510 16 Skene
0320/40356

Nils-Erik Folkesson
Yllevad
310 10 Växorp
0430/30159

Tord Andersson
Söre
660 57 Väse
054/63149

Håkan Wiljén
Pl. 3776, Ramsekårr
0501/43096

Bo Olofsson
Kvarnplan 1

175 41 Järfälla
090/117367
Peter Näppi
Hillmansgatan 13C
802 35 Gävle
026/121222

Kenneth Alfredsson
Berg
360 13 Urshult
0477/23047

Christer Taavo
Box 1113
250 84 Karungi
0922/30696

Bo Johansson
Svärdaliegatan 10A
722 27 Västerås
021/133629

Lars-Inge Larsson
Värilänge 3
240 36 Stehag
0413/40331

Matti Huhtala
Hällövägen 7D
712 00 Hällefors
0591/11404

Jonny Johansson
Forsstenagatan 11
416 51 Göteborg
031/254196

Gunnar Skoog
Pl. 9264
544 00 Hjo
0502/30054

3. SKPLUTON

Bertil Andersson
Grågarp Pl. 1832
598 00 Vinmerby
0492/10570

Claes Elvhammar
Stigbergsvägen 4A
752 42 Uppsala
018/106834

Jan Nee
Källängsvägen 54
181 44 Lidingsjö
08/7659026

Thomas Eskilsson
Sofielund
311 00 Falkenberg
0346/19353

Lars Berglund
Åsen 4582
790 80 Älvdalen
0251/30031

Leif Wände
Box 142
970 30 Korpilombolo
0977/10160

Per-Olof Claesson
Leråker
450 52 Dingle
0524/40474

Per Sjögren
Backgården
590 34 Tjällmo
0141/60013

Gert Carlsson
Karlsvik

610 41 Ringarum
0121/30419
Hans-Göran Lundh
Pl. 195
260 30 Vallåkra
042/99371

Thore Paulsson
S Varalöv
262 00 Ängelholm
0431/22057

Urban Larsson
Sallybillsvägen 7C
852 47 Sundsvall
060/116179

Kjell Svensson
Box 42
830 60 Föllinge
0645/10158

Bertil Larsson
Kilvo
970 10 Nattavara
0970/45010

Göran Bernerup
Vorbeckweg 8
D-2000 Hamburg
40/824433

Thord Hanning
Odenskogsvägen 58
831 00 Östersund
063/122121

Håkan Andersson
Bägvägen 49
852 54 Sundsvall
060/100416

Lars Karlsson
Jägaregatan 16
417 01 Göteborg

Jan Fredriksson
Olovidal L. 3
641 00 Katrineholm
0150/22304

Per Bäckehag
Solvårbo
780 10 Gustafs
0243/41044

Mats Högfeldt
Malmgatan 14A
811 00 Sandviken
026/25675

Kjell Högfeldt
Malmgatan 14A
811 00 Sandviken
026/256757

Hans Nilsson
Krussegatan 12
280 10 Sösdala
0451/60965

Jan Axelsson
Apelvägen 26
602 15 Norrköping
011/160796

Jan Wennström
Lars Edeby
Åke Edvinsson
Lars Ekberg
Mats Ekehov
Per-Göran Eliasson
Hans Ellervik
Lage Englund
Bertil Eriksson
Christer Eriksson
Jimmy Erixon
Lasse Ericsson

Mårten Bergström
Rönnetorpssvägen 22
283 00 Osby
0479/13208

Ulf Käberg
Ågatan 24

734 00 Hallstahammar
0220/77078
Kjell Johansson
Tunadalsgatan 5
781 00 Borlänge
0243/15405

Rolf Berglund
Pl. 2366
793 00 Leksand
0247/22589

Peter Adaktusson
Olovgatan 10A
341 00 Ljungby
0372/11315

Dennie Harrysson
Pl. 11067
440 31 Kode
0303/52512

Håkan Gustavsson
Floragatan 15
574 00 Vetlanda
0383/12222

Bo Lindmark
Pl. 335
980 20 Svappavaara
0980/30049

Claes Johansson
Gamla Norrköpingsvägen 15
582 54 Linköping
013/120679

Stefan Gustafsson
Rundelvägen 9
560 12 Vaggeryd
0393/11129

Kjell Sjövall
Karinlundsgatan 7
571 00 Näsjö
0380/73445

Trosgruppen

Carl-Erik Eriksson
Kinnekullevägen 30
161 34 Bromma
08/250299

Bo Sehlin
Folkungavägen 12
175 30 Järfälla
08/38381

Gunnar Carlbom
Hamiltonsgatan 2
802 24 Gävle
026/186267

Per Bäckström
Kolmårdsgratan 30
602 23 Norrköping
011/160796

Jan Wennström
Apelvägen 26
602 15 Norrköping
011/169376

Per Ågrahn
Pl. 8039
921 00 Lycksele
0950/71056

Mårten Bergström
Rönnetorpssvägen 22
283 00 Osby
0479/13208

Ulf Käberg
Ågatan 24

731 00 Köping
0221/14405
Jan Nyberg
Kullvägen 15
941 00 Piteå
0911/13351

Bengt Arnesson
Box 9
340 32 Grimsölv
0470/50267

Claes Philipsson
Tantogatan 47

Stefan Berndtsson
Elviravägen 1

Mats Albinsson
Kenneth Alfredsson
Per-Olof Alm
Thorvald Alzen
Anders Ahnborn
Bengt Andersson, Iggesund
Bengt Andersson, Halmstad
Bertil Andersson
Christer Andersson
Bengt-Eric Arnesson
Jan-Olof Asp
Jan-Åke Asp
Anders Ginal
Karl-Anders Axelsson
Michael Baer
Tommy Baltzer
Håkan Bech
Bengt Bengtsson
Stefan Berndtsson
Per Berginge
Lars Berglund
Lars Berglund, Älvdalen
Mikael Gustafsson
Per Gustavsson
Stefan Gustavsson
Göran Hagel
Thomas Hallgren
Michael Hanner
Kenneth Hansen
Dennie Harrysson
Jan-Olof Hassfjärd
Leif Hedberg
Max Hedberg
Seth Henriksson
Jan Hill
Bo Hjalmarsson
Kjell Hjorth
Caj Holmgren
Dick Holmstrand
Anders Hågg
Mikael Hågg
Björn Håggström
Lars Höjrup
Terbo Iik
Håkan Ilmstedt
Lars Irbe
Rolf Isaksson
Anders Jakobsson

731 00 Köping
0221/14405

831 00 Östersund
063/104577

117 42 Stockholm
08/842332

691 00 Karlskoga
0586/25647

Jösta Claesson
Järnvägsgatan 24B
775 00 Krylbo

Juha Sadinmaa
Fack 53
950 84 Karungi
0922/30185

Anders Ervik
Norrängsvägen 6A
223 77 Lund
046/146434

Anders Rudolffsson
Kastberga
241 00 Ealöv
0413/12992

Olof Carlsson
Box 28
830 86 Lidjoberg
0670/70039

Curt Sjöberg
Per Sjögren
Peter Sjögren
Roland Sjögren
Leif Sjöholm
Jari Skoglund
Lars Strömberg
Lars Strömberg
Sven Molin
Jan Nee
Bengt Nilsson
Gunnar Nilsson
Ingemar Nilsson
Leif Nilsson
Mats Nilsson
Oswald Nilsson
Sven Nilsson
Tommy Nirs
Thomas Nordh
Rainer Nordberg
Anders Normark
Björn Nyström
Anders Olen
Lars Olofsson, Uttern
Lars Olofsson
Jan Olsson
Lars Olsson
Lenhart Ohlsson
Roland Ohlsson
Håkan Persson
Sven Persson
Per Carlsson
Thomas Karlsson
Åke Kejonen
Hans Kjellberg
Thomas Kiensmeden
Bo Lantto
Bengt Larsson
Rolf Larsson
Urban Larsson
Tony Lind
Klas Lindberg
Mats Lindberg
Paul Lindberg
Jonas Lindgren
Stefan Lindgren
Harald Lindström
Hans-Göran Lundh

691 00 Karlskoga
0586/25647

Jösta Claesson
Järnvägsgatan 24B
775 00 Krylbo

Juha Sadinmaa
Fack 53
950 84 Karungi
0922/30185

... och det var vi som
var FN—kompani 68 ML

Lennart Jacobsson
Thomas Jalveus
Rolf Jansson
Anders Johansson
Björn Johansson
Bo Johansson
Clas Johansson
Johannes Johansson
Karl-Oscar Johansson
Per-Olof Johansson
Rolf Johansson
Tomas Johansson
Thomas Johansson
Orjan Johansson
Bengt Johnsen
Björn Jonsson
Roger Jonsson
Svante Jonsson
Lars-Gunnar Juuso
Göran Jönsson
Bengt Karlsson
Bert Karlsson
Björn Carlsson
Claes-Göran Carlsson
Folke Carlsson
Gert Carlsson
Leif Carlsson
Lennart Karlsson
Olof Carlsson
Per Karlsson
Thomas Karlsson
Åke Kejonen
Hans Kjellberg
Thomas Kiensmeden
Bo Lantto
Bengt Larsson
Rolf Larsson
Urban Larsson
Tony Lind
Klas Lindberg
Mats Lindberg
Paul Lindberg
Jonas Lindgren
Stefan Lindgren
Harald Lindström
Hans-Göran Lundh

Roger Eriksson
Åke Eriksson
Erling Eskilsson
Thomas Eskilsson
Yngve Evaldsson
Thomas Fischer
Nils-Erik Folkesson
Per Forne
Thomas Forsberg
Bo Fransson
Kjell Fransson
Göran Friberg
Anders Ginal
Björn Gotting
Kristen Granheimer
Holger Gregor
Jonny Gummeson
Björn Gunnarsson
Göran Gunnarsson
Håkan Gustafsson
Lennart Gustafsson
Mikael Gustafsson
Per Gustavsson
Stefan Gustavsson
Göran Hagel
Thomas Hallgren
Michael Hanner
Kenneth Hansen
Dennie Harrysson
Jan-Olof Hassfjärd
Leif Hedberg
Max Hedberg
Seth Henriksson
Jan Hill
Bo Hjalmarsson
Kjell Hjorth
Caj Holmgren
Dick Holmstrand
Anders Hågg
Mikael Hågg
Björn Håggström
Lars Höjrup
Terbo Iik
Håkan Ilmstedt
Lars Irbe
Rolf Isaksson
Anders Jakobsson

Stefan Gustafsson
Rundelvägen 9
560 12 Vaggeryd
0393/11129

Kjell Sjövall
Karinlundsgatan 7
571 00 Näsjö
0380/73445

Carl-Erik Eriksson
Kinnekullevägen 30
161 34 Bromma
08/250299

Bo Sehlin
Folkungavägen 12
175 30 Järfälla
08/38381

Gunnar Carlbom
Hamiltonsgatan 2
802 24 Gävle
026/186267

Per Bäckström
Kolmårdsgratan 30
602 23 Norrköping
011/160796

Jan Wennström
Lars Edeby
Åke Edvinsson
Lars Ekberg
Mats Ekehov
Per-Göran Eliasson
Hans Ellervik
Lage Englund
Bertil Eriksson
Christer Eriksson
Jimmy Erixon
Lasse Ericsson

Mårten Bergström
Rönnetorpssvägen 22
283 00 Osby
0479/13208

Ulf Käberg
Ågatan 24

Ulf Käberg
Ågatan 24

Det var oss dom kallade blomsterbataljonen

Det har varit en stor förmån för mig att få föra befälet över Libanon-kompaniet. Ni har på alla sätt givit Ert yttersta för att göra ett gott arbete.

Jag är övertygad om att den insats som gjorts har skapat en fast grund för FN:s fortsatta verksamhet att normalisera livet för det libanesiska folket inom området.

Jag framför mitt varma tack till Er alla som genom självuppgifring och i positiv anda alltid arbetat för kompaniets bästa.

*Jan Thunström
Kompanichef*

Hoppas
att
vi
inte
glömmer
varann . . .

Vi hittade honom i ett flyktingläger utanför staden Tyr i södra Libanon. Plötsligt bara fanns han där. Tittade nyfiket fram bakom ett stort hål i en stenvägg. Minnet efter en av de många granater som slog ner bland de 22.000 människorna i lägret.

När vi kom hit ner för att tjänstgöra i FN-bataljon 68 M, var det säkert många av oss som för första gången fick möta flyktingar på nära håll.

De flesta såg vi i Gazaremsan i UNRWA:s läger. Några av oss träffade dem i Syrien, eller i Jordanien. Många av oss såg dem återvända i skaror till södra Libanon. Till ett nyligen krigshärjat land.

Till och med i öknen finns dom. Just där vi har hjälpts åt för att bidra till att vapenvilan och freden bibehålls.

Ibland har det varit oändligt enformigt, när vi varit utleda på tomheten. Långa entoniga timmar i poststornen med en steril sandöken framför kikarglasen. Då var det plågsamt ibland. Men freden kräver också en ansträngning.

När vi nu sitter hemma i Sverige igen hoppas vi att Du minns tiden här nere med glädje. Att Du varit en av oss som arbetat för fredens skull. Ibland är det så lätt att glömma bort v a r f ö r FN-bataljon 68 M behövdes i Sinaiöknen. Liksom våra kamrater behövdes i södra Libanon.

Men, när vi såg den lille grabben genom granathålet, fick vi en påminnelse igen. Det är ju bl a för hans skull som vi verkat här nere. När han med sina små fingrar uttryckte det klassiska segerstecknet kändes det för ett ögonblick så positivt och meningsfyllt igen.

Vi hoppas att Du känner det likadant. För det gör vi! Hoppas bara inte att vi har glömt varann igen när våra vägar korsas någon gång här hemma. Vi som var FN-bataljon 68 M.

Janne och Bosse

